

Publikatieblad

van de Europese Gemeenschappen

ISSN 0378-7079

C 66

39e jaargang

4 maart 1996

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	<u>Inhoud</u>	<u>Bladzijde</u>
	I Mededelingen	
	Europees Parlement	
	<i>Schriftelijke vragen met antwoord:</i>	
96/C 66/01	E-2885/94 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Handel in groenten en eerlijke mededinging in de regio Attika (aanvullend antwoord)	1
96/C 66/02	E-517/95 van Mihail Papayannakis aan de Commissie Betreft: Brand in een raffinaderij in Perama — overtreding van de Seveso-richtlijn (aanvullend antwoord)	1
96/C 66/03	E-1631/95 van Markus Ferber aan de Commissie Betreft: EU-subsidies voor onderzoek (aanvullend antwoord)	2
96/C 66/04	E-1899/95 van Nel van Dijk, Maartje van Putten en Doeke Eisma aan de Commissie Betreft: Strijdigheid tracé Betuweroute met vogelrichtlijn	3
96/C 66/05	E-1929/95 van Peter Crampton aan de Raad Betreft: Voorlichting over immigratie en asiolverlening in de Europese Unie	4
96/C 66/06	E-1984/95 van Nel van Dijk aan de Commissie Betreft: Concurrentieverstorende overheidssteun door de gemeente Den Haag (aanvullend antwoord)	4
96/C 66/07	E-2157/95 van Wolfgang Kreissl-Dörfler aan de Commissie Betreft: Hidrovia-project	5
96/C 66/08	E-2169/95 van Florus Wijsenbeek aan de Commissie Betreft: Luchtvaarttarieven	6
96/C 66/09	E-2186/95 van Ursula Schleicher aan de Commissie Betreft: Europese waterbescherming/consistente lijsten van stoffen/transparantie	6

Prijs: 19,50 ecu

(Vervolg z.o.z.)

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
96/C 66/10	E-2187/95 van Ursula Schleicher aan de Commissie Betreft: Europese waterbescherming/risico-beoordeling	7
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-2186/95 en E-2187/95	7
96/C 66/11	E-2194/95 van Ursula Schleicher aan de Commissie Betreft: Europese waterbescherming/sleutelbegrip „beste beschikbare techniek (BAT)”	8
96/C 66/12	E-2195/95 van Ursula Schleicher aan de Commissie Betreft: Europese waterbescherming/definitie „beste beschikbare techniek (BAT)”	8
96/C 66/13	E-2207/95 van Ursula Schleicher aan de Commissie Betreft: Europese waterbescherming/overheveling van taken naar de Lid-Staten — ontbreken van concrete bepalingen	9
96/C 66/14	E-2305/95 van Hiltrud Breyer aan de Commissie Betreft: Ozon	9
96/C 66/15	E-2318/95 van Jesús Cabezón Alonso en Juan Colino Salamanca aan de Commissie Betreft: Mislukkingen bij het schoolonderwijs	10
96/C 66/16	P-2407/95 van Raimondo Fassa aan de Commissie Betreft: Steun voor de christelijke minderheid in Libanon	11
96/C 66/17	E-2438/95 van Hiltrud Breyer aan de Commissie Betreft: Ruimtelijk toepassingsgebied van het Euratom-Verdrag	11
96/C 66/18	E-2453/95 van Maartje van Putten aan de Commissie Betreft: Afdekstroken voor koel- en vriesapparatuur gebruikt in het midden- en kleinbedrijf ..	12
96/C 66/19	P-2470/95 van Luciana Castellina aan de Commissie Betreft: Paraguay: EU-project in de Chaco	13
96/C 66/20	E-2482/95 van James Moorhouse aan de Raad Betreft: Samenvattingen van de vergaderingen van de Europese Raad	14
96/C 66/21	E-2484/95 van Winfried Menrad aan de Raad Betreft: Voorschriften van het Duitse recht voor de bouwsector inzake het toezicht op technische installaties en inrichtingen (in casu: bliksemafleidingsinstallaties)	14
96/C 66/22	E-2491/95 van Jannis Sakellariou aan de Commissie Betreft: Discriminatie van EU-burgers in Zuid-Tirol bij de aankoop van onroerend goed	14
96/C 66/23	E-2526/95 van Elly Plooij-van Gorsel aan de Commissie Betreft: Harmonisatie van registratie van (snelle) motorvoertuigen in de Europese Unie	15
96/C 66/24	E-2546/95 van Wolfgang Kreissl-Dörfler aan de Commissie Betreft: Levensmiddelenhulp voor Rwanda en Boeroendi	15
96/C 66/25	E-2558/95 van Joaquín Sisó Cruellas aan de Commissie Betreft: Alcohol en dodelijke ongevallen in de Europese Unie	16
96/C 66/26	E-2600/95 van Jesús Cabezón Alonso en Juan Colino Salamanca aan de Commissie Betreft: Alcoholgebruik en verkeersongevallen	16
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-2558/95 en E-2600/95	16

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
96/C 66/27	E-2599/95 van Jesús Cabezón Alonso en Juan Colino Salamanca aan de Commissie Betreft: GLB en woestijnvorming	17
96/C 66/28	E-2616/95 van Amedeo Amadeo aan de Commissie Betreft: Veiligheid van passagiersschepen	17
96/C 66/29	P-2648/95 van Herbert Bösch aan de Commissie Betreft: Steunmaatregelen voor de landbouw	18
96/C 66/30	E-2673/95 van Josu Imaz San Miguel aan de Commissie Betreft: Liberalisering energiemarkt	19
96/C 66/31	E-2675/95 van Nicole Fontaine aan de Commissie Betreft: Regels voor het vervoer bij plaatselijke excursies in het kader van de uitwisseling tussen zustergemeenten	20
96/C 66/32	E-2680/95 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: De douane-unie tussen Turkije en de Europese Unie en de gevolgen daarvan voor gevoelige industriesectoren zoals de textielnijverheid	20
96/C 66/33	E-2689/95 van José Valverde López aan de Commissie Betreft: Omzetting in Spanje van de richtlijn betreffende burgerlijke aansprakelijkheid in het autoverkeer	21
96/C 66/34	E-2695/95 van José Valverde López aan de Commissie Betreft: Omzetting van de richtlijn betreffende overheidsopdrachten voor dienstverlening	21
96/C 66/35	E-2696/95 van José Valverde López aan de Commissie Betreft: Omzetting van richtlijn coördinatiebepalingen directe levensverzekering in Spanje	22
96/C 66/36	E-2698/95 van José Valverde López aan de Commissie Betreft: Omzetting richtlijn betreffende lijst van stoffen in de zin van artikel 13 van Richtlijn 67/548/EEG	22
96/C 66/37	E-2705/95 van Iñigo Méndez de Vigo aan de Commissie Betreft: Tijdelijke stopzetting visserij in de wateren van Mauretanië	22
96/C 66/38	E-2710/95 van Stephen Hughes aan de Commissie Betreft: Rondweg om Gateshead, Engeland	23
96/C 66/39	E-2711/95 van Stephen Hughes aan de Commissie Betreft: Steun van het EFRO — Verenigd Koninkrijk	23
96/C 66/40	E-2715/95 van Gerardo Fernández-Albor aan de Commissie Betreft: Steun van de Europese Unie voor de bestrijding van de alg <i>Caulerpa taxifolia</i>	24
96/C 66/41	E-2718/95 van Luigi Moretti aan de Commissie Betreft: Programma van de Commissie ten behoeve van de sport	25
96/C 66/42	E-2723/95 van José García-Margallo y Marfil aan de Commissie Betreft: Slagregens en hagelbuien in de regio Valencia	25
96/C 66/43	E-2729/95 van Christoph Konrad aan de Commissie Betreft: Afloop van het EGKS-Verdrag	26
96/C 66/44	E-2738/95 van Robert Sturdy, Giles Chichester en Bryan Cassidy aan de Commissie Betreft: EU-verbod op DMD — sabotage van plattelandsontwikkeling?	27

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
96/C 66/45	E-2753/95 van Luigi Moretti aan de Commissie Betreft: Publikatie van de communautaire programma's en de steunmaatregelen	27
96/C 66/46	P-2765/95 van Hiltrud Breyer aan de Commissie Betreft: Besteding van de onderzoekkredieten	28
96/C 66/47	E-2775/95 van Joaquín Sisó Cruellas aan de Commissie Betreft: Europese Stichting voor onderzoek in de sector kolen en staal	29
96/C 66/48	E-2796/95 van Bernie Malone aan de Commissie Betreft: Geld voor geïntegreerde onderwijsprogramma's voor kinderen met geestelijke en lichamelijke handicaps	29
96/C 66/49	E-2797/95 van Imelda Read aan de Commissie Betreft: Leeftijdsgrenzen	30
96/C 66/50	E-2801/95 van Wolfgang Nußbaumer aan de Commissie Betreft: Interne energiemarkt	30
96/C 66/51	E-2804/95 van Ursula Schleicher aan de Commissie Betreft: Richtlijnen 92/73/EEG en 92/74/EEG over homeopatische geneesmiddelen en diergeneesmiddelen	31
96/C 66/52	E-2814/95 van Edouard des Places aan de Commissie Betreft: Bevordering van de wolproductie in de Europese Unie	32
96/C 66/53	E-2831/95 van Mathias Reichhold aan de Commissie Betreft: Uitbetaling van de voor 1995 nog uitstaande EU-gelden en subsidies aan Oostenrijk	32
96/C 66/54	E-2857/95 van Michl Ebner aan de Commissie Betreft: Openbaarmaking van financiering door de Europese Unie van bouwprojecten middels bouw informatieborden	33
96/C 66/55	E-2869/95 van Otto von Habsburg aan de Commissie Betreft: Vergoeding van de adviseurs van het Phare-programma	34
96/C 66/56	E-2889/95 van Jorge Hernandez Mollar aan de Commissie Betreft: Initiatief van de Gemeenschap Regis II	34
96/C 66/57	E-2890/95 van Jorge Hernandez Mollar aan de Commissie Betreft: Specifieke programma's voor ultraperifere regio's	35
96/C 66/58	E-2895/95 van Jacques Donnay aan de Commissie Betreft: Vertragingen bij de tenuitvoerlegging van het Leader-initiatief	35
96/C 66/59	E-2899/95 van Konstantinos Hatzidakis aan de Commissie Betreft: Herstructureringsprogramma voor de Griekse olijfgaarden	36
96/C 66/60	E-2903/95 van Giacomo Santini aan de Commissie Betreft: Steun aan de in het westelijke Nijlgebied in Oeganda werkzame NGO's	36
96/C 66/61	E-2908/95 van Richard Howitt en Maartje van Putten aan de Commissie Betreft: Gebruik van de wildklem	37
96/C 66/62	E-2910/95 van Manuela Frutos Gama aan de Commissie Betreft: Vergelijkende onderzoeken: gelijkheid van kansen	37
96/C 66/63	E-2911/95 van Manuela Frutos Gama aan de Commissie Betreft: Raadgevend Comité voor benoemingen: gelijkheid van kansen	38

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
96/C 66/64	E-2912/95 van Manuela Frutos Gama aan de Commissie Betreft: Adviseurs: gelijkheid van kansen	38
96/C 66/65	E-2913/95 van Manuela Frutos Gama aan de Commissie Betreft: Hoofden van dienst: gelijkheid van kansen	38
96/C 66/66	E-2914/95 van Manuela Frutos Gama aan de Commissie Betreft: Benoeming in posten A 1 en A 2: gelijkheid van kansen	39
96/C 66/67	E-2915/95 van Jan Sonneveld en Bartho Pronk aan de Commissie Betreft: Uitsluiting van levering van vers rundvlees door lokale veehouders aan de grootste supermarktketen van Nederland	39
96/C 66/68	E-2920/95 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Visvangst in de Egeïsche Zee	40
96/C 66/69	E-2928/95 van Jaak Vandemeulebroucke aan de Commissie Betreft: Transeuropese netwerken	40
96/C 66/70	E-2929/95 van Peter Skinner aan de Commissie Betreft: Verkoop van „Groene kaart”-verzekeringen in het Verenigd Koninkrijk aan bestuurders van motorvoertuigen die zich naar het buitenland begeven	41
96/C 66/71	E-2943/95 van Mathias Reichhold aan de Commissie Betreft: EU-programma ter bevordering van grensregio „Interreg 2-project”: kaaswandelroute in Karinthië	41
96/C 66/72	E-2944/95 van Hiltrud Breyer aan de Commissie Betreft: Gebruik van BST in koestallen in Polen	42
96/C 66/73	E-2945/95 van Hiltrud Breyer aan de Commissie Betreft: Genetisch gemanipuleerde organismen bij de voor de verkoop bestemde produktie van Poolse brouwerijen	42
96/C 66/74	E-2951/95 van Wolfgang Kreissl-Dörfler aan de Commissie Betreft: Sluiting van een overeenkomst over de levering van graan aan Armenië	43
96/C 66/75	E-2955/95 van Jannis Sakellariou aan de Commissie Betreft: Schendingen van de rechten van de mens in de Volksrepubliek China	43
96/C 66/76	E-2962/95 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Vrijhandelsovereenkomst met Turkije voor staalproducten	44
96/C 66/77	E-2966/95 van Mercedes De la Merced Monge aan de Commissie Betreft: Organigram van het Comité van de Regio's	45
96/C 66/78	E-2972/95 van Iñigo Méndez de Vigo aan de Commissie Betreft: Verhoging van het contingent tomaten uit Marokko	45
96/C 66/79	E-2973/95 van Iñigo Méndez de Vigo aan de Commissie Betreft: Verdeling van de Structuurfondsen	45
96/C 66/80	E-2974/95 van Carlos Robles Piquer aan de Commissie Betreft: Atoomcentrale in Jaragúa, Cuba	46
96/C 66/81	P-2983/95 van Carlos Robles Piquer aan de Commissie Betreft: Tacis-programma voor Centraal-Azië en Mongolië	46

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
96/C 66/82	E-2988/95 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Geen agrotouristisch beleid in afgelegen Griekse regio's	47
96/C 66/83	E-2996/95 van Mark Killilea aan de Commissie Betreft: Het Tacis-programma inzake democratie en de gehandicapten	47
96/C 66/84	E-2998/95 van Marie-Paule Kestelijn-Sierens en Jan Mulder aan de Commissie Betreft: Europese steun voor Spaanse glastuinbouw	48
96/C 66/85	E-2999/95 van Leen van der Waal aan de Commissie Betreft: Verruiming van het exportseizoen voor Marokkaanse producten uit de groente- en fruitsector	48
96/C 66/86	E-3000/95 van Doeke Eisma aan de Commissie Betreft: Door de Commissie aan Nederland beschikbaar gestelde 2 miljoen ecu voor ruimtelijke proefprojecten	49
96/C 66/87	E-3010/95 van Amedeo Amadeo aan de Commissie Betreft: Mensenrechten	50
96/C 66/88	E-3019/95 van Carlos Robles Piquer aan de Commissie Betreft: Strafbaarstelling van fraude ten aanzien van de openbare financiën van de Europese Unie	50
96/C 66/89	P-3031/95 van Undine-Uta Bloch von Blottnitz aan de Commissie Betreft: Inbedrijfstelling van de Bulgaarse kernenergiecentrale Kosloduy	51
96/C 66/90	E-3035/95 van Wolfgang Nußbaumer aan de Commissie Betreft: Handelsbetrekkingen Europese Unie/Verenigde Staten	51
96/C 66/91	E-3042/95 van Joaquín Sisó Cruellas aan de Commissie Betreft: Nucleaire veiligheid	52
96/C 66/92	E-3043/95 van Joaquín Sisó Cruellas aan de Commissie Betreft: Europese keramische industrie	52
96/C 66/93	E-3044/95 van Joaquín Sisó Cruellas aan de Commissie Betreft: Europese leerindustrie	53
96/C 66/94	E-3046/95 van Ben Fayot aan de Commissie Betreft: Onroerend-goedproject van de Europese Unie in Genève	53
96/C 66/95	P-3052/95 van Maartje van Putten aan de Commissie Betreft: Herziening chocoladerichtlijn	54
96/C 66/96	P-3053/95 van Mair Morgan aan de Commissie Betreft: Meer personeel voor het programma „Jeugd voor Europa III”	55
96/C 66/97	E-3067/95 van Christoph Konrad aan de Commissie Betreft: Structuur en taken van een Europees leger in het kader van het gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid	55
96/C 66/98	E-3075/95 van José Apolinário aan de Commissie Betreft: Financiële steun voor producentenorganisaties in de bijenteeltsector	56
96/C 66/99	E-3084/95 van Mathias Reichhold aan de Commissie Betreft: Het verstrekken van overheidssteun aan de landbouwsector	56

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
96/C 66/100	E-3089/95 van Giles Chichester aan de Commissie Betreft: Overtreding van het landbouwbeleid van de Europese Unie	56
96/C 66/101	P-3110/95 van Sérgio Ribeiro aan de Commissie Betreft: De onderhandelingen met Marokko en de sardineconservenindustrie	57
96/C 66/102	E-3114/95 van James Moorhouse aan de Commissie Betreft: In wildklemmen gevangen pelsdieren	58
96/C 66/103	E-3119/95 van Gastone Parigi en Cristiana Muscardini aan de Commissie Betreft: Rol van de Euroloketten	58
96/C 66/104	E-3120/95 van Johanna Maij-Weggen aan de Commissie Betreft: Mensenrechtensituatie in Equatoriaal Guinee	59
96/C 66/105	P-3124/95 van Per Stenmarck aan de Commissie Betreft: Fraude	60
96/C 66/106	E-3128/95 van Ian White aan de Commissie Betreft: Gezondheidsadviezen aan reizigers	60
96/C 66/107	E-3135/95 van Claude Desama aan de Commissie Betreft: Toepassing van artikel 273, lid 2, en artikel 278, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 2454/93 — problemen veroorzaakt door de opheffing van de vereenvoudigde procedure	61
96/C 66/108	E-3136/95 van Jaak Vandemeulebroucke aan de Commissie Betreft: Concurrentievervalsing	61
96/C 66/109	P-3141/95 van Hiltrud Breyer aan de Commissie Betreft: De resultaten van de ad hoc-werkgroep van het CPMP over gestoden of destrogel bevattende anticonceptiepillen	62
96/C 66/110	E-3150/95 van Maartje van Putten aan de Commissie Betreft: Project „Integrated Watershed Management in Doon Valley” (ALA/90/144)	63
96/C 66/111	E-3160/95 van Giuseppe Rauti aan de Commissie Betreft: Uitvoer van schoenen uit China en Oost-Azië	63
96/C 66/112	E-3168/95 van Susan Waddington aan de Commissie Betreft: Volksgezondheid — postpoliosyndroom	64
96/C 66/113	E-3170/95 van Susan Waddington aan de Commissie Betreft: Veiligheidsnormen — caravanterreinen	64
96/C 66/114	E-3173/95 van Arthur Newens aan de Commissie Betreft: Hulpprojecten in Indonesië	65
96/C 66/115	P-3180/95 van Jorge Hernandez Mollar aan de Commissie Betreft: Opstelling van het in de resolutie over een coherente werkgelegenheidsstrategie gevraagde verslag	65
96/C 66/116	E-3182/95 van Glyn Ford aan de Commissie Betreft: Register van de belangen van de leden van de Commissie	66
96/C 66/117	E-3184/95 van Arthur Newens aan de Commissie Betreft: Invloed van het Schengen-informatiesysteem op de vrijheid van verkeer van burgers uit derde landen in de Europese Unie	66

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
96/C 66/118	E-3185/95 van Arthur Newens aan de Commissie Betreft: Overeenkomst ter uitvoering van het Verdrag van Schengen en vrij verkeer van onderdanen van derde landen ingevolge het Verdrag	66
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-3184/95 en E-3185/95	67
96/C 66/119	E-3234/95 van Wolfgang Kreissl-Dörfler aan de Commissie Betreft: Beïnvloeding van het conflict over de westelijke Sahara	67
96/C 66/120	E-3235/95 van Glyn Ford aan de Commissie Betreft: Sancties tegen Irak	67
96/C 66/121	P-3245/95 van Hugh McMahon aan de Commissie Betreft: Discriminatie van buitenlandse lectoren aan de Universiteit van Verona en elders in Italië	68
96/C 66/122	E-3248/95 van Angela Billingham aan de Commissie Betreft: Mensenrechten in China	68
96/C 66/123	E-3256/95 van Amedeo Amadeo aan de Commissie Betreft: Verkeersongelukken op de weg	69
96/C 66/124	E-3258/95 van Johanna Maij-Weggen aan de Commissie Betreft: Verdwijnen van geld bij Centrale Bank Kenia	69
96/C 66/125	E-3262/95 van Christine Oddy aan de Commissie Betreft: MG Gas Products (onderdeel van de Hoechst Groep)	70
96/C 66/126	E-3267/95 van Iñigo Méndez de Vigo aan de Commissie Betreft: Verkiezingen op Haïti	70
96/C 66/127	E-3277/95 van Johanna Maij-Weggen aan de Commissie Betreft: Onderscheid tussen de aanspreekvorm voor mannen en vrouwen	70
96/C 66/128	P-3292/95 van Danielle Darras aan de Commissie Betreft: Société Metaleurop: anti-dumpingprocedure	71
96/C 66/129	P-3293/95 van Undine-Uta Bloch von Blottnitz aan de Commissie Betreft: Atoomcentrale Mochovce	71
96/C 66/130	P-3295/95 van José Escudero aan de Commissie Betreft: Onderricht in klassieke talen	72
96/C 66/131	P-3298/95 van José Apolinário aan de Commissie Betreft: Structuurfondsen Portugal (1995)	72
96/C 66/132	E-3300/95 van Christine Crawley aan de Commissie Betreft: Harmonisatie van betalingstermijnen	72
96/C 66/133	P-3333/95 van Reimer B��ge aan de Commissie Betreft: Plafonds voor de gesubsidieerde export van landbouwprodukten	73
96/C 66/134	E-3439/95 van José Escudero aan de Commissie Betreft: Tweede taal en eindexamen middelbaar onderwijs	74
96/C 66/135	P-3446/95 van Helena Torres Marques aan de Commissie Betreft: Ziekte van Alzheimer	74

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
96/C 66/136	P-3447/95 van Riccardo Garosci aan de Commissie Betreft: Richtlijn betreffende de prijsaanduiding op levensmiddelen en andere produkten	74
96/C 66/137	P-3448/95 van Joan Colom i Naval aan de Commissie Betreft: Oprichting van nieuwe waarnemingsposten voor de MKB's	76
96/C 66/138	P-3479/95 van Peter Skinner aan de Commissie Betreft: Veilige bemanningssterkte en werktijden op schepen in termen van gezondheid en veiligheid van werknemers en veiligheid op zee	76
96/C 66/139	P-3482/95 van Francisca Sauquillo Pérez del Arco aan de Commissie Betreft: Instituut voor de betrekkingen Europa-Latijns Amerika (Irela)	77
96/C 66/140	E-3609/95 van Jean-Yves Le Gallou aan de Commissie Betreft: Steun van de Gemeenschap aan verenigingen, NGO's en diverse organisaties	77
96/C 66/141	E-3639/95 van Concepció Ferrer aan de Commissie Betreft: Programma voor 1994 voor voedselhulp aan de minstbedeelden	78

I

(Mededelingen)

EUROPEES PARLEMENT

SCHRIFTELIJKE VRAGEN MET ANTWOORD

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2885/94
 van Alexandros Alavanos (GUE/NGL)
 aan de Commissie
 (16 januari 1995)
 (96/C 66/01)

Betreft: Handel in groenten en eerlijke mededinging in de regio Attika

Het Griekse Ministerie van Handel heeft met marktverordening nr. 10/3. 11. 1994 voor de regio Attika de verkoop van aardappelen, knoflook en uien buiten de Centrale Atheense groentemarkt verboden. Op genoemde centrale markt hadden zich echter gesloten verkoopcircuits ontwikkeld, terwijl er de afgelopen drie jaar ook geen openbare verkoop van vacante verkoopplaatsen is gehouden. Hierdoor wordt de toegang tot de groothandel voor nieuwe ondernemingen, coöperaties en boeren vrijwel onmogelijk gemaakt, hetgeen een gezonde concurrentie tegenwerkt.

Kan de Commissie in dit verband meedelen:

1. hoe zij denkt te bewerkstelligen dat genoemde marktverordening, die de toegang van nieuwe ondernemingen tot de groentemarkt belemmert en zo aan een eerlijke concurrentie afbreuk doet, wordt opgeheven;
2. of zij voornemens is een onderzoek in te stellen naar de wettigheid en de toepassing van besluit A2-8730/6. 8. 1990 van het Ministerie van Handel betreffende de Centrale Atheense groentemarkt (die ongeveer 4 miljoen consumenten van groente voorziet), opdat alle wettelijke belemmeringen voor een eerlijke mededinging in de groentehandel uit de weg kunnen worden geruimd?

Aanvullend antwoord van de heer Fischler
 namens de Commissie
 (11 december 1995)

Zoals zij reeds aan het geachte Parlements lid heeft meegedeeld, heeft de Commissie de Griekse autoriteiten gevraagd inlichtingen te verstrekken over de voorwaarden om in Attika groothandel te mogen drijven in aardappelen, uien en knoflook.

Op grond van die inlichtingen heeft de Commissie besloten dat de bepalingen die aan de organisatie van de groothandel in de betrokken producten in Attika ten grondslag liggen, niet ingaan tegen het Gemeenschapsrecht.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-517/95
 van Mihail Papayannakis (GUE/NGL)
 aan de Commissie
 (27 februari 1995)
 (96/C 66/02)

Betreft: Brand in een raffinaderij in Perama — overtreding van de Seveso-richtlijn

Op 7 februari 1995 is er brand uitgebroken in de raffinaderij van de firma El Petrol in Perama, een gemeente in Attika waar het vol staat met dergelijke installaties, die in geen enkel opzicht van het woongebied ter plaatse gescheiden zijn. Perama ligt ingeklemd tussen de bergen en de zee en beschikt maar over één weg in de richting Athene die ook als vluchtweg in geval van gevaar moet dienen. Alle berichten wijzen erop dat de brand mede te wijten is aan de gedateerdheid van de installaties en de infrastructuur en aan

een gebrekkige werking van de toch al ontoereikende regelingen voor inspectie van de installaties en alarm bij gevaarlijke situaties.

Kan de Commissie met het oog op deze feiten meedelen:

1. of de installaties in Perama onder de bepalingen van de Seveso-richtlijn vallen;
2. of de bepalingen van deze richtlijn in het gebied van Perama ten uitvoer zijn gelegd;
3. of er nieuwe ontwikkelingen zijn ten aanzien van de bereidheid die zij in een antwoord op een vroegere vraag van mij over het „ongeval” van Petrola had getoond om Griekenland voor het Europese Hof van Justitie te dagen in verband met het niet toepassen van de Seveso-richtlijn, vooral nu het „ongeval” van Perama dit uitblijven van actie nog ernstiger maakt;
4. of zij bereid is energiever op te treden, zodat de richtlijn toepassing kan vinden in alle gebieden die over gevaarlijke installaties beschikken, en vooral in Perama, dit mede met de overweging dat het Europees Parlement zich dezer dagen buigt over het verslag Bowe, waarin wordt voorgesteld de richtlijn van veel strengere regelingen te voorzien en waarbij ook het punt van de planologie aan de orde komt, hetgeen ertoe zou kunnen leiden dat de bedoelde installaties uit het gebied zouden moeten worden verwijderd en dat er met de plaatselijke autoriteiten over deze verwijdering overleg zou worden gepleegd?

**Aanvullend antwoord van mevrouw Bjerregaard
namens de Commissie**
(15 november 1995)

In aansluiting op het antwoord van de Commissie van 2 mei 1995 en na besprekingen met de Griekse autoriteiten deelt de Commissie het geachte Parlementslid het volgende mee:

1. De brand deed zich op 7 februari 1995 voor in de El Petrol-opslagfaciliteiten in Perama en niet in een olie-raffinaderij. Deze faciliteiten vallen gezien hun totale opslagcapaciteit niet onder artikel 5 van de Seveso-richtlijn (Richtlijn 82/501 EEG van de Raad van 24 juni 1982 inzake de risico's van zware ongevallen bij bepaalde industriële activiteiten) ⁽¹⁾, en kennisgeving is niet verplicht. Toch hebben de Griekse autoriteiten besloten de fabrikant te vragen te voldoen aan de eisen van de artikelen 3 en 4 van de bedoelde richtlijn, gezien met name de hoge concentratie van gevaarlijke inrichtingen (opslagfaciliteiten van BP, Total en Shell) in de buurt van El Petrol. Aldus is de fabrikant verplicht „aan te tonen dat hij zorg heeft gedragen voor het vaststellen van de bestaande risico's van zware ongevallen, voor het nemen van passende veiligheidsmaatregelen en voor de veiligheidsvoorlichting, -training en -uitrusting van het personeel ter plaatse” (artikel 4 van de Seveso-richtlijn).
2. Volgens de door de Griekse autoriteiten verstrekte informatie valt, gezien de totale opslagcapaciteit van de opslagfaciliteiten van BP, Total, Shell en El Petrol in Perama, geen van deze faciliteiten onder artikel 5 van de Seveso-richtlijn. De specifieke bepalingen van deze

richtlijn over kennisgeving, het interne rampenplan (artikel 5) en het externe rampenplan (artikel 7) zijn dan ook niet van toepassing. De faciliteiten vallen alleen onder de algemene bepalingen van de artikelen 3 en 4.

3. De Commissie heeft met de Griekse autoriteiten contact gehad na het ongeval in 1992. Gedurende die periode hebben deze aanzienlijke vorderingen geboekt bij de naleving van de bepalingen van de Seveso-richtlijn, met name wat betreft de externe rampenplannen en de voorlichting van het publiek.
4. Na de goedkeuring door het Parlement van zijn advies in eerste lezing over het voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken ⁽²⁾ (rapport Bowe) en het politieke akkoord over een gemeenschappelijk standpunt dat door de Raad op 23 juni 1995 werd bereikt, heeft de Commissie in samenwerking met de autoriteiten van de Lid-Staten alvast de werkzaamheden met het oog op de tenuitvoerlegging van de ontwerp-richtlijn aangevat. Belangrijk hierbij is het aspect ruimtelijke ordening, dat voor het eerst in het ontwerp aan de orde komt. De Commissie zal nauw samenwerken met de Lid-Staten met het oog op een samenhangende tenuitvoerlegging van de richtlijn in de hele Gemeenschap.

⁽¹⁾ PB nr. L 230 van 5. 8. 1982.

⁽²⁾ Doc. COM(94) 4.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1631/95

van Markus Ferber (PPE)
aan de Commissie
(12 juni 1995)
(96/C 66/03)

Betreft: EU-subsidies voor onderzoek

Kan de Commissie ten aanzien van onderstaande vragen gegevens verstrekken over de omvang van EU-subsidies voor onderzoek en ontwikkeling (O & O) in de periode 1992—1994:

1. Voor welke bedragen zijn in de jaren 1992, 1993 en 1994 O & O-middelen naar de diverse Lid-Staten van de Gemeenschap getransfereerd?
2. Voor welke bedragen en voor welke maatregelen zijn in dezelfde jaren O & O-middelen van de Gemeenschap naar Duitsland getransfereerd?
3. Voor welke bedragen zijn in die jaren O & O-middelen, gespecificeerd per categorie begunstigen (universiteiten, onderzoekcentra, MKB, grote industriële bedrijven, enz.), naar de diverse Duitse deelstaten getransfereerd?
4. Hoe groot is, per programmacategorie en per EU-Lid-Staat, het aantal aanvragen voor O & O-subsidies in 1995?

5. Welk aandeel neemt het MKB in het totaal aantal aanvragers van O & O-middelen in 1995 in de Gemeenschap en Duitsland voor zijn rekening?

**Aanvullend antwoord van mevrouw Cresson
namens de Commissie**

(30 december 1995)

Gezien de omvang van het antwoord, dat een groot aantal tabellen omvat, wordt dit het geachte Parlementslid en het Secretariaat-generaal van het Parlement rechtstreeks toegesonden.

De gegevens zijn afkomstig uit verschillende databanken. Er bestaat geen gecentraliseerd informaticasysteem waarmee het mogelijk is alle onderzoekprogramma's op geïntegreerde wijze te presenteren.

Bij een uitsplitsing van de onderzoekkredieten per Lid-Staat bestaat het risico dat verkeerde conclusies worden getrokken, aangezien de communautaire middelen voor onderzoek en technologische ontwikkeling (OTO) niet aan de Lid-Staten of lokale of regionale instanties worden toegekend, maar aan in de Gemeenschap gevestigde ondernemingen, universiteiten en onderzoekcentra die OTO-projecten uitvoeren welke na een selectieprocedure in aanmerking komen voor communautaire steun. Bovendien geeft een dergelijke uitsplitsing geen enkele aanwijzing over de daadwerkelijke voordelen die ondernemingen, universiteiten of andere organisaties in de Lid-Staten halen uit de communautaire onderzoek- en ontwikkelingsprogramma's. Het grootste voordeel van deelname aan die programma's is dat elke partner volledige toegang heeft tot de resultaten van het project waarbij hij betrokken is, ongeacht de hoogte van zijn financiële bijdrage en van de communautaire steun. Een ander belangrijk voordeel is de oprichting en ontwikkeling van een onderzoekinfrastructuur op Europese schaal (bijvoorbeeld netwerken). Een uitsplitsing van de cijfers per land kan ten hoogste op benaderende wijze aangeven in welke mate de burgers uit de verschillende Lid-Staten belangstelling tonen voor en deelnemen aan de afzonderlijke specifieke programma's.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1899/95

van Nel van Dijk (V), Maartje van Putten (PSE) en
Doeke Eisma (ELDR)

aan de Commissie

(3 juli 1995)

(96/C 66/04)

Betreft: Strijdigheid tracé Betuweroute met vogelrichtlijn

De Nederlandse Regering heeft besloten (Kabinetsstandpunt van 21. 4. 1995, Tweede Kamer, vergaderjaar 1994/1995, 22589, nr. 71) om ten behoeve van de Betuweroute

een spoorbrug over het Pannerdensch Kanaal te bouwen en een spoorlijn (in de vorm van een „M-baan”) aan te leggen door het aangrenzende Rijnstrangengebied. Mogelijk zal parallel aan de spoorlijn de snelweg A 15 worden doorgetrokken naar het oosten.

De Rijnstrangen behoren als wetland en stiltegebied tot het natuurontwikkelingsgebied De Gelderse Poort, dat op zijn beurt onderdeel is van de Ecologische Hoofdstructuur. Het Rijnstrangengebied wordt door ruim 120 soorten vogels bevolkt, waarvan er 26 voorkomen op de Rode Lijst van bedreigde en kwetsbare vogelsoorten in Nederland. De aanwezige roerdompen vormen 9,1 %, de zwarte stern 3,7 % van de Nederlandse populatie. Dit is meer dan 1 % van de Noordwesteuropese populatie van beide vogelsoorten. Ook woudaapje, porseleinhoen, kwartelkoning, visdief, ijsvogel, bruine kiekendief en blauwborst broeden in het Rijnstrangengebied. 5 % van de kleine zwanen in Noordwest-Europa overwintert er ⁽¹⁾. Alle genoemde vogelsoorten staan vermeld in bijlage I van de Vogelrichtlijn 79/409/EEG ⁽²⁾ en genieten op grond daarvan speciale bescherming.

De geplande brug over het Pannerdensch Kanaal, de spoorlijn door het Rijnstrangengebied en de overwogen verlenging van de A 15 zullen voor de avifauna aanzienlijke geluidshinder en een fysieke barrière tussen broed- en fourageergebieden tot gevolg hebben. Daardoor wordt het woongebied van bovengenoemde kwetsbare soorten aangetast.

Is bovengrondse aanleg van dit deel van de Betuweroute en de A 15 derhalve in strijd met de vogelrichtlijn?

Zo ja, welke stappen zal de Commissie nemen bij de Nederlandse Regering om de ornithologische waarde van het Rijnstrangengebied voor Europa te behouden?

⁽¹⁾ Gegevens over 1989—1994, afkomstig van de Vogelwerkgroep Arnhem e.o.

⁽²⁾ PB nr. L 103 van 25. 4. 1979, blz. 1.

**Antwoord van mevrouw Bjerregaard
namens de Commissie**

(6 oktober 1995)

De Commissie is zich bewust van het belang van de Rijnstrangen voor de roerdomp, *Botaurus stellaris*, een soort die is opgenomen in bijlage I van Richtlijn 79/409/EEG inzake het behoud van de vogelstand. Deze richtlijn verplicht de Lid-Staten ertoe bijzondere instandhoudingsmaatregelen te treffen ten aanzien van de habitat van de betrokken soort, met inbegrip van de aanwijzing van „speciale beschermingszones”. Het gebied is ook van belang voor de rugstreeppad, *Bufo calamita*, een soort van bijlage IV van Richtlijn 92/43/EEG inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna ⁽¹⁾ waarop derhalve strikte beschermingsmaatregelen van toepassing zijn.

Volgens de gegevens waarover de Commissie beschikt, komen de Oude Rijnstrangen zelf niet in aanmerking om als speciale beschermingszone voor de overige door de geachte Parlementsleden genoemde vogelsoorten te worden aangewezen. Deze soorten worden aangetroffen in de Gelderse Poort, een gebied waarvan de Oude Rijnstrangen deel uitmaken.

De Commissie heeft de Nederlandse autoriteiten schriftelijk verzocht om nadere gegevens over de geplande constructie van de Betuwe-lijn door dit gebied en over de maatregelen die worden overwogen ter naleving van de verplichtingen krachtens de genoemde richtlijnen en Richtlijn 85/337/EEG⁽²⁾ betreffende de milieu-effectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten.

De Nederlandse autoriteiten hebben geantwoord dat eerlang door de Nederlandse Regering een beslissing over de Betuwe-lijn zal worden genomen, die in het Nederlandse Parlement zal worden besproken. De Nederlandse autoriteiten stellen dat over het precieze tracé van de spoorlijn en de maatregelen die op plaatselijk niveau zullen worden genomen om milieuhinder te bestrijden, pas zekerheid zal bestaan nadat de bespreking in het Parlement is afgerond. Evenmin kan op dit moment worden medegedeeld welke specifieke maatregelen zullen worden getroffen om de naleving van de genoemde richtlijnen te garanderen. Informatie ter zake zal de Commissie zo spoedig mogelijk worden medegedeeld.

⁽¹⁾ PB nr. L 206 van 22. 7. 1992.

⁽²⁾ PB nr. L 175 van 5. 7. 1985.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1929/95

van Peter Crampton (PSE)

aan de Raad

(10 juli 1995)

(96/C 66/05)

Betreft: Voorlichting over immigratie en asielverlening in de Europese Unie

Het EG-Verdrag bevat geen verplichting om zaken betreffende immigratie en asielverlening in het kader van de Derde Pijler in de vorm van resoluties, aanbevelingen, besluiten, gemeenschappelijke maatregelen of standpunten voor aanneming door de ministers of achteraf in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* te publiceren.

Is de Raad, gezien het feit dat de Lid-Staten al sinds 1990 dergelijke besluiten hebben genomen zowel tussen regeringen onderling als nu ook in het kader van de Derde Pijler, bereid een volledige lijst te publiceren van aangenomen besluiten en van hetgeen is gedaan om deze hetzij openbaar te maken dan wel aan het publiek afschriften beschikbaar te stellen van deze documenten die de beginselen van het Europese immigratie- en asielbeleid zouden behelzen?

Antwoord

(15 januari 1996)

1. Volgens artikel 18, lid 4, van het Reglement van Orde van de Raad worden de door de Raad in het kader van titel VI van het Verdrag betreffende de Europese Unie opgestelde overeenkomsten in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* bekendgemaakt.

2. Krachtens artikel 18, lid 3, van het Reglement van Orde wordt het besluit tot bekendmaking van andere in het kader van titel VI van het Verdrag genomen besluiten van geval tot geval aangenomen bij de aanneming van genoemde instrumenten. Zo is het gemeenschappelijk optreden ter vereenvoudiging van het reizen voor scholieren uit derde landen die in een Lid-Staat verblijven, bekendgemaakt in het *Publikatieblad*.⁽¹⁾

3. Daarnaast zijn de teksten van een aantal resoluties, aanbevelingen en conclusies op het gebied van immigratie na aanneming als bijlage opgenomen in de persmededelingen van het Secretariaat-generaal van de Raad (zie bijlage XI A van het verslag van de Raad over de werking van het Verdrag betreffende de Europese Unie).

4. Tenslotte heeft de Raad Justitie en Binnenlandse Zaken van 23 november 1995 ermee ingestemd dat een gehele reeks reeds aangenomen besluiten en andere teksten op het gebied van asiel en immigratie in het *Publikatieblad* wordt bekendgemaakt.

⁽¹⁾ PB nr. L 327 van 19. 12. 1994, blz. 1.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1984/95

van Nel van Dijk (V)

aan de Commissie

(8 juli 1995)

(96/C 66/06)

Betreft: Concurrentieverstorende overheidssteun door de gemeente Den Haag

Is de Commissie op de hoogte van de cash subsidie waarmee het gemeentebestuur van Den Haag het Amerikaanse bedrijf Software Support Inc. ertoe heeft bewogen zijn eerste Europese vestiging onder te brengen in deze stad, daarmee de gemeente Leiden het nakijken gevend?⁽¹⁾

Bedraagt deze subsidie 500 000 Hfl., waarvan 250 000 Hfl. afkomstig is uit de gemeentelijke middelen van Den Haag?

Is deze overheidssteun bij de Commissie aangemeld overeenkomstig artikel 93, lid 3, van het EG-Verdrag?

Is hier sprake van concurrentieverstorende overheidssteun in de zin van artikel 92, lid 1, van het EG-Verdrag?

Zal de Commissie, overeenkomstig artikel 93, lid 2, van het EG-Verdrag, stappen nemen om de Haagse subsidie aan Software Support Inc. op te schorten, te verbieden c.q. terug te vorderen?

(¹) *NRC Handelsblad* van 15. 6. 1995.

**Aanvullend antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie
(23 november 1995)**

Naar aanleiding van de door het geachte Parlementslid gestelde vraag inzake het vermeende optreden van het gemeentebestuur van Den Haag ten gunste van het bedrijf Software Support Inc., heeft de Commissie de Nederlandse autoriteiten om inlichtingen verzocht.

Uit de toelichting op de feiten, die deze in hun antwoord geven, blijkt dat de steun, van een bedrag van 250 000 Hfl. en niet 500 000 Hfl., nog niet is uitgekeerd, doch dat slechts een voornemen daartoe bestaat. De Nederlandse autoriteiten hebben toegezegd de eventuele steun tijdig bij de Commissie aan te melden zodat deze zich, in overeenstemming met de bepalingen van artikel 93, lid 3, van het EG-Verdrag, hierover kan uitspreken.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2157/95

**van Wolfgang Kreissl-Dörfler (V)
aan de Commissie**

(28 juli 1995)

(96/C 66/07)

Betreft: Hidrovia-project

In welk stadium is het in verschillende documenten van de Commissie aangekondigde onderzoek naar de milieueffecten van het Hidrovia-project in de Mercosur-landen? In welke landen wordt dit onderzoek uitgevoerd?

Op welke afspraken met het CIH (Comité Intergubernamental de Hidrovia) berust het onderzoek? Welke invloed hebben de resultaten

- op de tenuitvoerlegging van het project,
- op de verdere deelneming van de Europese Unie aan het Hidrovia-project?

Van welke criteria en wetenschappelijke bevindingen op het gebied van milieueffecten en duurzame ontwikkeling wordt bij dit onderzoek uitgegaan?

Welke (tussentijdse) resultaten zijn er beschikbaar met betrekking tot de vergroting van de stroomsnelheid door

regularisering van waterlopen en de gevolgen voor het oevergebied en het aangrenzende ecosysteem?

Is er onderzoek uitgevoerd naar alternatieven voor het Hidrovia-project, of is zulks gepland?

Zijn er wat het Hidrovia-project of de milieuproblematiek in het algemeen betreft informele of officiële contacten met de Mercosur-werkgroep REMA (Reunión Especializada de Medio Ambiente)?

**Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie
(12 oktober 1995)**

De Gemeenschap (vooral sommige van haar Lid-Staten) is in de wereld de regio met de meeste „hidrovias” (of waterwegen), waarvan een groot aantal kunstmatig is aangelegd en die ten grondslag hebben gelegen aan de eerste industriële revolutie en de daaruit voortvloeiende economische en sociale ontwikkeling.

De Europese know-how was voor de landen van het La Plata-bekken aanleiding om zich tot de Commissie te richten met het verzoek om steun voor hun project betreffende de normalisatie van de natuurlijke Paraná-Paraguay-„hidrovia”, die er sinds mensenheugenis is en als waterweg wordt gebruikt.

Zij hebben zich eveneens tot andere instellingen gewend zoals met name de Wereldbank, het Ontwikkelingsprogramma van de Verenigde Naties en de Interamerikaanse Ontwikkelingsbank. Laatstgenoemde instelling heeft zich verbonden tot het verrichten van de milieueffectstudie.

- De studie kwam op gang in april 1995 en zal naar verwachting 18 maanden in beslag nemen.
- De betrokken landen zijn de vier van de Mercosur en Bolivia.
- De Commissie woont, via haar delegatie van Montevideo, als genodigde maandelijks de vergaderingen van het Hidrovia-comité bij; zij heeft haar bereidheid te kennen gegeven aan de studies deel te nemen en met name aan die betreffende de levensvatbaarheid, de institutionele organisatie en de later uit te voeren studie betreffende de opleiding.
- In het huidige stadium zijn er nog geen contacten met REMA maar in die contacten wordt voorzien door de toekomstige samenwerkingsovereenkomst tussen de Gemeenschap en de landen van de Mercosur.
- Met betrekking tot de andere technische kwesties zij het geachte Parlementslid verwezen naar de gegeven opdrachten, of eventueel naar de IOB die verantwoordelijk is voor de milieueffectstudie.

De bijzonderheden betreffende laatstgenoemde studie, die door de IOB wordt verricht, worden rechtstreeks naar het geachte Parlementslid en naar het Secretariaat-generaal van het Parlement gezonden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2169/95**van Florus Wijsenbeek (ELDR)****aan de Commissie***(28 juli 1995)**(96/C 66/08)**Betreft:* Luchtvaarttarieven

Is het de Europese Commissie bekend dat de European Air Shippers Association zich beklaagd heeft over de prijzen, de stiptheid en overige dienstverlening van de luchtvaartmaatschappijen?

Is het de Commissie bekend dat de prijzen door onderlinge afspraken van de maatschappijen en IATA worden bepaald?

Is het de Commissie tevens bekend dat de vrachtprijzen van Amerikaanse maatschappijen aanzienlijk lager liggen, maar dat de fouten- en verdragingsmarges van de Europese maatschappijen veel hoger liggen?

Hoe denkt de Commissie over het voorstel van de EASC de tariefkwestie in het kader van de GATT ter sprake te brengen?

Welke stappen denkt de Commissie te ondernemen om onderhavige kwesties tot een oplossing te brengen en de Europese luchtvaart meer competitief te maken?

Antwoord van de heer Kinnoek**namens de Commissie***(23 oktober 1995)*

De Commissie heeft regelmatig contact met de European Air Shippers Association en is op de hoogte van de bezorgdheid van deze vereniging over de kwaliteit van de dienstverlening en de tarieven voor luchtvracht.

De Commissie is ook volledig geïnformeerd over de rol en de functie van de Internationale Vereniging voor het luchtverkeer (IATA) bij het overleg over vrachtprijzen tussen de luchtvaartmaatschappijen. De Commissie heeft de situatie grondig bestudeerd en heeft geconcludeerd dat onder bepaalde voorwaarden dit overleg zeer positieve effecten heeft voor de consumenten en dat bijgevolg moest worden bepaald dat artikel 85, lid 1, van het EG-Verdrag daarop niet van toepassing is. Zij heeft derhalve een groepsvrijstelling verleend bij Verordening (EEG) nr. 1617/93 van de Commissie ⁽¹⁾.

De concurrentiesituatie voor luchtvracht is zeer complex. De Commissie is van mening dat niet zonder meer kan worden gesteld dat de Europese luchtvaartmaatschappijen wat vrachtvervoer betreft over het algemeen een minder goede service bieden dan Amerikaanse maatschappijen. In bepaalde opzichten lopen de Europese maatschappijen zelfs voorop in deze sector.

Op dit ogenblik vallen de luchtvrachttarieven noch onder de Algemene Overeenkomst betreffende tarieven en handel (GATT), noch onder de Algemene Overeenkomst inzake de handel in diensten (GATS). Bij de herziening van deze laatste, die vijf jaar na de inwerkingtreding moet plaatsvinden, kan dit punt wellicht aan de orde worden gesteld.

De Commissie is onlangs geattendeerd op de hoogte van de in gezamenlijk overleg door luchtvaartmaatschappijen vastgestelde tarieven en op het feit dat het percentage van het Europese vrachtvervoer waarvoor daadwerkelijk interlining-overeenkomsten worden gesloten — hetgeen in feite de bedoeling van dit overleg is — zeer laag is. De Commissie heeft daarom besloten raadplegingen te houden met het oog op de eventuele afschaffing van de vrijstelling voor overleg over luchtvrachttarieven.

Daarnaast heeft de Commissie de Raad om richtsnoeren verzocht voor onderhandelingen over een luchtvaartovereenkomst tussen de Gemeenschap en de Verenigde Staten, die ook betrekking zou hebben op vrachtvervoer. Met de voorgenomen overeenkomst wordt beoogd kansen te scheppen voor eerlijke concurrentie, hetgeen moet leiden tot lagere tarieven voor luchtvracht.

⁽¹⁾ PB nr. L 155 van 26. 6. 1993.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2186/95**van Ursula Schleicher (PPE)****aan de Commissie***(28 juli 1995)**(96/C 66/09)**Betreft:* Europese waterbescherming/consistente lijsten van stoffen/transparantie

De verschillende communautaire richtlijnen bevatten telkens lijsten van stoffen en van industriële installaties of procédés die als bijzonder gevaarlijk voor het milieu worden beschouwd. Al naar gelang van de richtlijn (76/464/EEG ⁽¹⁾), IPPC, Seveso, drinkwater, grondwater) ziet de lijst er anders uit. In sommige gevallen is dit weliswaar uit de aard der zaak te rechtvaardigen, maar over het algemeen is hier sprake van een gebrek aan technische en organisatorische consistentie. In de IPPC-richtlijn zijn op verschillende punten aanvullingen en correcties op de bestaande voorschriften te vinden, bijv. waar het gaat om informatie over BBT-normen tegenover de kennisgevingsplicht en de voorgestelde vragenlijsten over emissie- en BBT-normen, of regelingen over de toegang tot informatie tegenover Richtlijn 90/313/EEG ⁽²⁾ over de vrije toegang tot milieu-informatie.

1. Is de Commissie niet ook van mening dat de lijsten van stoffen en emissies, d.w.z. industriële installaties, in de verschillende EU-richtlijnen beter op elkaar afgestemd zouden moeten worden?

2. Zouden de eisen inzake milieubescherming door middel van regels voor bepaalde stoffen en activiteiten niet beter moeten worden gecoördineerd?
3. Zou niet via haalbaarheidsonderzoek in de zin van het vijfde milieu-actieprogramma kunnen worden vastgesteld welke eisen er in de verschillende richtlijnen worden gesteld en hoe de bepalingen van het Europese milieurecht op elkaar kunnen worden afgestemd en vereenvoudigd?

(¹) PB nr. L 129 van 18. 5. 1976, blz. 23.

(²) PB nr. L 158 van 23. 6. 1990, blz. 56.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2187/95

van Ursula Schleicher (PPE)

aan de Commissie

(28 juli 1995)

(96/C 66/10)

Betreft: Europese waterbescherming/risico-beoordeling

De IPPC-richtlijn komt in feite voort uit Richtlijn 84/360/EEG (¹) over lucht, waarin — op zijn zachtst gezegd — delen van de Waterrichtlijn 76/464/EEG zijn opgenomen. Hierbij zij in het midden gelaten of de twee richtlijnen meer uitgaan van sectoren of van stoffen. Vast staat dat in het verleden slechts voor weinig industriële sectoren emissienormen zijn ontwikkeld en door de Raad zijn vastgesteld. Terwijl de richtlijn van 1976 criteria noemt voor de classificatie van gevaarlijke stoffen, namelijk aan de hand van hun toxiciteit, persistentie en accumuleerbaarheid, bevat de IPPC-richtlijn geen enkel criterium voor de selectie van de opgenomen stoffen, waarvan de emissie moet worden voorkomen of teruggedrongen. De EU-wetgeving inzake chemische stoffen heeft evenwel reeds de risicobeoordeling en het instrument van het risicobeheer ingevoerd, die ook ingang hebben gevonden in het tot dusver bekende ontwerp van de wijziging van de richtlijn van 1976. De Commissie heeft overigens ook toegezegd voor de in 1995 te houden Conferentie over de bescherming van de Noordzee een beoordelingsprocedure uit te werken, die als basis voor de aanpassing van de lijsten van gevaarlijke stoffen bij de EU-wetgeving inzake water kan dienen.

1. Zouden niet juist in de IPPC-richtlijn voorwaarden c.q. criteria voor de selectie van stoffen en de uitbreiding van de lijsten van stoffen moeten worden genoemd?
2. Welke criteria zouden voor het opnemen van stoffen op deze lijsten moeten gelden?
3. Moeten deze criteria logischerwijze niet aan de hand van risicoanalyse en risicobeheer parallel met de wetgeving inzake chemische stoffen worden vastgesteld?
4. Zijn consistente lijsten van stoffen in de verschillende richtlijnen geen onontbeerlijke voorwaarde voor omzetting en doeltreffende controle in de Lid-Staten?

5. Hoe zou de „stoffen-aanpak” op het gebied van waterbescherming — met zijn lange procedures voor de vaststelling van grenswaarden voor iedere stof — volgens de Commissie kunnen worden verbeterd?

(¹) PB nr. L 188 van 16. 7. 1984, blz. 20.

Gecombineerd antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie op de schriftelijke vragen E-2186/95 en E-2187/95

(8 november 1995)

Het voorstel voor een richtlijn inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging (IPPC) (¹) bevat een uitgebreide indicatieve lijst van families van stoffen. Deze lijst kan uit de aard der zaak niet exclusief zijn. Overeenkomstig het voorzorgsbeginsel van de ontwerp IPPC-richtlijn moet alles in het werk worden gesteld om de verontreiniging vooraf te beheersen. Teneinde de doelmatigheid van de vergunningsprocedure te verbeteren, mogen de emissiegrenswaarden worden aangevuld of vervangen door gelijkwaardige parameters of technische metingen.

Een voorwaarde voor consistente lijsten van stoffen in de verschillende richtlijnen is dat deze stoffen ook in alle omgevingen hetzelfde fysisch, chemisch en biochemisch gedrag vertonen. Aangezien dit eerder de uitzondering dan de regel is, zijn verschillen tussen de lijsten onvermijdelijk, wil men verzekeren dat de prioriteiten zo efficiënt mogelijk worden vastgesteld binnen de doelstellingen van elke richtlijn. Dat doet echter geenszins af aan de noodzaak van, of wijst op een tekort aan technische coördinatie en organisatie tussen de richtlijnen onderling bij het vaststellen van de prioriteiten.

De in de voorgestelde IPPC-richtlijn gevolgde aanpak, zoals geïllustreerd in artikel 8, vormt een verruiming en dus ook een verbetering ten aanzien van de controle van een enkele stof doordat verontreiniging wordt bekeken vanuit het oogpunt van de industrie of het proces. Er kunnen emissiegrenswaarden worden vastgelegd voor groepen, families of categorieën van stoffen of ze kunnen worden aangevuld met of vervangen door equivalente parameters of technische metingen.

Tijdens de Europese Raad van Edinburgh in 1992 heeft de Commissie een duidelijk signaal gegeven dat zij de milieuwetgeving zou onderwerpen aan een onderzoek naar de doeltreffendheid van de coördinatie en de mogelijkheden tot vereenvoudiging. Dit is een continu proces.

(¹) Doc. COM(93) 423 def. (PB nr. C 311 van 17. 11. 1993, zoals gewijzigd bij doc. COM(95) 88 def., PB nr. C 165 van 1. 7. 1995).

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2194/95

van Ursula Schleicher (PPE)

aan de Commissie

(28 juli 1995)

(96/C 66/11)

Betreft: Europese waterbescherming/sleutelbegrip „beste beschikbare techniek (BAT)”

Het IPPC-richtlijnvoorstel heeft tot doel de vage rechtstermen respectievelijk algemene clausules van de „beste beschikbare techniek” of de „beste beschikbare technische middelen” in de Richtlijnen 84/360/EEG⁽¹⁾ en 76/464/EEG⁽²⁾ te concretiseren en de Lid-Staten hiermee een minimumkader ter beschikking te stellen voor de ontwikkeling van eigen emissienormen of grenswaarden in de vergunningen voor installaties zelf. Bij de lopende beraadslagingen in de werkgroepen van de Raad en betrokken kringen blijkt dat sommige Lid-Staten zich in hun respectievelijke, uiteenlopende opvattingen versterkt zien door de definitie van de BAT in het IPPC-voorstel. De definitie van de BAT vertoont dus leemten. Er wordt vooral niet vastgelegd wie de beste beschikbare techniek moet en kan definiëren.

1. Wie dient de beste beschikbare techniek te definiëren, het ingenieurwezen, de wetgever of de instantie die de vergunning afgeeft?
2. Is het niet zo dat met de huidige definitie in de IPPC-richtlijn twee verschillende aspecten met elkaar worden vermengd, namelijk de beschrijving van een geavanceerde stand van de techniek en het afwegen tegen andere belangen, bijvoorbeeld de evenredigheid en de economische billijkheid, ook voor de indiener van de aanvraag?

⁽¹⁾ PB nr. L 188 van 16. 7. 1984, blz. 20.

⁽²⁾ PB nr. L 129 van 18. 5. 1976, blz. 23.

**Antwoord van mevrouw Bjerregaard
namens de Commissie**

(26 oktober 1995)

Volgens het voorstel voor een richtlijn inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging⁽¹⁾ wordt bij het definiëren van de beste beschikbare technieken (BBT) voor een bepaalde sector of een bepaald proces uitgegaan van de definitie van BBT in de richtlijn. Specifieke beste beschikbare technieken worden in de richtlijn niet gedefinieerd. Als gevolg van de uitwisseling van informatie over de BBT krachtens artikel 15, lid 2, van de richtlijn zal de definitie sectorgewijs uitkristalliseren; de autoriteiten zullen met deze en alle andere relevante factoren van bijlage IV van de richtlijn rekening houden bij het vaststellen van emissiegrenswaarden voor specifieke installaties.

Bij de definitie van BBT is rekening gehouden met economische haalbaarheid maar niet met zoiets als „economische aanvaardbaarheid voor de indiener van de aanvraag”. Dat rekening is gehouden met economische haalbaarheid en

andere overwegingen zoals kosten en baten houdt verband met het feit dat bij het uitwerken van verontreinigingsbeheersende maatregelen op grond van het EG-Verdrag de kosten en baten redelijkerwijs dienen te worden meegewogen.

⁽¹⁾ Doc. COM(95) 88 (PB nr. C 165 van 1. 7. 1995) tot wijziging van doc. COM(93) 423 (PB nr. C 311 van 17. 11. 1993).

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2195/95

van Ursula Schleicher (PPE)

aan de Commissie

(28 juli 1995)

(96/C 66/12)

Betreft: Europese waterbescherming/definitie „beste beschikbare techniek (BAT)”

1. Kan de in de IPPC-richtlijnen gekozen definitie van de BAT, die afkomstig is uit internationale overeenkomsten inzake waterbescherming, zonder meer worden overgenomen in de wettelijke voorschriften van de Europese Unie? Dienen inhoud en juridische consequenties van deze definitie niet onder de loep te worden genomen om te verduidelijken hoe een technische norm gedefinieerd wordt en waardoor wordt bepaald in hoeverre en in welke omstandigheden hiermee rekening wordt gehouden, m.a.w. hoeveel manoeuvreerruimte er is?

2. Is de Commissie, uitgaande van de veronderstelling dat er op het stuk van de „nieuwe technologieën” of „beste beschikbare techniek” bij de vermindering van de uitstoot van industrie-installaties in Europa verschillen vallen te constateren, niet ook van mening dat een Europees milieurecht milieudumping in de hand werkt? Welke rol spelen volgens haar op milieugebied — vooral in het licht van artikel 130 S van het Verdrag — mededingingsaspecten en het vraagstuk van gelijke kansen, met name voor een Europese industrie?

**Antwoord van mevrouw Bjerregaard
namens de Commissie**

(30 oktober 1995)

1. Het ontwerp voor de richtlijn inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging⁽¹⁾ voorziet in uitwisseling van informatie over de beste beschikbare technieken (BBT); deze uitwisseling zal de discussie mogelijk maken die voor de toepassing van het algemene BBT-concept in bepaalde sectoren en subsectoren nodig is.

2. Het communautaire milieubeleid is erop gericht de absolute bescherming van het milieu in de hele Gemeenschap te verzekeren. Er bestaat dus geen gevaar dat de industrie van een bepaalde Lid-Staat of regio concurrentievoordeel behaalt ten koste van het milieu. Het belang van concurrentievraagstukken en van gelijkheid van kansen, op het gebied van milieu zowel als op andere gebieden, is

vastgelegd in de desbetreffende bepalingen van het EG-Verdrag en dit zal ook in de toekomst het geval blijven.

(¹) Doc. COM(95) 88 (PB nr. C 165 van 1. 7. 1995, wijziging van doc. COM(93) 423, PB nr. C 311 van 17. 11. 1993).

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2207/95

van Ursula Schleicher (PPE)

aan de Commissie

(28 juli 1995)

(96/C 66/13)

Betreft: Europese waterbescherming/overheveling van taken naar de Lid-Staten — ontbreken van concrete bepalingen

Uit de wijziging van de drinkwaterrichtlijn, de nieuwe richtlijn over de ecologische waterkwaliteit en de IPPC-richtlijn blijkt dat de Commissie een nieuwe aanpak heeft gekozen die bestaat in het aangeven van kwalitatieve eisen, zoals „ecologische waterkwaliteit” of „toepassing van de beste beschikbare techniek”. Maar zij schrijft geen concrete normen, d.w.z. concrete grenswaarden of meetbare kwaliteitsnormen voor. De vastlegging hiervan wordt veeleer aan de Lid-Staten overgelaten of, wanneer deze geen maatregelen nemen, zelfs aan de plaatselijk bevoegde instantie die de vergunning moet afgeven.

1. Is de Commissie niet ook van mening dat deze nieuwe aanpak — namelijk het overdragen van het opstellen van normen aan de Lid-Staten — zal leiden tot nieuwe, niet-geharmoniseerde eisen op het vlak van de vergunningen voor industrie- of andere installaties?
2. Over welke informatie beschikt de Commissie ten aanzien van de aanvaarding van dergelijke slechts verbale Europese bepalingen, bijvoorbeeld van de zijde van de gemeenten, de landbouw, de betrokken industrie en milieu-organisaties?

**Antwoord van mevrouw Bjerregaard
namens de Commissie**

(6 november 1995)

1. In het voorstel voor een richtlijn van de Raad inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging (IPPC) (¹) wordt uitgegaan van een benadering die gebaseerd is op de afweging, op het niveau van de individuele installatie, welke techniek ter bestrijding van de verontreiniging vanuit het oogpunt van het milieu als geheel de voorkeur verdient. De Commissie heeft voor deze benadering gekozen omdat zij hierin een geschikter en makkelijker aanpasbaar systeem ter bestrijding van de door de betrokken installaties veroorzaakte industriële verontreiniging ziet dan in de vaststelling van drempelwaarden voor lozingen op

Europees niveau. De ontwerp-richtlijn voorziet niet alleen in richtsnoeren bij de keuze van de beste beschikbare technieken (BBT): zij bepaalt ook dat ter zake informatie moet worden uitgewisseld. Bij de intensieve gedachtenwisseling tussen de Lid-Staten over het algemene niveau dat met de maatregelen ter bestrijding van de verontreiniging wordt nagestreefd, kunnen alle aspecten van de BBT in het kader van een bepaalde sector grondig worden onderzocht. De Commissie verwacht dat deze aanpak zal resulteren in de beste en ruimst toepasbare bescherming tegen grootschalige industriële vervuiling.

2. Wat de verbale omschrijving van „goede ecologische kwaliteit” in de voorgestelde richtlijn betreffende de ecologische waterkwaliteit (²) betreft, wordt de Commissie bij artikel 3 gemachtigd technische specificaties — dit wil zeggen een classificatiesysteem — ter bepaling van de ecologische waterkwaliteit vast te stellen. Deze specificaties zullen onder meer de vergelijkbaarheid van de via monitoring verkregen gegevens en de bepalingen van de ecologische waterkwaliteit garanderen. Bovendien verplicht artikel 5 de Lid-Staten ertoe „operationele doelstellingen” vast te stellen om een goede ecologische waterkwaliteit tot stand te brengen. Men kan dus niet beweren dat „slechts verbale voorschriften” worden aanvaard: er zal immers worden uitgegaan van een officieel classificatiesysteem voor de ecologische waterkwaliteit, gecombineerd met een reeks specifieke operationele doelstellingen.

(¹) Doc. COM(93) 423 def. (PB nr. C 311 van 17. 11. 1993, gewijzigd bij doc. COM(95) 88 def., PB nr. C 165 van 1. 7. 1995).

(²) Doc. COM(93) 680 def. (PB nr. C 222 van 10. 8. 1994).

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2305/95

van Hiltrud Breyer (V)

aan de Commissie

(1 september 1995)

(96/C 66/14)

Betreft: Ozon

1. Uit het rapport van het UNEP over ozonaantastende stoffen blijkt dat een bovengrens van 1 % in plaats van de huidige EU-grens van 2,6 % voldoende is. Waarom wil de Europese Unie in dit geval haar grens niet verlagen?
2. Waarom keurt de Unie niet een stringenter tijdschema goed voor de geleidelijke eliminatie van HCFK's, teneinde een duidelijk signaal te geven?
3. De Verenigde Staten hebben toegezegd de productie en het gebruik van methylbromide tussen nu en 2001 geleidelijk te verbieden. De Europese Unie zal het gebruik hiervan tussen nu en 1998 met 25 % terugdringen. Waarom stelt de Unie zich zo zwak op en waarom volgt zij het Amerikaanse voorbeeld niet?

4. Het UNEP heeft laten weten dat de ontwikkelingslanden („artikel 5”) hun eigen CFK's kunnen produceren. Waarom staat de Europese Unie dan toe dat de Europese produktie van deze ozonaantastende stoffen, waarvan het gebruik nu in Europa is verboden, wordt voortgezet?

**Antwoord van mevrouw Bjerregaard
namens de Commissie**
(1 december 1995)

1 en 2. De Raad nam met het oog op de in Wenen te houden zevende bijeenkomst van de partijen bij het Protocol van Montreal over de ozonlaagafbrekende stoffen (28 november—7 december 1995) op zijn vergadering van 6 oktober 1995 als gemeenschappelijk standpunt de bovengrens van 2 % en 2015 als datum aan voor de eliminatie van de chloorfluorkoolwaterstoffen (HCFK's) en ging daarmee niet alleen verder dan het huidige Protocol van Montreal (bovengrens van 3,1 % en eliminatie van de HCFK's in 2030) maar ook dan de huidige Verordening (EG) nr. 3093/94 van de Raad⁽¹⁾ betreffende stoffen die de ozonlaag afbreken (bovengrens van 2,6 % en eliminatie in 2015).

3. Voor wat betreft methylbromide nam de Raad op 6 oktober 1995 een gemeenschappelijk standpunt aan met het oog op de onderhandelingen in Wenen. De produktie en het gebruik van methylbromide moeten vergeleken met de produktie en het gebruik in 1991 in 1998 met 25 % en in 2005 met 50 % worden beperkt. De Raad heeft zich evenwel niet vastgelegd op een datum voor de eliminatie van dit gewasbeschermingsmiddel.

Toch is ook voor de Gemeenschap het einddoel de eliminatie van de methylbromide-emissies, rekening houdend met de economische en technische situatie. De Gemeenschap sluit dan ook niet uit dat zij over een dergelijke eliminatiedatum onderhandelt met haar partners die partij zijn bij het Protocol van Montreal.

4. Een verbod op de produktie in de Gemeenschap van chloorfluorkoolstoffen (CFK's) met het oog op de export ervan naar de ontwikkelingslanden zal niet speciaal een gunstig effect hebben op de ozonlaag. Wanneer immers een dergelijk verbod alleen in de Gemeenschap wordt ingevoerd zou het wel eens kunnen dat andere CFK's producerende landen van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO) of niet-OESO-landen hun marktaandeel gaan uitbreiden en hun export naar de ontwikkelingslanden gaan opvoeren.

Voor de bescherming van de ozonlaag is het dus van prioritair belang dat de produktie en het gebruik van CFK's in de ontwikkelingslanden snel volledig worden verboden. Dat verbod zou er volgens de huidige plannen in 2010 komen.

⁽¹⁾ PB nr. L 333 van 22. 12. 1994.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2318/95

van **Jesús Cabezón Alonso (PSE)** en
Juan Colino Salamanca (PSE)

aan de Commissie
(1 september 1995)
(96/C 66/15)

Betreft: Mislukkingen bij het schoolonderwijs

Is de Commissie voornemens eventueel maatregelen te nemen om een beoordeling te maken van de mislukkingen bij het onderwijs in de verschillende Lid-Staten van de Europese Unie en om de oorzaken hiervan te analyseren, alsmede om de gevolgen hiervan te corrigeren of te vermijden?

**Antwoord van mevrouw Cresson
namens de Commissie**
(3 oktober 1995)

De Commissie heeft inzake het mislukken op school talrijke initiatieven genomen in het kader van de samenwerking op communautair niveau, met name onderzoekacties, proefprojecten en studies, waarvan het resultaat in 1994 is gepubliceerd onder de titel: „De strijd tegen het mislukken op school: een uitdaging voor de Europese constructie” (Eurydice). In dit document wordt de balans opgemaakt van de beschikbare wetenschappelijke kennis over het onderwerp mislukken op school en wordt een overzicht gegeven van de oorzaken van dit verschijnsel.

Het met onderwijszaken belaste lid van de Commissie is voornemens in het kader van het nieuwe Socrates-programma een prioritaire actie „tweede-kansscholen” te voeren. Een dergelijke actie vooronderstelt een beroep op pedagogieën die in grote mate werken met de nieuwe technologieën en die veel beter dan het theoretische onderwijs aangepast zijn aan deze jongeren die verkeren in de wereld van het beeld en het beeldscherm.

Het denkbeeld om een dergelijke actie op Europees niveau te voeren steunt op het feit dat de ontheemding, het verlaten van de wijken waarin deze jongeren zich werkelijk ballingen voelen, op zich reeds krachtige factoren tot resocialisatie vormen. Deze denkbeelden zijn ontwikkeld in een interventie op de jaarlijkse conferentie van de Europese Maatschappij voor de opleiding van ingenieurs.

De Commissie zal dit document rechtstreeks aan de geachte Afgevaardigden alsmede aan het Secretariaat-generaal van het Parlement toezenden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2407/95**van Raimondo Fassa (ELDR)****aan de Commissie***(1 september 1995)**(96/C 66/16)**Betreft: Steun voor de christelijke minderheid in Libanon*

Een aantal interconfessionele NGO's zet zich in om sociale voorzieningen en opleidingsprogramma's te verschaffen aan de christelijke bevolking in Libanon, maar de Commissie lijkt niet geïnteresseerd of in staat te zijn om deze initiatieven te ondersteunen.

Kan de Commissie, gelet op het feit dat de christenen in 1914 in het Midden-Oosten nog 25 %, in 1945 nog maar 19 % en nu nog nauwelijks 8 % van de totale bevolking van deze landen uitmaken — hetgeen overeenkomt met ruim 8 miljoen mensen — aangeven of en, zo ja, op welke wijze zij aan de ondersteuning van de christelijke minderheid in het Midden-Oosten denkt bij te dragen?

**Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie**

(25 september 1995)

De Commissie is op de hoogte van het opmerkelijke werk van de interconfessionele niet-gouvernementele organisaties (NGO's) in Libanon. Zij steunt dit werk in hoge mate. De Commissie heeft, ter informatie, 232 sociale projecten gefinancierd samen met Europese en Libanese NGO's: de communautaire bijdrage komt neer op 16,6 miljoen ecu.

Hieraan moeten de projecten toegevoegd worden die volledig door de Commissie worden gefinancierd en van sociale en interconfessionele aard zijn, zoals (om slechts enkele voorbeelden in 1994 en 1995 te noemen) 19 miljoen ecu voor de wederopbouw van lagere en middelbare scholen, 11 miljoen ecu als steun voor de gevluchte bevolking en 2 miljoen ecu voor drugsbestrijding.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2438/95**van Hiltrud Breyer (V)****aan de Commissie***(1 september 1995)**(96/C 66/17)**Betreft: Ruimtelijk toepassingsgebied van het Euratom-Verdrag*

1. Is het de Commissie bekend dat het ruimtelijk toepassingsgebied van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie overeenkomstig arti-

kel 198 verschilt van dat van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap overeenkomstig artikel 227 van het EG-Verdrag?

2. Is het de Commissie bekend dat artikel 198, eerste alinea, van het Euratom-Verdrag het ruimtelijk toepassingsgebied van dit Verdrag uitbreidt en in beginsel alle niet-Europese grondgebieden van een Lid-Staat omvat?

3. Is het de Commissie bekend dat overeenkomstig artikel 232, lid 2, van het EG-Verdrag de bepalingen van het Euratom-Verdrag — en dus ook artikel 198, eerste alinea, van het Euratom-Verdrag — door andersluidende bepalingen van het EG-Verdrag — en dus ook van artikel 227 van het EG-Verdrag — onverlet blijven?

4. Is het de Commissie bekend dat zich op slechts 800 à 1 000 km van het Franse testgebied op het Mururoa-atol een bewoond grondgebied van een andere Lid-Staat bevindt — Pitcairn Island — waarop de bepalingen van het Euratom-Verdrag overeenkomstig lid 3, onder c), in verbinding met bijlage IV van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap van toepassing zijn?

5. Is het de Commissie bovendien bekend dat bij een eerdere „bijzonder gevaarlijke proef" op het Mururoa-atol in de zomer van 1979 een ongeval heeft plaatsgevonden, dat gevolgen had tot op een afstand van 1 500 km?

**Antwoord van de heer Santer
namens de Commissie**

(30 november 1995)

De Commissie is zich volkomen bewust van de verschillen die bestaan tussen het ruimtelijk toepassingsgebied van het Euratom-Verdrag en dat van het EG-Verdrag. In tegenstelling tot het EG-Verdrag (artikel 227) is het Euratom-Verdrag immers van toepassing op de landen en gebieden overzee en derhalve op Frans-Polynesië en het Britse grondgebied van het eiland Pitcairn, dat op 800 km van het Mururoa-atol gelegen is (artikel 198 van het Euratom-Verdrag en bijlage IV van het EG-Verdrag).

De Commissie is op de hoogte van de hydraulische gevolgen in 1979, die een gedeeltelijke overstroming van het Mururoa-atol veroorzaakten en op aanzienlijk grotere afstand waarneembaar waren. Deze gebeurtenis is toegeschreven aan een aardverschuiving aan de zijkant van het atol. Andere gelijksoortige, zij het minder belangrijke gevolgen deden zich voor in de periode 1977 tot en met 1980. De gebeurtenis in 1979 was het gevolg van kernproeven, zoals blijkt uit een door de Franse CEA (Commissariat à l'Énergie Atomique) gepubliceerde monografie. Kort voor deze gebeurtenis was een wapen, als gevolg van technische problemen, tot ontploffing gebracht op een diepte van 987 meter in plaats van op de voorgenomen diepte van 1 100 meter. Volgens de beschikbare gegevens hebben deze problemen zich niet meer voorgedaan, aangezien de methodes zijn herzien en vervolmaakt voordat er verdere proeven werden uitgevoerd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2453/95**van Maartje van Putten (PSE)****aan de Commissie***(1 september 1995)**(96/C 66/18)*

Betreft: Afdekstroken voor koel- en vriesapparatuur gebruikt in het midden- en kleinbedrijf

1. Is de Commissie op de hoogte van de mogelijkheden om het energieverbruik van koel- en vriesapparatuur in het midden- en kleinbedrijf, zoals supermarkten, met 20 tot 40 % te reduceren met behulp van zogenoemde „afdekstroken”?
2. Is de Commissie ervan op de hoogte, dat onderzoek uitwijst dat deze stroken niet alleen leiden tot een aanzienlijke besparing van energie maar ook tot een betere temperatuurbewaking in de apparatuur, zodat hygiëne van de producten en de volksgezondheid gunstig worden beïnvloed?
3. Kan de Commissie aangeven welke ervaringen (energiebesparing, hygiëne, beleving consument) zijn opgedaan in het Verenigd Koninkrijk waar het gebruik van afdekstroken wijd verbreid is vanwege de strenge controle op handhaving van de juiste temperatuur in genoemde koel- en vriesinstallaties?
4. Kan de Commissie aangeven hoe in de Lid-Statens naleving van de Europese normen betreffende handhaving van de juiste temperatuur in bedoelde koel- en vriesapparatuur wordt gecontroleerd en wat de resultaten van die controles zijn?
5. Ziet de Commissie aanleiding om, op grond van overwegingen betreffende energiebesparing en volksgezondheid, gebruik van afdekstroken voor koel- en vriesapparatuur voor het midden- en kleinbedrijf verplicht te stellen of anderszins te bevorderen? Zo ja, welke mogelijkheden ziet de Commissie daartoe?

Antwoord van de heer Papoutsis**namens de Commissie***(19 oktober 1995)*

1. De Commissie is bekend met de mogelijkheid om te besparen op het energieverbruik van commerciële koel- en diepvriessystemen, met name die welke gebruikt worden in supermarkten en kleinhandelzaken in voedingswaren. In de meeste supermarkten en kleinhandelzaken worden koelkasten gebruikt voor gekoelde levensmiddelen en vrieskasten voor diepvrieswaren. De minder efficiënte vrieskasten voor diepvrieswaren komen echter steeds meer voor. Onderzoek wijst uit dat door het gebruik van afdekstroken bij verticale uitstalling het energieverbruik met de helft kan verminderen. Stripgordijnen dekken het best af, terwijl glasdeuren, die in vele supermarkten gebruikt worden, meestal minder efficiënt zijn, omdat zij verwarmd moeten worden om condensatie te voorkomen. Gewoonlijk beslist de merchandiser hoe de producten worden uitgesteld; daarbij wordt

niet of nauwelijks op het energiegebruik gelet. Indien de merchandiser het gebruik van afdekstroken verbiedt, verdient het ten zeerste aanbeveling 's nachts afdekstroken te gebruiken.

2. De Commissie is er ook van op de hoogte dat met een afgedekt koel- en diepvriessysteem de temperatuur van de uitstalkast beter kan worden bewaakt, wat zeer belangrijk is in verband met de levensmiddelenhygiëne.

3. De in het Verenigd Koninkrijk recentelijk goedgekeurde regeling voor temperatuurbeheersing is nog maar pas van kracht en het is te vroeg voor resultaten.

4. Richtlijn 89/397/EEG ⁽¹⁾ inzake de officiële controle op levensmiddelen vereist dat levensmiddelencontroleurs in elke Lid-Staat bedrijfsruimtes waar zich levensmiddelen bevinden inspecteren en monsternemingen, analyses en andere controles uitvoeren om na te gaan of de communautaire en nationale levensmiddelenwetgeving wordt nageleefd.

Momenteel valt de temperatuurhandhaving in uitstalkasten in kleinhandelzaken onder nationale voorschriften wat gekoelde levensmiddelen betreft en wat diepvriesproducten betreft onder de regeling van Richtlijn 89/108/EEG ⁽²⁾ inzake voor menselijke voeding bestemde diepvriesproducten.

Krachtens artikel 14 van Richtlijn 89/397/EEG kan de Commissie aanbevelingen doen voor een programma voor levensmiddelencontrole. In 1995 is een dergelijke aanbeveling gedaan ⁽³⁾ inzake het beoordelen van de temperatuur van diepgevroren levensmiddelen in de kleinhandel. In het kader van het programma van 1996 moet de temperatuur van gekoelde levensmiddelen in dezelfde sector worden geëvalueerd.

Het controleren van de temperatuur van levensmiddelen is een van de manieren om de groei van sommige micro-organismen te voorkomen. Opslag bij lage temperatuur kan bijdragen tot de algehele veiligheid van levensmiddelen wanneer die ook in hygiënische condities zijn bereid en opgeslagen overeenkomstig de verschillende hygiënerichtlijnen.

Richtlijn 93/43/EEG inzake levensmiddelenhygiëne, die betrekking heeft op de kleinhandelssector, specificeert geen opslagtemperaturen maar bepaalt dat deze op Europees niveau kunnen worden vastgesteld voor bepaalde klassen levensmiddelen. De Commissie buigt zich momenteel over die kwestie zowel in het kader van haar wetenschappelijke werkzaamheden als van de Werkgroep hygiëne van het Permanent Comité voor levensmiddelen.

5. De Commissie is niet voornemens het gebruik van afdekstroken in levensmiddelenzaken verplicht te stellen omdat gezien het subsidiariteitsbeginsel en verschillende nationale situaties het vaststellen van dergelijke maatregelen het best aan de Lid-Statens afzonderlijk wordt overgelaten. De Commissie zal in detail bestuderen welke maatregelen kunnen worden genomen om het gebruik van afdekstroken bij koel- en vriesapparatuur in levensmiddelenzaken en het gebruik in het algemeen van meer efficiënte commerciële koel- en diepvriesapparatuur aan te moedigen. De Commis-

sie denkt hierbij aan voorlichtingscampagnes, energie-audits, een handvest en vrijwillig aangegane verbintenissen in samenwerking met Lid-Staten, nationale en lokale energieagentschappen en het bedrijfsleven. Een en ander kan ook gebeuren met behulp van het SAVE- en PACE-programma voor rationeel gebruik van energie en elektriciteit.

(¹) PB nr. L 186 van 30. 6. 1989.

(²) PB nr. L 40 van 11. 2. 1989.

(³) PB nr. L 65 van 23. 3. 1995.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2470/95

van Luciana Castellina (GUE/NGL)

aan de Commissie

(1 september 1995)

(96/C 66/19)

Betreft: Paraguay: EU-project in de Chaco

In september 1994 keurde het Comité Latijns-Amerika en Azië een ontwerp-project van de Commissie goed voor duurzame ontwikkeling en bescherming van de indiaanse gemeenschappen in de Chaco. Deze goedkeuring werd gekoppeld aan de voorwaarde dat de eerste fase van het project zou bestaan uit raadpleging van de indiaanse bevolkingsgroepen en het in kaart brengen van hun aanspraken op grondgebied.

Is de Commissie, aangezien de territoriale rechten van indianen in de grondwet van Paraguay worden erkend en aangezien dit land IAO-Overeenkomst 169 betreffende de rechten van oorspronkelijke bevolkingsgroepen heeft geratificeerd, voornemens er bij de Regering van Paraguay op aan te dringen dat deze haar wetten en haar grondwet eerbiedigt? Is zij bijvoorbeeld van plan het project pas definitief goed te keuren indien de fondsen die nodig zijn om de indiaanse gebieden in de Chaco-regio terug te geven, vooraf daadwerkelijk zijn opgenomen in de begroting van het jaar 1996?

**Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie**

(11 oktober 1995)

Paraguay is een soeverein land, actief lid van de Mercosur, waarmee de Europese Unie, sinds het weer op een democratisch staatsbestel is overgegaan, een zeer vruchtbare samenwerking onderhoudt in het kader van de overeenkomst van de derde generatie, waarop de clausule van de mensenrechten van toepassing is. Deze samenwerking betreft zowel de politieke dialoog als de economische en sociale ontwikkeling.

1. In het kader van de tussen de Europese Unie en de landen van Latijns-Amerika geïnstitutionaliseerde politieke dialoog worden onder meer de problemen van marginalisering en sociale uitsluiting aangesneden (zowel in Latijns-Amerika als in de Europese Unie), waarbij bijzondere aandacht wordt besteed aan bepaalde bijzonder achtergestelde categorieën.

In de Slotverklaring van Parijs (17 maart 1995) verklaren de ministers van Buitenlandse Zaken van de Groep van Rio en de Europese Unie letterlijk:

„De ministers hebben hun beslissing kenbaar gemaakt om de rechten van de inheemse gemeenschappen en hun cultureel erfgoed te beschermen, in het kader van de nationale ontwikkeling van hun respectieve landen.”

2. Het is in het kader van deze nationale ontwikkeling dat Paraguay de Europese Gemeenschap een verzoek om hulp heeft voorgelegd voor een project betreffende de „duurzame ontwikkeling van de Chaco”, waarvan de belangrijkste doelstellingen zijn:

- hulp voor een duurzame ontwikkeling, met herverdeling van de grond en toekenning van eigendomstitels door de Regering van Paraguay;
- ondersteuning van een ecosysteem met een grote biodiversiteit, dankzij de aanleg van drie grote natuurparken van ongeveer 1 100 000^{ha};
- speciale hulp voor de allerarmsten zoals de „boeren zonder grond” en de inheemse gemeenschappen van Paraguay.

Het project werd definitief goedgekeurd door de Commissie op 12 oktober 1994, nadat het in september 1994 door het Comité ALA-ontwikkelingslanden was goedgekeurd met de Italiaanse suggestie het project in twee fasen op te delen, zodra de technische bijstand vastgesteld zou zijn:

eerste fase van 18 maanden om het gedetailleerde programma van de activiteiten voor te bereiden, in samenwerking en in overleg met de NGO's die in de regio werkzaam zijn, alsook met de verschillende bevoegde instanties (bijvoorbeeld het Nationaal Instituut voor de inheemse ontwikkeling).

Er zal verder rekening worden gehouden met de ervaring op het gebied van de samenwerking die opgedaan is door sommige Lid-Staten, met name Duitsland (GTZ), Spanje en Italië. Het gedetailleerde programma betreffende de activiteiten zal aan het Comité ALA-ontwikkelingslanden worden voorgelegd.

3. Er zij op gewezen dat de herverdeling van de gronden en de toewijzing van eigendomstitels door de Regering van Paraguay duidelijk vermeld staan in de financieringsovereenkomst.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2482/95

van James Moorhouse (PPE)

aan de Raad

(13 september 1995)

(96/C 66/20)

Betreft: Samenvattingen van de vergaderingen van de Europese Raad

1. Kan de Raad bevestigen dat zijn Secretariaat-generaal een samenvatting van alle interrupties op de vergaderingen van de Europese Raad (staatshoofden en regeringsleiders) bijhoudt, die wordt opgesteld door de zogenoemde „notulisten” die in de vergaderruimte aanwezig zijn?
2. Kan hij aangeven waar in zijn secretariaat deze samenvattingen worden bewaard, wie hier toegang toe heeft en welke criteria het secretariaat toepast bij het verlenen van deze toegang?
3. Kan hij aangeven of hij van plan is deze samenvattingen na het verstrijken van een redelijke termijn ter beschikking van het publiek te stellen door ze in bewaring te geven bij het EU-archief op het Europees Universitair Instituut of op een andere manier?
4. Kan hij mededelen of hij van mening is dat de onrechtmatige publicatie van zo'n samenvatting door een derde partij in strijd is met een Europese of nationale wet, en zo ja, welke wet?

Antwoord

(15 januari 1996)

1 tot en met 4. Er wordt geen enkel verslag bijgehouden van wat er tijdens de zittingen van de Europese Raad wordt gezegd. De in de zaal aanwezige ambtenaren van het Secretariaat-generaal van de Raad maken alleen handgeschreven aantekeningen. Deze aantekeningen worden gebruikt om het Voorzitterschap van de Europese Raad te helpen bij het formuleren van zijn conclusies, en worden niet uitgetikt of bewaard.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2484/95

van Winfried Menrad (PPE)

aan de Raad

(13 september 1995)

(96/C 66/21)

Betreft: Voorschriften van het Duitse recht voor de bouwsector inzake het toezicht op technische installaties en inrichtingen (in casu: bliksemafleidingsinstallaties)

Door een besluit van de Duitse deelstaat Baden-Württemberg (Bausachverständigenverordnung van 1986 — BauSVO) wordt fabrikanten van bliksemafleidingsinstalla-

ties verboden door hen geplaatste installaties als „erkende deskundigen” zelf regelmatig te controleren. Deze werkzaamheden moeten zij aan derde ondernemingen overlaten, waardoor zij in de uitoefening van hun beroepsactiviteit worden beperkt. Door fabrikanten van bliksemafleidingsinstallaties in Baden-Württemberg wordt beweerd dat deze beperking niet wordt opgelegd aan niet-Duitse ondernemingen.

Kan de Raad in dit verband de volgende vragen beantwoorden:

1. Bestaan op dit gebied concurrentievervalsingen ten nadele van de Duitse ondernemingen?
2. Mogen ondernemingen die hun hoofdkantoor in een andere Lid-Staat dan Duitsland hebben, anders dan ter plaatse gevestigde bedrijven, onder beroep op het vrij verkeer van goederen en diensten, regelmatige controles van de door hen geplaatste installaties, bijvoorbeeld in Baden-Württemberg, wel zelf uitvoeren?
3. Is een aanvulling van het EU-recht te verwachten, in die zin dat ook in Duitsland gevestigde ondernemingen als algemene regel de door hen voor de bouwsector vervaardigde installaties wederom zelf mogen controleren?

Antwoord

(15 januari 1996)

De Raad is niet ingelicht over de voorschriften voor de controle op bliksemafleidingsinstallaties in Baden-Württemberg waaraan de geachte Afgevaardigde refereert. In dit verband herinnert de Raad eraan dat het vrije verkeer van goederen op het gebied van de bouw geregeld is bij Richtlijn 89/106/EEG inzake voor de bouw bestemde producten, en dat, indien zich toepassingsproblemen voordoen, de Commissie als hoedster van de Verdragen de nodige maatregelen dient te treffen.

Tot op heden is er geen enkel voorstel tot wijziging van genoemde richtlijn bij de Raad ingediend, en ook geen voorstel inzake het vrij verrichten van diensten in de bouwsector.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2491/95

van Jannis Sakellariou (PSE)

aan de Commissie

(11 september 1995)

(96/C 66/22)

Betreft: Discriminatie van EU-burgers in Zuid-Tirol bij de aankoop van onroerend goed

Is het de Commissie bekend dat uit de EU afkomstige buitenlanders bij de aankoop van onroerend goed in Italië, met name in Zuid-Tirol, onderworpen zijn aan bijzondere belastingen, die niet van de inwoners ter plaatse verlangd worden, zoals bijvoorbeeld verblijfsbelastingen?

Beschikt de Commissie verder over informatie over het feit dat „EU-buitenlanders” aldaar bij aansluitingen op de infrastructuur, zoals bijvoorbeeld een telefoonaansluiting, hogere kosten of een hogere borgsom moeten betalen?

Acht de Commissie een dergelijke gang van zaken rechtens geoorloofd?

Zo ja, op welke rechtsgrondslag is dit te verdedigen?

Zo neen, wat denkt de Commissie dan hiertegen te ondernemen?

**Antwoord van de heer Monti
namens de Commissie
(16 november 1995)**

De Commissie is ervan op de hoogte dat een verblijfsbelasting (*imposta di soggiorno nelle ville, appartamenti ed alloggi in genere*) in de betrokken regio wordt geheven.

Volgens de inlichtingen waarover de Commissie beschikt is deze belasting van toepassing op personen die tijdelijk met toeristische oogmerken verblijven in een gemeente zonder daarvan inwoner te zijn. Deze is ook van toepassing op Italiaanse onderdanen en derhalve meent de Commissie niet, dat zij een inbreuk op het discriminatieverbod van het EG-Verdrag kan vormen.

Voorts ressorteert de heffing van dergelijke belastingen onder de Lid-Staten zelf en zijn geen harmonisatiemaatregelen op dit gebied voorgenomen.

Wat de vraag betreft, of de onderdanen van andere Lid-Staten in deze regio een hogere borgsom moeten storten voor de aansluiting op de infrastructuurnetwerken, moet de Commissie mededelen dat zij dienaangaande over geen enkele informatie beschikt.

Ingeval het geachte Parlementslid over nadere gegevens dienaangaande zou beschikken zal de Commissie deze gaarne toetsen uit het oogpunt van hun verenigbaarheid met het Gemeenschapsrecht.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2526/95
van Elly Plooij-van Gorsel (ELDR)
aan de Commissie
(15 september 1995)
(96/C 66/23)**

Betreft: Harmonisatie van registratie van (snelle) motorvoertuigen in de Europese Unie

1. Is de Commissie bekend met de verschillen in wetgeving in de Lid-Staten met betrekking tot de registratie van (snelle) motorvoertuigen?

2. Is het de Commissie bekend dat buitenlandse registratiebewijzen van snelle motorvoertuigen (onder meer ook waterscooters) bijvoorbeeld in Nederland niet geldig zijn en dat een Europese burger die vanuit een andere Lid-Staat naar Nederland vaart daar ter plaatse bij de aangewezen instantie een registratiebewijs moet kopen?

3. Is de Commissie van mening dat het eenvoudiger zou zijn voor de Europese burger als de registratie van zijn voertuig in de gehele Europese Unie geldig is?

4. Acht de Commissie het juist dat het toerisme in het algemeen en het economisch belang van waterrijke toeristische gebieden gediend is met harmonisatie van regelgeving betreffende de registratie van watervoertuigen?

5. Vindt de Commissie het wenselijk een Europese richtlijn met betrekking tot harmonisatie van registratie van motorvoertuigen te ontwerpen teneinde belemmeringen van het vrije verkeer van personen binnen de Unie op te heffen?

6. Is de Commissie van plan een richtlijn te ontwerpen en zo ja, op welke termijn?

**Antwoord van de heer Monti
namens de Commissie
(22 november 1995)**

De Commissie is zich bewust van het belang voor waterrijke toeristengebieden van de ontwikkeling van recreatie waarbij gebruik wordt gemaakt van snelle motorvoertuigen (en met name waterscooters).

De Commissie beschikt niet over informatie inzake de door het geachte Parlementslid aangehaalde verschillen in wetgeving betreffende de registratie van motorvoertuigen tussen de Lid-Staten. Zij is niet van plan een richtlijn tot harmonisatie van de registratie van motorvoertuigen voor te stellen. Zij herinnert er evenwel aan dat, aangezien er geen harmonisatie van de regelgeving inzake registratie van motorvoertuigen in de Europese Unie bestaat, het de Lid-Staten vrij staat hun eigen voorschriften vast te stellen met inachtneming van de EG-Verdragsregels, zoals die door het Hof van Justitie worden uitgelegd, met name de artikelen 30 tot en met 36 betreffende het vrije verkeer van goederen op de interne markt.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2546/95
van Wolfgang Kreissl-Dörfler (V)
aan de Commissie
(20 september 1995)
(96/C 66/24)**

Betreft: Levensmiddelenhulp voor Rwanda en Boeroendi

Volgens een bericht van Agence Europe van 3 augustus jl., stelt de Europese Commissie aan Rwanda en Boeroendi een

levensmiddelenhulp van 25 miljoen ecu ter beschikking. Dit bedrag dient om de vluchtelingen de terugkeer naar Rwanda of een begin van een normaal leven in Boeroendi mogelijk te maken.

Welke levensmiddelen werden ter beschikking gesteld?

Waar (in welk land of in welke regio) en tegen welke prijzen werden of zullen deze levensmiddelen worden aangekocht?

Worden bovendien nog zaaigoed en/of landbouwwerktuigen ter beschikking gesteld?

Zo ja, waar en tegen welke prijzen werden of zal een en ander worden aangeschaft?

**Antwoord van mevrouw Bonino
namens de Commissie**
(8 november 1995)

Het besluit om 25 miljoen ecu toe te kennen, waarnaar door het geachte Parlementslid wordt verwezen, is een besluit om humanitaire hulp te verlenen dat op 25 juli 1995 werd goedgekeurd ten behoeve van de bevolking van Rwanda en Boeroendi, zowel vluchtelingen, gerepatrieerden als ontheemden, in het gebied van de Grote Meren.

Dit besluit omvat geen voedselhulp. Het houdt de financiering in van goederen om te voorzien in de eerste levensbehoeften van de Rwandese en Boeroendese bevolking (water, gezondheidszorg, produkten voor de hygiënische verzorging) via partners zoals het Hoge Commissariaat van de Verenigde Naties voor vluchtelingen, het Internationale Comité van het Rode Kruis en verschillende niet-gouvernementele organisaties. Hiermee zal Rwanda vluchtelingen kunnen helpen bij de hervestiging in hun plaats van oorsprong en zal Boeroendi begeleidende maatregelen kunnen ondersteunen ten behoeve van de ontheemden (Tutsis) en de verspreide Hutu-bevolking bij hun hervestiging en kan medische en sanitaire hulp worden verleend en klein materiaal worden geleverd voor de wederopbouw.

De behoefte aan voedsel in Rwanda en Boeroendi wordt gedekt door de voedselhulp die op 1 maart 1995 werd goedgekeurd. Dit besluit hield de goedkeuring in van 16,5 miljoen ecu voor de aankoop van levensmiddelen alsmede ondersteunende maatregelen zoals zaaigoed, gereedschap, mest en technische bijstand. Een derde van deze steun werd beschikbaar gesteld aan Boeroendi en twee derde ging naar Rwanda. Doelstelling van dit besluit is bij te dragen aan een toereikende bevoorrading van het gebied tot eind februari 1996.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2558/95

van Joaquín Sisó Cruellas (PPE)

aan de Commissie

(22 september 1995)

(96/C 66/25)

Betreft: Alcohol en dodelijke ongevallen in de Europese Unie

In een door de Europese Raad voor de veiligheid van vervoer uitgevoerde studie staat te lezen dat alcohol de oorzaak is van 22 % van de dodelijke ongevallen in de Europese Unie en van 19 % van de ongevallen met gewonden, ondanks het feit dat slechts 5 % van de bestuurders dronken achter het stuur zit. De organisatie benadrukt de noodzaak voor de Unie en de Lid-Staten om maatregelen te treffen om het alcoholprobleem te beteugelen, waarbij onder andere voorgesteld wordt in alle landen van Europa het toegestane alcoholgehalte in het bloed te beperken tot 0,5 gram, een wetgevingskader in te voeren waardoor het gestandaardiseerd gebruik van alcoholmeters mogelijk wordt, en systemen te ontwikkelen en in de voertuigen te installeren waardoor het onmogelijk wordt te rijden met een te hoog alcoholgehalte.

Kan de Commissie aangeven hoe ze staat tegenover die voorstellen, en of ze de mogelijkheid heeft bestudeerd of zal bestuderen om ze uit te voeren?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2600/95

van Jesús Cabezón Alonso (PSE) en
Juan Colino Salamanca (PSE)

aan de Commissie

(27 september 1995)

(96/C 66/26)

Betreft: Alcoholgebruik en verkeersongevallen

Is de Commissie van plan om, gelet op het verband tussen alcoholconsumptie en verkeersongelukken, initiatieven te ontwikkelen om te komen tot een gemeenschappelijke maximumwaarde voor het alcoholgehalte in het bloed in alle Lid-Staten van de Unie (bijv. 0,5 mg/ml), met eerbiediging van regelingen waar deze grenswaarden nog lager liggen en waarbij voor jongeren een nog lager percentage wordt vastgesteld?

**Gecombineerd antwoord van de heer Kinnock
namens de Commissie**
op de schriftelijke vragen E-2558/95 en E-2600/95
(19 oktober 1995)

De Commissie heeft een voorstel ingediend om in de Gemeenschap het toegestane alcoholgehalte in het bloed te

beperken tot 0,5 gram per liter ⁽¹⁾. Sinds 1989 heeft de Raad het onderzoek van het voorstel evenwel niet meer hervat.

De Commissie heeft met steun van de Groep van vertegenwoordigers van de Regeringen van de Lid-Staten op hoog niveau een werkgroep opgericht die als opdracht heeft aanbevelingen te doen met betrekking tot de verschillende aspecten van het terugdringen van het onder invloed rijden alsmede met betrekking tot de nefaste effecten van drugs en sommige geneesmiddelen op het rijgedrag (kennisuitbreiding, sensibilisering van de publieke opinie, wetgeving, reglementering, controles inclusief de controle-instrumenten, sancties, rehabilitatie).

Eind 1995 wordt een rapport verwacht op basis waarvan de Commissie met inachtneming van het subsidiariteitsbeginsel eventuele verdere stappen zal onderzoeken.

⁽¹⁾ COM(88) 707 def. (PB nr. C 25 van 31. 1. 1989), gewijzigd bij doc. COM(89) 640 def. (PB nr. C 11 van 17. 1. 1990).

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2599/95

van Jesús Cabezón Alonso (PSE) en
Juan Colino Salamanca (PSE)

aan de Commissie

(27 september 1995)

(96/C 66/27)

Betreft: GLB en woestijnvorming

In het kader van het GLB wordt braaklegging van arealen waar bepaalde excedentaire gewassen worden verbouwd, gestimuleerd.

Beschikt de Commissie over studies waaruit zou kunnen worden afgeleid dat dit beleid de woestijnvorming in bepaalde gebieden in Spanje in de hand werkt omdat het veelal niet-bevloeide arealen betreft die gelegen zijn op berghellingen of karige grond, waar stopzetting van landbouwactiviteiten bodemverarming en erosie tot gevolg heeft?

**Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie**

(26 oktober 1995)

Momenteel beschikt de Commissie over geen enkele specifieke studie over de gevolgen van het beleid inzake het uit productie nemen van gronden waarop normaal gewassen met produktieoverschotten worden geteeld, voor de woestijnvorming in bepaalde Spaanse regio's.

Verschillende lopende, door de Gemeenschap gefinancierde onderzoeksprojecten hebben echter op die kwestie betrekking. Het gaat hierbij met name om projecten in het kader van het programma AIR die het verband tussen het landbouwbeleid en de agrarische ruimte in de Gemeenschap

onderzoeken. Voorts is er een onderzoeksproject in het kader van het programma Camar inzake „de interactie tussen de landbouw, de plaatselijke economie en het landschap in de mediterrane gebieden, met als doel duurzame economische en ecologische regelingen voor te stellen”.

Tot slot is de doelstelling van een van de geselecteerde gebieden in het werkprogramma voor onderzoek voor de periode 1994—1998 als volgt omschreven: „de produktiemethoden en -systemen in de landbouw aanpassen aan de nieuwe omstandigheden als gevolg van de hervorming van het gemeenschappelijk landbouwbeleid (GLB), een ernstige inspanning leveren om een ecologisch en economisch duurzame landbouw te ontwikkelen die meer rekening houdt met het milieu, en de analyse- en controle-instrumenten verbeteren die onontbeerlijk zijn voor managers en besluitvormers op het gebied van de landbouw”. Het spreekt vanzelf dat de Commissie bij het uitwerken van het landbouwbeleid gebruik zal maken van de resultaten van al deze onderzoeken, zodra die beschikbaar zijn.

Hoewel het beleid inzake het uit productie nemen van grond waarop normaal gewassen met produktieoverschotten worden geteeld, in de eerste plaats gericht is op het marktevenwicht en het behoud van het inkomen van de producenten, wordt in dat beleid ook rekening gehouden met de gevolgen ervan voor ruimtelijke ordening en milieu. Een billijke geografische spreiding van de beperking van het aanbod is dan ook een van de kenmerken van het huidige GLB, en op het vlak van het milieu verplicht de communautaire regelgeving de producenten die gronden braakleggen, die zo te onderhouden dat erosie en milieubederf worden voorkomen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2616/95

van Amedeo Amadeo (NI)

aan de Commissie

(2 oktober 1995)

(96/C 66/28)

Betreft: Veiligheid van passagiersschepen

Het voorstel van de Commissie ten behoeve van de veiligheid van roll-on-roll-off schepen voor passagiers betreft het verplicht toepassen van de internationale veiligheidsvoorschriften voor schepen, het voorkomen van vervuiling en de vervroeging van de toepassing ervan tot 1 juli 1996 in plaats van juli 1998, zoals eerst de bedoeling was.

Gezien de ernstige ongevallen die zich de laatste tijd met passagiersschepen hebben voorgedaan, kan met dit initiatief worden ingestemd.

Kan de Commissie alleen voor goed gemotiveerde uitzonderingsgevallen afwijkingen van de verplichte datum van 1 juli 1996 toestaan en ervoor zorgen dat, voordat door controle-instanties van derde landen afgegeven bewijzen dat de schepen aan de veiligheidsvoorschriften voldoen, worden

aanvaard, de instanties van de Lid-Staten er zeker van zijn dat deze controle-instanties normen eisen die overeenkomen met de communautaire normen?

**Antwoord van de heer Kinnock
namens de Commissie**
(26 oktober 1995)

De verplichtingen die de Lid-Staten zullen worden opgelegd krachtens het voorstel voor een verordening van de Raad betreffende een veiligheidsbeleid voor ro-ro-passagiersschepen ⁽¹⁾, inzonderheid artikel 5, lid 6, van de verordening, waarborgen dat derde landen de internationale normen (ISM-code) in acht nemen.

Mocht een derde land voor de afgifte van ISM-certificaten een beroep doen op een classificatiebureau, dan moet dit een organisatie zijn conform de bepalingen van Richtlijn 94/57/EG ⁽²⁾. De Lid Staten en de Commissie zien erop toe dat de in Europees verband erkende bureaus de nodige waarborgen bieden voor een kwalitatief hoogstaande certificering die aan de internationale normen voldoet.

Afwijkingen van de toepassingsdatum van de verordening zullen expliciet en limitatief in de verordening worden vastgesteld.

⁽¹⁾ Het gemeenschappelijk standpunt van de Raad over het gewijzigde voorstel voor een verordening (EG) van de Raad (doc. COM(95) 286 def.) is op 28. 9. 1995 vastgesteld.

⁽²⁾ PB nr. L 319 van 12. 12. 1994.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2648/95

van **Herbert Bösch (PSE)**
aan de **Commissie**
(21 september 1995)
(96/C 66/29)

Betreft: Steunmaatregelen voor de landbouw

Krachtens artikel 143, onder d), van het Toetredingsverdrag kan de Oostenrijkse overheid niet eerder steun aan de landbouw verlenen dan nadat de Commissie daarvoor toestemming heeft gegeven. De Oostenrijkse boeren wachten al enige tijd op deze steun en het uitblijven ervan leidt tot grote wrevel. Het grote publiek is van mening dat Brussel in gebreke blijft. Deze situatie roept de volgende vragen op:

1. Welke verzoeken om goedkeuring voor steun aan de landbouw heeft Oostenrijk reeds ingediend?
2. Welke steunmaatregelen zijn door de Commissie goedgekeurd en wanneer?
3. Om welke redenen heeft de Commissie door Oostenrijk ingediende verzoeken nog niet goedgekeurd?

**Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie**
(30 oktober 1995)

1. Oostenrijk heeft reeds de volgende aanvragen voor landbouwsteun ingediend:

- Oostenrijks programma ter bevordering van een milieuvriendelijke, extensieve landbouw (ÖPUL);
- regionaal programma ecopunten Neder-Oostenrijk;
- richtlijn inzake de toekenning van de compenserende vergoeding in probleemgebieden en desbetreffende nationale maatregelen;
- bijzondere richtlijn ter bevordering van investeringen in de landbouw (cofinancierbare en louter nationale maatregelen);
- bijzondere richtlijn inzake de toekenning van steun voor uitgaven voor personeel en materieel (dienstverleningsrichtlijn) (cofinancierbare en louter nationale maatregelen);
- programma voor de structurele verbetering van de voorwaarden voor verwerking en afzet van landbouwproducten (Verordening (EEG) nr. 866/90) ⁽¹⁾;
- zeven gecombineerde programmeringsdocumenten voor doelstelling 5 b;
- één gecombineerd programmeringsdocument voor doelstelling 1;
- acht programma's in het kader van het communautaire initiatief Leader II;
- één bosbouwprogramma op grond van Verordening (EEG) nr. 2080/92.

2. Goedgekeurd zijn:

- de communautaire lijst van probleemgebieden in de zin van Richtlijn 75/268/EEG in Oostenrijk, bij de desbetreffende richtlijn van de Raad van 29 maart 1995;
- de afbakening van de doelstelling 5 b-gebieden, bij beschikking van de Commissie van 17 februari 1995;
- de bevordering van producentenorganisaties, bij Verordening (EG) nr. 1755/95 van de Commissie;
- het milieuprogramma ÖPUL op 7 juni 1995;
- op 20 juli 1995 het bosbouwprogramma op grond van Verordening (EEG) nr. 2082/92;
- de ingediende programma's voor doelstelling 5 b (waarschijnlijk eind november 1995);
- het programma voor doelstelling 1 (begin oktober 1995).

3. De Commissie hecht groot belang aan de behandeling van de Oostenrijkse programma's. De ingediende programma's zijn omvangrijk en gedetailleerd, aangezien de

structuurverordeningen en de begeleidende maatregelen in het kader van het landbouwbeleid erdoor worden ingevoerd in Oostenrijk. Zij moeten zorgvuldig worden onderzocht. De Commissie heeft daarvoor aanvullende inlichtingen nodig en staat in nauw contact met de Oostenrijkse autoriteiten. Het tijdschema voor de goedkeuring van de nog resterende programma's wordt daardoor aanzienlijk beïnvloed. De Commissie is evenwel van mening dat het grootste deel van de nog niet goedgekeurde programma's vóór het einde van het jaar kan worden vastgesteld.

(¹) PB nr. L 91 van 6. 4. 1990.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2673/95

van Josu Imaz San Miguel (PPE)

aan de Commissie

(4 oktober 1995)

(96/C 66/30)

Betreft: Liberalisering energiemarkt

In juni heeft de Raad van ministers voor Energie overeenstemming bereikt over een tekst met conclusies ten aanzien van de liberalisering van de elektriciteitsmarkt, waarbij het Comité van permanente vertegenwoordigers werd opgedragen de werkzaamheden voort te zetten op basis van bovengenoemde conclusies. Vertegenwoordigers van de Commissie hebben blijk gegeven van hun instemming met deze akkoorden, ofschoon zij het ietwat vage karakter ervan onderkennen. In ieder geval zal tot december moeten worden gewacht alvorens kan worden beoordeeld of het definitieve akkoord tegemoet komt aan de noodzaak van liberalisering in deze sector.

De Commissie heeft altijd een duidelijk standpunt ingenomen ten aanzien van de noodzaak van liberalisering van de energiemarkt, waarbij zij zich afzette tegen het gebruik van concepten als „leveringsgarantie” en „betere dienstverlening aan de klant” van de zijde van sommige Lid-Staten om de liberalisering van hun markten tegen te gaan. In feite proberen deze landen op deze manier namelijk de ondoelmatigheid van het overheidssysteem en van overheidsbedrijven, die maatschappelijk wordt vertaald in de vorm van niet-concurrentiële prijzen voor het bedrijfsleven en de consument, te verbergen.

Indien de Raad van ministers van Energie voor december van dit jaar geen bevredigend akkoord bereikt over liberalisering van de elektriciteitsmarkt, is de Commissie dan voornemens stappen te ondernemen tegen monopolieposities en exclusieve rechten op de elektriciteits- en gasmarkt, op grond van de bevoegdheden die het Verdrag betreffende de Europese Unie haar toekent?

Is de Commissie vanwege het belang van de totstandkoming van de interne elektriciteitsmarkt voor het concurrentievermogen van het Europese bedrijfsleven en het creëren van

werkgelegenheid voornemens om in dat geval gebruik te maken van artikel 90 van het Verdrag om deze interne energiemarkt tot stand te brengen en zal zij in dit verband stappen ondernemen tegen de Lid-Staten waarvan de wetgeving deze liberalisering van de markt in de weg staat?

Rekent de Europese Commissie ook de Spaanse elektriciteitswet betreffende de regeling inzake het nationale elektriciteitsnet (Losen), die een uniform exploitatiestelsel inhoudt dat de kosten van de ondoelmatigheid van de elektriciteitsvoorziening afwentelt op het bedrijfsleven en de consument en het particuliere ondernemingen in deze sector onmogelijk maakt om op deze markt vrij te concurreren, tot deze wetten die zich verzetten tegen de doelstelling van de interne energiemarkt?

Antwoord van de heer Papoutsis
namens de Commissie

(15 november 1995)

De Commissie blijft zich op het standpunt stellen dat de energievoorziening thuishoort op de interne markt zoals omschreven in artikel 7 A van het EG-Verdrag en dat vooral de elektriciteits- en de aardgasmarkt liberalisering behoeven. Hierbij moeten de continuïteit van de voorziening en de inachtneming van openbare-dienstverplichtingen worden verzekerd. De gewijzigde voorstellen van de Commissie betreffende gemeenschappelijke regels voor de interne elektriciteits- en aardgasmarkt (¹) weerspiegelen dit basisstandpunt. De Commissie zal echter niet aanvaarden dat de continuïteit van de energievoorziening of de inachtneming van openbare-dienstverplichtingen als voorwendsel wordt gebruikt om scherpere concurrentie te voorkomen.

Parallel aan de onderhandelingen in de Raad over voornoemde voorstellen heeft de Commissie de aanhoudende import- en exportmonopolies op elektriciteit en aardgas reeds voor het Hof van Justitie gebracht.

Wat de onderhandelingen betreft voor de aanneming van een richtlijn betreffende gemeenschappelijke regels voor de interne elektriciteitsmarkt stelt de Commissie al het mogelijke in het werk om de Raad Energie op zijn vergadering van 14 december een gemeenschappelijk standpunt te laten aannemen dat in de lijn ligt van de bepalingen van het EG-Verdrag. Indien er bij de onderhandelingen in de Raad geen vooruitgang wordt geboekt, zal de Commissie de nodige stappen moeten ondernemen op basis van de bevoegdheden die zij krachtens het EG-Verdrag bezit.

Voor wat betreft de Spaanse elektriciteitswet (Wet nr. 40/1994 van 30 december 1994) verwijst de Commissie het geachte Parlementslid naar haar antwoord op zijn schriftelijke vraag E-533/95 (²).

(¹) Doc. COM(93) 643 def.

(²) PB nr. C 222 van 28. 8. 1995.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2675/95van **Nicole Fontaine (PPE)**aan de **Commissie**

(4 oktober 1995)

(96/C 66/31)

Betreft: Regels voor het vervoer bij plaatselijke excursies in het kader van de uitwisseling tussen zustergemeenten

In artikel 12 over „Plaatselijke excursies” van Verordening (EEG) nr. 684/92 ⁽¹⁾ houdende gemeenschappelijke regels voor het internationaal vervoer van personen over de weg wordt bepaald dat internationaal ongeregeld vervoer, dat bestemd is „voor niet-ingezeten reizigers die eerder door dezelfde vervoerder zijn vervoerd” moet geschieden „met hetzelfde voertuig of een voertuig van dezelfde vervoerder of groep vervoerders”.

Dit betekent dat bij een excursie per touringcar in het kader van de uitwisseling van zustergemeenten de bezoekers gebruik moeten maken van het voertuig waarmee zij de internationale reis hebben gemaakt.

Nu is het zo dat de bezoekers gewoonlijk worden vergezeld door leden van het comité van de zustergemeente, zodat ter plaatse een tweede voertuig moet worden gehuurd. Het spreekt vanzelf dat de bezoekers en hun gastheren/gastvrouwen zich overeenkomstig de geest van de jumelage ongeacht hun nationaliteit over de twee voertuigen willen verdelen. Maar volgens de letter van bovengenoemde verordening moeten bezoekers en gastheren/gastvrouwen ieder in hun eigen voertuig plaatsnemen.

Hoe kan een dergelijke maatregel worden verklaard en uitgevoerd zonder in strijd te komen met het doel van de jumelages die overigens door de Instellingen van de Gemeenschap worden gestimuleerd en ondersteund? Kan de Commissie dit vervelende detail uit de regeling veranderen?

⁽¹⁾ PB nr. L 74 van 20. 3. 1992, blz. 1.

**Antwoord van de heer Kinnoch
namens de Commissie**

(27 oktober 1995)

Artikel 12 van Verordening (EEG) nr. 684/92 houdende gemeenschappelijke regels voor het internationaal vervoer van personen met touringcars en met autobussen voorziet inderdaad in de mogelijkheid voor vervoerders om onder bepaalde voorwaarden in een andere Lid-Staat dan die waar zij gevestigd zijn vervoer te verrichten. Dit vervoer is bestemd voor niet-ingezeten reizigers die eerder door dezelfde vervoerder zijn vervoerd in het kader van internationaal ongeregeld vervoer of internationaal pendelvervoer

met logies, en moet geschieden met hetzelfde voertuig of een voertuig van dezelfde vervoerder of groep vervoerders.

In artikel 3 van Verordening (EEG) nr. 2454/92 van de Raad van 23 juli 1992 tot vaststelling van de voorwaarden waaronder vervoerondernemers worden toegelaten tot binnenlands personenvervoer over de weg in een Lid-Staat waar zij niet gevestigd zijn ⁽¹⁾ is evenwel bepaald dat tot en met 31 december 1995 de toegang tot het cabotagevervoer in de vorm van ongeregeld vervoer wordt beperkt tot rondritten met gesloten deuren. Na die datum is cabotagevervoer toegelaten voor alle vormen van ongeregeld vervoer.

Wanneer nationaal vervoer dat plaatsvindt in het kader van ontmoetingen van zustergemeenten voldoet aan de voorwaarde dat het moet gaan om „rondritten met gesloten deuren” m.a.w. vervoer met hetzelfde voertuig dat dezelfde groep reizigers over het gehele traject vervoert, is het niet noodzakelijk de reizigers in te delen op grond van hun woonplaats of van het feit dat ze eerst vanuit een andere Lid-Staat zijn vervoerd. Voor dit vervoer is geen enkele vergunning vereist en volstaan een attest en een reisblad als bedoeld in de bijlagen I en II bij Verordening (EEG) nr. 2454/92.

⁽¹⁾ PB nr. L 251 van 29. 8. 1992.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2680/95van **Alexandros Alavanos (GUE/NGL)**aan de **Commissie**

(4 oktober 1995)

(96/C 66/32)

Betreft: De douane-unie tussen Turkije en de Europese Unie en de gevolgen daarvan voor gevoelige industriële sectoren zoals de textielnijverheid

De Raad van ministers heeft met de Turkse autoriteiten reeds overeenstemming bereikt over de ontwerp-overeenkomst voor de oprichting van een douane-unie, die nog door het Europees Parlement moet worden goedgekeurd. Het is bekend dat de douane-unie met Turkije verstrekkende gevolgen zal hebben voor bepaalde gevoelige industriële sectoren in de Europese Unie en met name voor de textielnijverheid.

Welke maatregelen zal de Commissie treffen om ervoor te zorgen dat de Turkse industriële sector, die alle voordelen van deze overeenkomst met de Europese Unie zal genieten, ook voldoet aan een aantal voorwaarden, onder meer op sociaal en milieugebied? Bestaan er studies en Commissiedocumen-

ten ter zake? Welke initiatieven heeft de Commissie reeds genomen? Zijn de textielproducenten in de Europese Unie het daarmee eens?

**Antwoord van de heer Van den Broek
namens de Commissie**
(5 december 1995)

In het kader van de onderhandelingen over de douane-unie met Turkije hebben de Raad en de Commissie zich in hun gezamenlijke verklaring ertoe verbonden de problemen die in Griekenland zijn gerezen als gevolg van de nieuwe omstandigheden in de internationale handel te onderzoeken en eventueel voorstellen te doen om deze problemen op te lossen.

Voorts heeft de Commissie uitdrukkelijk gesteld dat in deze voorstellen rekening zou worden gehouden met de problemen en belangen van de textiel- en kledingindustrie van de Gemeenschap.

Anderzijds heeft de Gemeenschap, om distorties op de Gemeenschapsmarkt ten gevolge van het verstrijken van de textielovereenkomsten te voorkomen, in een verklaring bij artikel 6 van het ontwerp-besluit inzake de douane-unie gesteld dat de regelingen betreffende de handel in textielproducten verstrijken wanneer wordt vastgesteld dat Turkije de door dit besluit voorgeschreven maatregelen in verband met de intellectuele, de industriële en de commerciële eigendom en de mededinging — meer bepaald wat de overheidssteun betreft — heeft getroffen en dit land, overeenkomstig de multilaterale regelingen die momenteel van toepassing zijn, het nodige heeft gedaan om zijn handelspolitiek in de textielsector in overeenstemming te brengen met die van de Gemeenschap.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2689/95
van José Valverde López (PPE)
aan de Commissie
(4 oktober 1995)
(96/C 66/33)

Betreft: Omzetting in Spanje van de richtlijn betreffende burgerlijke aansprakelijkheid in het autoverkeer

Kan de Commissie mededelen of de Spaanse Regering Richtlijn 90/232/EEG ⁽¹⁾ betreffende burgerlijke aansprakelijkheid in het autoverkeer in nationale wetgeving heeft omgezet?

⁽¹⁾ PB nr. L 129 van 19. 5. 1990, blz. 33.

**Antwoord van de heer Monti
namens de Commissie**
(28 november 1995)

Tot op heden heeft Spanje geen nationale maatregelen tot uitvoering van de richtlijn in kwestie medegedeeld. In dit verband heeft de Commissie in 1993 tegen Spanje een inbreukprocedure op grond van artikel 169 van het EG-Verdrag ingeleid wegens niet-mededeling van nationale uitvoeringsmaatregelen en heeft zij de zaak in maart 1995 bij het Hof van Justitie aanhangig gemaakt ⁽¹⁾. Het Hof heeft zich in deze zaak nog niet uitgesproken.

⁽¹⁾ Zaak C-95/55.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2695/95
van José Valverde López (PPE)
aan de Commissie
(4 oktober 1995)
(96/C 66/34)

Betreft: Omzetting van de richtlijn betreffende overheidsopdrachten voor dienstverlening

Kan de Commissie mededelen of de Spaanse Regering Richtlijn 92/50/EEG ⁽¹⁾ betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor dienstverlening in nationale wetgeving heeft omgezet?

⁽¹⁾ PB nr. L 209 van 24. 7. 1992, blz. 1.

**Antwoord van de heer Monti
namens de Commissie**
(23 november 1995)

Spanje heeft de Commissie in juni 1995 de nationale maatregelen tot uitvoering van de richtlijn medegedeeld (Wet nr. 13/1995 van 18 mei betreffende overheidscontracten).

Bijgevolg heeft de Commissie een inbreukprocedure beëindigd die ten aanzien van Spanje was ingeleid wegens het niet mededelen van de nationale uitvoeringsmaatregelen.

De Commissie onderzoekt momenteel of de wet in overeenstemming is met de richtlijn.

Overigens, en onverminderd het voorafgaande, heeft de Commissie bij verscheidene gelegenheden specifieke inbreuken ontdekt die de praktische toepassing van het Gemeenschapsrecht betreffende overheidsopdrachten op de helling zetten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2696/95

van José Valverde López (PPE)

aan de Commissie

(4 oktober 1995)

(96/C 66/35)

Betreft: Omzetting van richtlijn coördinatiebepalingen directe levensverzekering in Spanje

Kan de Commissie mededelen of de Spaanse Regering Richtlijn 92/96/EEG ⁽¹⁾ betreffende coördinatie van de bepalingen inzake rechtstreekse levensverzekering in nationale wetgeving heeft omgezet?

⁽¹⁾ PB nr. L 360 van 9. 12. 1992, blz. 1.

**Antwoord van de heer Monti
namens de Commissie**

(24 oktober 1995)

Tot op heden heeft Spanje geen maatregelen tot omzetting van de betrokken richtlijn in het Spaanse recht ter kennis gebracht. In deze context heeft de Commissie in 1994 een inbreukprocedure ten overstaan van Spanje ingeleid wegens niet-mededeling van de nationale uitvoeringsmaatregelen. Indien geen einde wordt gemaakt aan deze inbreuk, zal de Commissie zich binnenkort tot het Hof van Justitie wenden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2698/95

van José Valverde López (PPE)

aan de Commissie

(4 oktober 1995)

(96/C 66/36)

Betreft: Omzetting richtlijn betreffende lijst van stoffen in de zin van artikel 13 van Richtlijn 67/548/EEG

Kan de Commissie mededelen of de Spaanse Regering Richtlijn 93/90/EEG ⁽¹⁾ betreffende de lijst van stoffen waarop artikel 13 van Richtlijn 67/548/EEG betrekking heeft, in nationale wetgeving heeft omgezet?

⁽¹⁾ PB nr. L 277 van 10. 11. 1993, blz. 33.

**Antwoord van mevrouw Bjerregaard
namens de Commissie**

(29 november 1995)

De Spaanse Regering stelde de Commissie in juni jl. in kennis van de nationale maatregelen ter uitvoering van Richtlijn 93/90/EEG („Real Decreto 363/1995” van 10 maart 1995,

gepubliceerd in het Spaanse Staatsblad BOE nr. 133 van 5 juni 1995). De conformiteit van deze tekst wordt momenteel geverifieerd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2705/95

van Iñigo Méndez de Vigo (PPE)

aan de Commissie

(6 oktober 1995)

(96/C 66/37)

Betreft: Tijdelijke stopzetting visserij in de wateren van Mauretanië

De Europese Commissie is bereid te overwegen de visvangst van de Europese vloot in Mauretaanse wateren tijdelijk stop te zetten.

Houdt de Commissie rekening met de gevolgen die deze beslissing kan hebben voor de Spaanse vloot, die het hardst getroffen zou worden, als men denkt aan de situatie waarin zij zich bevindt doordat er over deze materie geen akkoord met Marokko bestaat? Zal de Commissie steun verlenen aan de Spaanse vissers indien tenslotte besloten mocht worden het vissen tijdelijk te staken?

**Antwoord van mevrouw Bonino
namens de Commissie**

(11 december 1995)

Het geachte Parlementslid wordt verwezen naar het antwoord van de Commissie op schriftelijke vraag E-2552/95 van mevrouw Fraga Estevez ⁽¹⁾.

Het bepaalde in artikel 14 van Verordening (EG) nr. 3699/93 ⁽²⁾ ten aanzien van schadeloosstelling voor periodes waarin de visserijactiviteit tijdelijk wordt stilgelegd, geldt alleen wanneer het gaat om niet te voorziene eenmalige gebeurtenissen. In de Mauretaanse wateren is de visserijactiviteit tijdelijk stilgelegd om dit gebied de voor het herstel van de visstand noodzakelijke biologische rust te gunnen. Aangezien deze periodes van biologische rust vooraf geprogrammeerd zijn of te voorzien zijn, mag worden aangenomen dat de reders er bij het opstellen van hun activiteitenprogramma rekening mee houden. Bovendien is wegens de bedoelde stillegging de geldigheidsduur van de overeenkomst met een maand verlengd, zodat de periode van visserijactiviteit voor de Spaanse reders niet is verkort. Er is bijgevolg geen sprake van inkomstendering en er is dan ook geen reden om deze kosten te laten vergoeden met financiële middelen van de Gemeenschap.

⁽¹⁾ PB nr. C 51 van 21. 2. 1996, blz. 22.

⁽²⁾ PB nr. L 346 van 31. 12. 1993, blz. 1.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2710/95

van Stephen Hughes (PSE)
aan de Commissie
(6 oktober 1995)
(96/C 66/38)

Betreft: Rondweg om Gateshead, Engeland

Zou de Commissie met betrekking tot de voorgestelde A 1 (M) rondweg om Gateshead in Noordoost-Engeland kunnen bevestigen dat:

1. er geld van de Europese Unie zal worden aangewend voor de bouw ervan;
2. een geschikt milieu-effectrapport zowel is opgesteld als onderzocht;
3. zij tot de overtuiging is gekomen dat een dergelijke verlenging van deze weg noodzakelijk is en dat de Britse autoriteiten de voorgestelde alternatieven goed hebben onderzocht?

**Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies
namens de Commissie**
(1 december 1995)

De in het kader van de Europese Structuurfondsen vastgestelde programma's voor Noordoost-Engeland voorzien niet in financiële bijstand voor de aanleg van hoofdwegen. Derhalve is niet voorgesteld om bijstand uit die Fondsen te verlenen voor de aanleg van de A 1 (M) rondweg om Gateshead. Ook uit het op begrotingslijn 10 opgevoerde bedrag wordt geen bijstand verleend.

Krachtens artikel 4, lid 2, van Richtlijn 85/337/EEG⁽¹⁾ betreffende de milieu-effectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten is het de Lid-Staat die, naargelang van de aard, omvang of plaats van het project, beslist of voor projecten van deze soort (bijlage II bij de richtlijn) al dan niet een milieu-effectbeoordeling in de zin van de richtlijn moet plaatshebben. De Lid-Staat moet ook beslissen op welke wijze elk eventueel onderzoek van geschikte alternatieven voor het project of onderdelen ervan moet worden gevoerd.

⁽¹⁾ PB nr. L 175 van 5. 7. 1985.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2711/95

van Stephen Hughes (PSE)
aan de Commissie
(6 oktober 1995)
(96/C 66/39)

Betreft: Steun van het EFRO — Verenigd Koninkrijk

Kan de Commissie gedetailleerde informatie verstrekken omtrent de tussen 1989 en 1994 aan het Verenigd Koninkrijk verleende EFRO-steun die niet was opgenomen in het communautair bestek en in de communautaire initiatieven, en daarbij, indien mogelijk, de instanties die steun ontvangen hebben en de bedragen die ermee waren gemoeid vermelden en een korte beschrijving geven van het desbetreffende project?

**Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies
namens de Commissie**
(1 december 1995)

De steun die in de periode 1989—1994, buiten de communautaire bestekken en de communautaire initiatieven, uit het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling aan het Verenigd Koninkrijk is verleend, is aangegeven in de onderstaande tabel.

Voor op grond van artikel 7 van Verordening (EEG) nr. 4254/88⁽¹⁾ gefinancierde studies, evaluaties en conferenties kan niet worden bepaald welk bedrag specifiek naar het Verenigd Koninkrijk is gegaan, aangezien de desbetreffende acties op verschillende Lid-Staten betrekking hebben.

De Commissie kan niet aangeven welke specifieke instanties steun hebben ontvangen, aangezien de uiteindelijke begunstigden, in bijzondere gevallen, door de Lid-Staat worden aangewezen.

⁽¹⁾ PB nr. L 374 van 31. 12. 1988.

Jaar	Actie	Beschrijving	Miljoen ecu
1989	Quotavrije steun voor de scheepsbouw	Specifieke communautaire maatregel voor regionale ontwikkeling met als doel de belemmeringen weg te werken voor de ontwikkeling van nieuwe economische activiteiten in bepaalde door de herstructurering van de scheepvaart-industrie getroffen gebieden	4,71
1989	Quotavrije steun voor de textielsector	Specifieke communautaire maatregel voor regionale ontwikkeling met als doel de belemmeringen weg te werken voor de ontwikkeling van nieuwe economische activiteiten in bepaalde door de herstructurering van de textiel- en kledingindustrie getroffen gebieden	21,821
1990	Quotavrije steun voor de visserijsector	Specifieke communautaire maatregel voor regionale ontwikkeling met als doel bij te dragen tot de ontwikkeling van nieuwe economische activiteiten in bepaalde door de tenuitvoerlegging van het gemeenschappelijk visserijbeleid getroffen gebieden	8,672
1990	Proefproject Londen	Heeft betrekking op Brixton, Tower Hamlets, Deptford, Finsbury Park, Central Hackney, Kings Cross en Southwark. Bevordering van de economische ontwikkeling binnen woonzones door de omschakeling van garages tot ateliers en het verstrekken van meer opleidingsmogelijkheden	5,1
1990	Proefproject Gibraltar	Als kleine stad met 30 000 inwoners, die vroeger sterk afhankelijk was van de situatie op de plaatselijke scheepswerven, heeft Gibraltar moeilijkheden bij de ontwikkeling van industriële activiteiten en het verstrekken van diensten, zoals afvalverwerking. Het project bestaat in de geïntegreerde aanpak van de omschakeling van een voormalige scheepsherstellingsloods tot een multifunctioneel gebouw	2,8
1991	Proefproject Belfast	Het project had ten doel de economische ontwikkeling van het havengebied te verzoenen met de milieubescherming van een zone die beschouwd wordt als een van de belangrijkste vogelreservaten in Europa, en de daarbij opgedane ervaring eventueel in 38 andere riviermonden in Europa toe te passen	3,357
1992	Modelproject Stoke	Het project in het gebied Gladstone/St. James is gericht op het herstel van een industriezone gebaseerd op één enkele industriële bedrijvigheid (keramiek). Opleiding en het culturele erfgoed staan daarbij centraal. Er zal een kenniscentrum worden opgericht voor design en stimulering van nieuwe bedrijven in de industriële traditie van de regio	2
1992	Modelproject Paisley	Oprichting van een kwalitatief hoogstaand multifunctioneel gemeenschapscentrum als uitgangspunt voor de reïntegratie van een gemarginaliseerde woonzone in het normale economische leven van de regio	1,95
1993	Quotavrije steun voor de textielsector	Specifieke communautaire maatregel voor regionale ontwikkeling om bij te dragen tot het wegwerken van de belemmeringen voor de ontwikkeling van nieuwe economische activiteiten in bepaalde door de herstructurering van de textiel- en kledingsindustrie getroffen gebieden	7,75
Totaal			58,16

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2715/95
van Gerardo Fernández-Albor (PPE)

aan de Commissie
(6 oktober 1995)
(96/C 66/40)

Betreft: Steun van de Europese Unie voor de bestrijding van de alg *Caulerpa taxifolia*

Een recent verslag van het VN-forum voor het milieu meldt dat de tropische alg *Caulerpa taxifolia* zich in de Middellandse Zee gedurende de voorbije vijf jaar met een factor 500 heeft uitgebreid. Het verslag waarschuwt ervoor dat de

situatie uit de hand loopt als er tegen het jaar 2000 geen maatregelen worden genomen.

Wegens haar snelle groei en de afwezigheid van afbrekende organismen verdringt de alg, die onschadelijk is voor de mens, de andere planten, waardoor de rijkdom van de zeebodem tot 75 % afneemt. Volgens deskundigen kan men de woekering van de tropische alg enkel voorkomen door haar zo snel mogelijk op te sporen en de kolonies mechanisch uit te roeien.

Kan de Commissie aangeven — aangezien het enorm belangrijk is de visbestanden en het ecologisch evenwicht van de Middellandse Zee in stand te houden — hoe de Unie bijdraagt tot de verdelging van de dodelijke alg en wat zij

heeft gedaan om de ernstige gevolgen te verzachten die de alg heeft voor de rijkdom van de zeebodem van „Mare Nostrum”?

**Antwoord van mevrouw Bjerregaard
namens de Commissie**
(1 december 1995)

De Commissie heeft in 1992 met het financiële instrument LIFE een internationaal onderzoekproject gefinancierd over de in de Middellandse Zee problematisch woekerende *Caulerpa taxifolia*. Het project werd uitgevoerd door Franse, Spaanse en Italiaanse teams.

Het project leidde tot een van 17 tot 18 januari 1994 in Nice gehouden eerste internationale workshop waarop wetenschappelijke autoriteiten op dit gebied hun bevindingen bekendmaakten. Door het samenwerkingsverband „GIS Posidonie Marseille” (wetenschaps- en technologiepark van Luminy) werd een verslag opgesteld en gepubliceerd.

In 1995 keurde de Commissie ten gevolge van de bemoedigende resultaten van het vorige project een tweede LIFE-financiering goed voor een actie die erop gericht is de in de Middellandse Zee woekerende *Caulerpa taxifolia* beter in de hand te krijgen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2718/95

van Luigi Moretti (ELDR)
aan de Commissie
(6 oktober 1995)
(96/C 66/41)

Betref: Programma van de Commissie ten behoeve van de sport

In oktober van afgelopen jaar lanceerde de Commissie, op grond van de oriënteringen en voorstellen die in het Witboek over groei, concurrentievermogen en werkgelegenheid zijn vervat, het Eurathlon-programma, dat tot doel heeft sportprojecten en -programma's van Europese omvang te bevorderen. Daarbij verplichtte de Commissie zich ertoe dat zij, omwille van de transparantie, de projecten zou selecteren op basis van objectieve en nauwkeurig omschreven criteria en voldoende openbaarheid zou geven aan de initiatieven waarvoor subsidie zou worden verleend.

Kan de Commissie uitleggen waarom er nog steeds geen lijst van geselecteerde projecten bekend is gemaakt?

Acht de Commissie het niet dienstig om, voordat het nieuwe programma voor 1996 bekend wordt gemaakt, de afgewezen inschrijvers en het publiek in kennis te stellen van de criteria die bij de selectie van de projecten worden gehanteerd?

**Antwoord van de heer Oreja
namens de Commissie**
(23 november 1995)

Het geachte Parlementslid verwijst naar het Eurathlon-programma, waarvan de eindselectie in mei 1995 is goedgekeurd.

De lijsten van de geselecteerde projecten waren vanaf 27 juni 1995 beschikbaar, en de Commissie heeft meer dan 300 lijsten aan de belanghebbenden toegezonden. Alle al dan niet uitgekozen betrokken personen zijn in kennis gesteld van de resultaten.

Intussen heeft de Commissie het nieuwe Eurathlon-programma 1996 bekendgemaakt en alle betrokkenen hiervan op de hoogte gebracht door hun de in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* ⁽¹⁾ gepubliceerde tekst toe te zenden. In dit nieuwe programma worden de criteria duidelijk gemaakt die naar aanleiding van de ervaringen en de door de betrokkenen en het grote publiek gemaakte opmerkingen zijn aangepast.

De Commissie doet het persbericht waarin de eindselectie wordt bekendgemaakt, alsmede een exemplaar van het Eurathlon-programma rechtstreeks aan het geachte Parlementslid alsook aan het Secretariaat-generaal van het Parlement toekomen.

(¹) PB nr. C 262 van 7. 10. 1995.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2723/95
van José García-Margallo y Marfil (PPE)
aan de Commissie
(6 oktober 1995)
(96/C 66/42)

Betref: Slagregens en hagelbuien in de regio Valencia

De laatste twee weken van augustus en begin september 1995 is de regio Valencia verscheidene malen getroffen door noodweer in de vorm van storm en hagelbuien, hetgeen op het platteland heeft geleid tot een schade van 15 miljard peseta.

Is de Commissie van plan hulp te verstrekken om deze schade te verzachten? Zo ja, hoeveel geld stelt zij beschikbaar en wanneer zal dit geld beschikbaar worden gesteld?

**Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie**
(11 december 1995)

Als inwoners van de Gemeenschap zijn getroffen door een ramp die buitengewoon grote en ernstige gevolgen voor hun

bestaan heeft, kent de Commissie aan de betrokkenen noodhulp toe als teken van menselijke solidariteit en concrete blij van het feit dat de Unie dicht bij haar burgers staat.

In het door het geachte Parlementslid genoemde geval gaat het daarentegen om de gevolgen die een buitengewone gebeurtenis heeft gehad voor het produktieapparaat van de getroffen regio. De Commissie heeft geen steunregeling ingesteld om de door stort- en hagelbuien veroorzaakte verliezen te compenseren.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2729/95

van **Christoph Konrad (PPE)**

aan de Commissie

(6 oktober 1995)

(96/C 66/43)

Betreft: Afloop van het EGKS-Verdrag

1. Hoe zal het Europese wetgevingskader voor de staalindustrie eruit zien, wanneer het EGKS-Verdrag afloopt?
2. Wat moet worden gedaan, opdat de Commissie in de toekomst voor eerlijke concurrentievoorwaarden kan zorgen?
3. Is het mogelijk de nog resterende geldigheidsperiode van het EGKS-Verdrag zo toe te passen dat dit in de toekomst zijn vruchten kan afwerpen?
4. Hoe kan de Midden- en Oosteuropese staalindustrie een plaats in de Europese Unie vinden?

Antwoord van de heer Santer

namens de Commissie

(11 december 1995)

1. De Commissie heeft in haar mededeling aan de Raad en het Parlement van 15 maart 1991 ⁽¹⁾ haar standpunt bepaald over de toekomst van het Verdrag van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal (EGKS). Zij is ervan uitgegaan dat de afloopdatum van 2002 gehandhaafd moest worden en dat de overgang naar de toepassing van de bepalingen van het EG-Verdrag geregeld zou moeten worden. Sindsdien zijn andere besluiten genomen aangaande begrotings- en financiële vragen met betrekking tot de werkzaamheden van de EGKS. Bepaalde vraagstukken zijn echter nog blijven liggen, zoals de garantiestelling voor leningen die na 2002 doorlopen of de bestemming van de reserves van de EGKS na dit tijdstip. Bovendien heeft de Commissie in deze mededeling voorzien dat, zodra zich de gelegenheid voordoet, bepaalde voorschriften van het EGKS-Verdrag, en met name de artikelen 71 tot en met 75 betreffende de buitenlandse handel en artikel 60 e.v. betreffende de prijzen, ingetrokken zouden moeten worden, zodat de dienovereenkomstige bepalingen van het EG-Verdrag anticiperend van toepassing verklaard worden. Zij had eveneens het plan opgevat om, indien dit noodzakelijk zou blijken, bepaalde voorschriften op met name financieel en sociaal gebied over te nemen in het EG-Verdrag.

Deze verschillende vraagstukken, die bovendien door het Raadgevend Comité van de EGKS besproken worden in zijn op 28 juni 1995 aangenomen memorandum betreffende de aspecten die verband houden met het aflopen van het EGKS-Verdrag ⁽²⁾, behandelt de Commissie tegen de achtergrond van de Intergouvernementele Conferentie van 1996. Deze zou ertoe kunnen leiden dat er gewerkt wordt in de richting van de door de Commissie gewenste consolidatie (Verslag betreffende de werking van het Verdrag betreffende de Europese Unie) ⁽³⁾ van de Verdragen, door ofwel het anticiperend buiten werking stellen van bepaalde EGKS-voorschriften, ofwel door de overname van andere bepalingen in het geünificeerde Verdrag.

2. De bepalingen van het EGKS-Verdrag betreffende de mededinging (artikelen 65 en 66 EGKS) zouden tot het aflopen van het Verdrag van toepassing moeten blijven. Na het aflopen van het EGKS-Verdrag zal de ijzer- en staalindustrie aan dezelfde regelgeving onderworpen zijn als de andere industriële sectoren, wat met name de buitenwerkingstelling van de specifieke EGKS-regelgeving op het gebied van de prijzen (artikelen 60 tot en met 64 van het Verdrag) tot gevolg heeft en de automatische toepassing van de bepalingen van het EG-Verdrag op het gebied van de non-discriminatie op grond van nationaliteit (artikel 7), vrij verkeer (artikelen 30—36) en mededinging (artikelen 85 tot en met 94 en Verordening (EEG) nr. 4064/89) ⁽⁴⁾.

Het EG-Verdrag bevat specifieke bepalingen die ten doel hebben overeenkomsten of onderling afgestemde feitelijke gedragingen of misbruik van machtsposities te verbieden die ertoe strekken of ten gevolge hebben dat de mededinging en de handel tussen de Lid-Staten worden beperkt of ongunstig beïnvloed. Door deze bepalingen kan een eerlijk mededingingsklimaat tussen ondernemingen worden ingevoerd of gehandhaafd, zoals door het geachte Parlementslid bedoeld.

De staatssteun aan de ijzer- en staalindustrie zal, na het aflopen van het EGKS-Verdrag in 2002, onderworpen zijn aan de artikelen 92 en 93 van het EG-Verdrag. Gezien echter de bijzondere kenmerken van de sector en de voorgeschiedenis ervan en teneinde een plotselinge wijziging van de huidige controlemechanismen te vermijden, moeten strikte specifieke voorschriften worden gehandhaafd hetzij in een door de Commissie vastgesteld kader, hetzij in de vorm van een verordening van de Raad.

3. De Commissie bestudeert met de grootste zorgvuldigheid het gebruik van de EGKS-middelen, die eventueel na het aflopen van het Verdrag zullen overblijven. Na de nodige gegevens en adviezen te hebben ingezameld, zal zij hierover een standpunt innemen.

4. De Commissie onderzoekt momenteel de toenadering van de staalindustrie van de landen van Midden- en Oost-Europa tot die van de Gemeenschap. Deze kwestie is voor haar van het grootste belang. Bovendien wijst de Commissie erop dat in een protocol van de huidige Europa-overeenkomsten wordt bepaald dat de betrokken landen bij uitzondering wordt toegestaan (voor een periode van vijf jaar volgende op de inwerkingtreding van de Overeenkomst) overheidssteun voor herstructurering te verlenen die tot herstel van de levensvatbaarheid van de begunstigde ondernemingen leidt en op een algemene capaciteitsvermindering is gericht, mits het bedrag en de

intensiteit van die steun strikt beperkt blijven tot hetgeen voor het bereiken van deze doelstellingen absoluut noodzakelijk is, en mits ze geleidelijk worden verminderd (Protocol nr. 2 betreffende de produkten die vallen onder het EGKS-Verdrag, artikel 8, Europa-overeenkomst met Hongarije) ⁽⁵⁾.

(1) Doc. SEC(91) 407 def.

(2) PB nr. C 206 van 11. 8. 1995.

(3) Doc. SEC(95) 731 def.

(4) PB nr. L 395 van 30. 12. 1989.

(5) PB nr. L 347 van 31. 12. 1993.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2738/95

van Robert Sturdy (PPE), Giles Chichester (PPE) en
Bryan Cassidy (PPE)
aan de Commissie
(12 oktober 1995)
(96/C 66/44)

Betreft: EU-verbod op DMD — sabotage van plattelandsonwikkeling?

Bij Verordening (EG) nr. 1798/95 van de Commissie ⁽¹⁾ wordt dimetridazol (DMD) toegevoegd aan bijlage IV bij Verordening (EEG) nr. 2377/90 van de Raad ⁽²⁾ „houdende een communautaire procedure tot vaststelling van maximumwaarden voor residuen van geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik in levensmiddelen van dierlijke oorsprong”.

Het opnemen van DMD in deze bijlage, waarvan de titel luidt: „Lijst van farmacologisch werkzame substanties waarvoor geen maximumwaarde kan worden vastgesteld” betekent in feite een volledig verbod op de toediening van deze substantie aan voedselproducerende dieren.

DMD is onmisbaar voor het fokken van vederwild (fazanten, patrijzen) in het Verenigd Koninkrijk, aangezien er nog geen ander toegelaten geneesmiddel op de markt is waarmee de zeer besmettelijke protozoaire ziekten histomoniasis en hexamatiasis, waarvoor vederwild als fazant en patrijs zeer vatbaar is, doeltreffend kunnen worden bestreden.

De vederwildfokkerij is een belangrijke factor in de plattelandseconomie in de Europese Unie die veel deeltijdbanen in het fok- en jachtseizoen en voltijdbanen het gehele jaar door biedt!

De beschikbaarheid van gefokt wild is voor landeigenaren en jachtverenigingen een belangrijke stimulans om habitats die geschikt zijn voor het houden van gefokt en ander wild te beheren en in stand te houden met alle positieve gevolgen van dien voor de wildstand.

Voor de jacht gefokt vederwild is niet bestemd voor onmiddellijke consumptie, aangezien er verscheidene weken/maanden liggen tussen de toediening van het geneesmiddel en het eventuele afschieten. Eventuele residuen van DMD in afgeschoten vederwild leveren dan ook vrijwel geen risico op voor de volksgezondheid!

Is de Commissie bereid een voorstel te doen tot opnemng van vederwild in Richtlijn 70/524/EEG betreffende toevoegingsmiddelen in veevoeder, op grond waarvan het gebruik van DMD als een in het veevoeder verwerkt profylactisch middel voor kalkoenen en parelhoenders nog steeds is toegestaan?

(1) PB nr. L 174 van 26. 7. 1995, blz. 20.

(2) PB nr. L 224 van 18. 8. 1990, blz. 1.

Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie

(11 december 1995)

De Commissie beschikt noch over een officiële aanvraag noch over het overeenkomstig Richtlijn 70/524/EEG ⁽¹⁾ betreffende toevoegingsmiddelen in de veevoeding op te stellen dossier om de toelating van dimetridazol eventueel uit te breiden tot voeder voor vederwild.

(1) PB nr. L 270 van 14. 12. 1970.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2753/95

van Luigi Moretti (ELDR)
aan de Commissie
(12 oktober 1995)
(96/C 66/45)

Betreft: Publikatie van de communautaire programma's en de steunmaatregelen

Bij de Commissie is het gewoonte geworden om bepaalde uitnodigingen voor inschrijvingen, programma's en steunmaatregelen niet meer in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* te publiceren, maar op Internet. Ook de termijnen voor de indiening van de kandidaturen zijn verkort — van 30 tot 15 dagen —, waardoor de kandidaten niet in staat zijn ook maar een minimaal programma op te stellen. Als voorbeeld kunnen worden aangehaald de actie voor steun aan samenwerkingsprogramma's tussen Europese musea en het programma „Reis door het Europa van de culturen”.

Kan de Commissie uiteenzetten waarom bovengenoemde programma's niet in het *Publikatieblad* zijn gepubliceerd?

Acht de Commissie de termijn van 15 dagen (vanaf de datum van publikatie van de uitnodiging tot inschrijving) voldoende voor de indiening van kandidaturen?

Is de Commissie van mening dat dit gedrag in overeenstemming is met haar Besluit 94/90/EG ⁽¹⁾?

(1) PB nr. L 46 van 18. 2. 1994, blz. 58.

**Antwoord van de heer Oreja
namens de Commissie**
(19 december 1995)

De Commissie wijst het geachte Parlementslid erop dat de actie voor steun aan samenwerkingsprogramma's tussen Europese musea een gezamenlijke actie was. De Commissie heeft deze actie op touw gezet op grond van een opmerking op de begroting van het Parlement en in aansluiting op een bijeenkomst van Europese museumdirecteuren met directeuren van de bestuurslichamen van de Lid-Staten die belast zijn met het beheer van de musea op nationaal niveau. Het Comité voor culturele zaken van de Raad is tevens op de hoogte gebracht van dit initiatief, dat georganiseerd wordt in samenwerking met alle betrokken diensten.

De oproep tot het indienen van blijken van belangstelling is op 20 juli 1995 gepubliceerd. De uiterste datum voor de indiening van kandidaturen was vastgelegd op 30 september 1995, bijna tweeënhalf maand na de verschijningsdatum, dit om rekening te houden met de vakantieperiode.

De oproep tot het indienen van blijken van belangstelling werd verspreid:

- onder de deelnemers van de bijeenkomst van directeuren van musea en van Ministeries van Cultuur van de Lid-Staten;
- bij de permanente vertegenwoordigingen van de Lid-Staten bij de Europese Gemeenschappen;
- via het NEMO (Network of European Museums Organisation);
- naar wie voorkomt in het adressenbestand van de Commissie;
- na schriftelijke of telefonische aanvraag;
- en tenslotte op Internet.

In verband met de „Reis door het Europa van de culturen” werden in juli 1995 45 brieven naar universiteiten verzonden om de eventuele belangstelling voor dit project te peilen, dat nog niet aan uitvoering toe is.

Om het geheel van de aanbiedingen vanuit andere beroepsmilieus aan te vullen, werd bovendien tot publikatie op Internet besloten om de reikwijdte hiervan te leren kennen. Deze informatie op Internet is geen concrete aanbieding van dienstverlening, maar had enkel tot doel de belangstelling te meten die dit project wekt.

Tot slot deelt de Commissie het geachte Parlementslid mee dat haar Besluit 94/90/EG inzake de toegang tot haar documenten naar haar mening niet van toepassing is in deze materie. Dit besluit, dat deel uitmaakt van een geheel van maatregelen die door de Commissie genomen werden om haar werkzaamheden doorzichtiger te maken en beter op de burger af te stemmen, heeft immers uitsluitend tot doel de interne documenten van de Commissie, die dus niet bestemd zijn voor publikatie, meer toegankelijk te maken voor burgers die daarom verzoeken. Dit beleid vult dus de initiatieven van de Commissie in het kader van haar beleid inzake informatie en communicatie aan. De documenten

waaraan het geachte Parlementslid refereert, waren bestemd voor publikatie.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2765/95
van Hiltrud Breyer (V)
aan de Commissie
(3 oktober 1995)
(96/C 66/46)

Betreft: Besteding van de onderzoekkredieten

1. Kan de Commissie waarborgen geven dat de 7% waarmee het onderzoekbudget als gevolg van de toetreding van de nieuwe Lid-Staten is verhoogd, in het kader van de vastgestelde onderzoekprogramma's wordt uitgegeven?
2. Kan de Commissie een gedetailleerd overzicht van de verdeling van de extra onderzoekkredieten verstrekken?
3. Is de Commissie in het kader van de gewenste duidelijkheid voornemens deze extra onderzoekkredieten openbaar te maken?
4. Kan de Commissie waarborgen dat deze extra onderzoekkredieten niet terechtkomen bij de Task Forces?

Antwoord van mevrouw Cresson
namens de Commissie
(3 november 1995)

De voorstellen van de Commissie met het oog op de aanpassing van het vierde kaderprogramma (voorstel voor een besluit van het Europees Parlement en de Raad tot aanpassing van Besluit 1110/94/EG betreffende het vierde kaderprogramma van de Europese Gemeenschap van communautaire werkzaamheden op het gebied van onderzoek, technische ontwikkeling en demonstratie (1994—1998), in verband met de toetreding van de Republiek Oostenrijk, de Republiek Finland en het Koninkrijk Zweden tot de Europese Unie ⁽¹⁾) en voorstel voor een besluit van de Raad tot aanpassing van Besluit 94/268/Euratom betreffende een kaderprogramma voor communautaire activiteiten op het gebied van onderzoek en onderwijs voor de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie (1994—1998), in verband met de toetreding van de Republiek Oostenrijk, de Republiek Finland en het Koninkrijk Zweden tot de Europese Unie ⁽¹⁾) worden momenteel door het Parlement en door de Raad onderzocht. Zij dienen door het Parlement en de Raad gezamenlijk, respectievelijk door de Raad na de gebruikelijke raadpleging van het Parlement, te worden vastgesteld. In deze voorstellen heeft de Commissie haar standpunt duidelijk kenbaar gemaakt: de betrokken besluiten bevatten in feite slechts de technische aanpassingen die nodig zijn om rekening te houden met de financiële consequenties van de uitbreiding van de Gemeenschap; aan de doelstellingen en het evenwicht tussen de diverse wetenschappelijke en technische prioriteiten waarover bij de vaststelling van het kaderprogramma overeenstemming was bereikt, wordt niet getornd. De financiële middelen moeten dan ook worden gebruikt overeenkomstig de indicatieve

verdeling die in het raam van de specifieke programma's tot stand is gekomen en in overeenstemming met de beginselen van doorzichtigheid en gelijke behandeling bij de selectie van de onderzoekprojecten.

Wat de Task Forces betreft, heeft de Commissie er evenmin twijfel over laten bestaan dat deze opereren binnen het juridische kader van het besluit tot vaststelling en de beschikkingen tot uitvoering van het kaderprogramma, en dat zij in eerste instantie bedoeld zijn om de onderzoekinspanningen die relevant zijn voor de specifieke programma's beter te doen convergeren. Aan de aanbevelingen van de Task Forces wordt weldra de laatste hand gelegd.

(¹) Doc. COM(95) 145 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2775/95

van Joaquín Sisó Cruellas (PPE)

aan de Commissie

(12 oktober 1995)

(96/C 66/47)

Betreft: Europese Stichting voor onderzoek in de sector kolen en staal

Eurofer heeft de Commissie steun toegezegd bij de oprichting van een Europese Stichting voor onderzoek in de sector kolen en staal met het oog op het aflopen van het EGKS-Verdrag in het jaar 2002. Volgens deze organisatie is het nodig dat wordt voortgegaan met het specifieke stelsel van sectoriële investeringen dat gebaseerd is op de samenwerking tussen onderzoeksinstituten en ondernemingen in de sector kolen en staal, alsmede voor een rechtvaardig gebruik van de financiële middelen van de EGKS.

Kan de Commissie mededelen wat zij denkt van de oprichting van deze Europese Stichting voor onderzoek in de sector kolen en staal en wat haar voorstellen zijn met het oog op het aflopen van het EGKS-Verdrag?

Antwoord van de heer Santer

namens de Commissie

(15 december 1995)

Het initiatief van Eurofer, waaraan het geachte Parlementslid refereert, is slechts een van de vele initiatieven ter zake, die sinds enkele jaren met kleine verschillen telkens weer opduiken. Het Parlement heeft er herhaaldelijk aandacht aan besteed, de laatste keer naar aanleiding van het verslag over de geraamde begroting van de EGKS voor 1996. Het Comité van permanente vertegenwoordigers heeft kort geleden een voorstel in die zin gehoord en pas nog heeft het Raadgevend Comité van de EGKS, in een memorandum betreffende het aflopen van het EGKS-Verdrag, onder meer de invoering aanbevolen van een financieel mechanisme, bijvoorbeeld in de vorm van een stichting, ten behoeve van het onderzoek van de Gemeenschap in de sector van de EGKS.

De Commissie onderzoekt met de grootste zorgvuldigheid het probleem van het gebruik van het EGKS-vermogen dat eventueel over zal blijven na afloop van het Verdrag. Zij zal haar standpunt bepalen na alle nodige informatie en adviezen te hebben ingewonnen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2796/95

van Bernie Malone (PSE)

aan de Commissie

(16 oktober 1995)

(96/C 66/48)

Betreft: Geld voor geïntegreerde onderwijsprogramma's voor kinderen met geestelijke en lichamelijke handicaps

Kan de Commissie mededelen, gezien de tendens in de meeste Lid-Staten om faciliteiten te scheppen voor onderwijs aan kinderen en jongeren met geestelijke en lichamelijke handicaps, of er al programma's in uitvoering zijn die een bijdrage aan geïntegreerd onderwijs voor deze leerlingen leveren?

Indien dit niet het geval is, kan zij een verklaring over haar beleid in dit opzicht afleggen en aangeven of zij van plan is in de nabije toekomst aandacht aan deze kwestie te schenken?

Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie

(3 november 1995)

Bij besluit van de Raad van 25 februari 1993 (¹) werd een derde communautair actieprogramma ter ondersteuning van gehandicapten (Helios II 1993—1996) vastgesteld. Een van de doelstellingen daarvan is de uitwisseling van informatie en ervaringen over zaken die de onderwijsstelsels van de Lid-Staten gemeen hebben.

De Lid-Staten zijn 180 uitwisselings- en informatieactiviteiten op onderwijsgebied overeengekomen, rekening houdende met, onder andere, de kwaliteit van hun programma's. Er worden seminars, studiebezoeken en opleidingssessies georganiseerd op basis van jaarlijkse werkhema's die alle onderwijsniveaus (vanaf preprimair onderwijs tot volwasseneneducatie) en pedagogische aspecten in onderwijsintegratie bestrijken.

Het beperkte budget van het programma laat geen grotere deelname toe, maar de resultaten van de werkzaamheden zullen op grote schaal worden verspreid door middel van verslagen waarin het in de onderwijssector verrichte werk wordt samengevat, alsmede door een gids voor goede praktijken.

Voorts wordt in de nieuwe communautaire programma's inzake onderwijs (Socrates) (²), beroepsopleiding (Leonardo) (³) en jeugd (Jeugd voor Europa III) (²) eveneens verklaard dat prioriteit zal worden gegeven aan de speciale

doelgroepen, namelijk vrouwen, benadeelde groeperingen en gehandicapten. Dit is niet alleen in de officiële tekst van de besluiten duidelijk aangegeven, maar ook in de documenten die tot de uitvoering ervan strekken, zoals de gids en het vademecum.

Met deze doelgroepen moet op een zeer nauwkeurige en expliciete wijze rekening worden gehouden, zowel in de verslagen over de werkzaamheden als in de jaarlijkse evaluatie betreffende alle in het Socrates-programma voorziene acties.

(¹) PB nr. L 56 van 9. 3. 1993.

(²) PB nr. L 87 van 20. 4. 1995.

(³) PB nr. L 340 van 24. 12. 1994.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2797/95

van Imelda Read (PSE)

aan de Commissie

(16 oktober 1995)

(96/C 66/49)

Betreft: Leeftijdsgrenzen

Heeft de Commissie zich nader beziggehouden met de kwestie van leeftijdsgrenzen voor posities bij de Europese Instellingen?

Antwoord van de heer Liikanen

namens de Commissie

(30 november 1995)

Het Statuut verplicht de Commissie bij aanwerving onderdanen van alle Lid-Staten op gelijke wijze te behandelen en zorg te dragen voor een zo ruim mogelijk geografisch evenwicht. Leeftijdsgrenzen hebben een positief effect op de verwezenlijking van deze doelstelling gehad.

Een tweede voorname doelstelling is deelneming van vrouwen aan vergelijkende onderzoeken te stimuleren. Uit ervaring blijkt dat vrouwen door leeftijdsgrenzen er niet van worden afgehouden aan vergelijkende onderzoeken deel te nemen. Integendeel, deze hebben een tegenovergesteld effect omdat vrouwen er meer tegen opzien te verhuizen naarmate ze ouder worden.

Aangezien deze bijzondere factoren bij het aanwervingsbeleid in acht moeten worden genomen, kan de praktijk van de Commissie niet vergeleken worden met die van nationale overheden of ondernemingen in de particuliere sector.

Ambtenaren van de Commissie worden bevorderd op basis van ervaring en diensttijd. De leeftijdsgrens voor jonge ambtenaren die in dienst treden, is daarom 32 bij de aanvangsrang (A 8) en 35 bij rang A 7/6. De leeftijdsgrens

kan worden verhoogd om rekening te houden met lichamelijke handicaps of periodes van kindercare en militaire dienst. De leeftijdsgrens kan maximaal met 5 jaar worden verhoogd.

Hierbij zij aangetekend dat de Commissie in het voorjaar van 1995 vergelijkende onderzoeken voor de nieuwe Lid-Staten heeft georganiseerd om jonge ambtenaren aan te werven. Op de Finse en Zweedse reservelijsten zijn meer dan de helft vrouwen bij het A 8-vergelijkend onderzoek en 40 % bij het A 7/6-vergelijkend onderzoek.

De Commissie volgt vanzelfsprekend de discussie over de leeftijdsgrens en houdt rekening met de verschillende factoren die hiermede verband houden. De leeftijdsgrens zal worden behandeld tijdens besprekingen tussen de Instellingen van de Gemeenschap, die tegen het einde van het jaar zullen plaatsvinden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2801/95

van Wolfgang Nußbaumer (NI)

aan de Commissie

(16 oktober 1995)

(96/C 66/50)

Betreft: Interne energiemarkt

Overeenkomstig het Witboek van de Commissie over groei, concurrentievermogen en werkgelegenheid plant de Commissie in het kader van de transeuropese netwerken de vorming van een interne energiemarkt. Daartoe moeten volgens de Commissie exclusieve in- en uitvoerrechten, vervoermonopolies en gesloten transportcircuits worden afgeschaft. In dit verband is de Commissie ook voornemens het voorstel om derden tot de netwerken toe te laten grondig te bestuderen omdat daardoor het eigendomsrecht van particuliere ondernemingen wordt ingeperkt waardoor het voorstel een investeringsbelemmering zou kunnen vormen. Voorts zijn volgens de Commissie ter verwezenlijking van een interne energiemarkt investeringen ten bedrage van 13 miljard ecu nodig — uitgesplitst over acht grote projecten — en is in het kader van deze grote projecten ook uitbreiding van de elektriciteitsovereenkomst tussen Duitsland en Oostenrijk gepland. Voor het westelijk deel van Oostenrijk zijn de „Vorarlberger Illwerke” (waterkrachtcentrales), die veel stroom naar Duitsland exporteren, alsmede de „Vorarlberger Kraftwerke” (waterkrachtcentrales) waarmee de energievoorziening in Vorarlberg wordt gegarandeerd, zeer belangrijk.

Kan de Commissie mededelen:

1. welke maatregelen zij voornemens is te treffen om — zoals in het Witboek wordt aangevoerd — derden de toegang tot energienetwerken te ontzeggen;
2. of zij reeds een tijdschema voor de afschaffing van exclusieve in- en uitvoerrechten heeft vastgesteld;

3. welke gevolgen eventuele afschaffing van exclusieve in- en uitvoerrechten voor nationale elektriciteitsbedrijven heeft;
4. welke gevolgen de geplande elektriciteitsovereenkomst tussen Duitsland en Oostenrijk heeft voor de Vorarlberger Illwerke die veel stroom naar Duitsland uitvoeren?

**Antwoord van de heer Papoutsis
namens de Commissie
(16 november 1995)**

1. De Commissie is niet voornemens derden de toegang tot energienetwerken te ontzeggen. In haar Witboek over groei, concurrentievermogen en werkgelegenheid van 1993 verbond de Commissie zich ertoe haar voorstel van 1992 betreffende de toegang van derden (TPA) en de interne elektriciteitsmarkt opnieuw te onderzoeken. Dit voorstel introduceerde het concept „geregelde of verplichte toegang van derden” tot energienetwerken. De Commissie wijzigde echter haar benadering en gaf aan de vrij bedongen toegang tot de netwerken de voorkeur boven de geregelde. Zij deed zulks in het licht van een aantal door het Parlement in zijn advies in eerste lezing van november 1993 voorgestelde amendementen waarin bezwaar werd gemaakt tegen de verplichte toegang. Het gewijzigde voorstel voor de interne elektriciteitsmarkt werd door de Commissie in december 1993 aangenomen en wordt sinds begin 1994 in de Raad besproken. Tijdens de Raadsvergaderingen onder het Duitse en het Franse Voorzitterschap (29 november 1994 en 1 juni 1995) werden politieke akkoorden bereikt over een aantal belangrijke elementen. Het probleem van de netwerktoegang is echter nog steeds niet opgelost. Hoewel nieuwe concepten voor netwerktoegang zoals het zogenaamde „single buyer system” hun intrede hebben gedaan, blijft de Commissie het systeem van de vrij bedongen netwerktoegang voorstellen.

2. De Commissie heeft reeds maatregelen getroffen voor de afschaffing van de nog bestaande in- en uitvoermonopolies in de elektriciteits- en aardgassector. Zij bracht de zaak in juni 1994 voor het Hof van Justitie krachtens artikel 169 van het EG-Verdrag omdat zij ervan overtuigd is dat vijf Lid-Staten die hun nationale wetgeving handhaven waarbij de in- en uitvoer van elektriciteit wordt beperkt, de krachtens de artikelen 30, 34 en 37 van het EG-Verdrag op hen rustende verplichtingen niet zijn nagekomen.

3. Op een gemeenschappelijke markt zonder binnengrenzen zal er een meer flexibel en gediversifieerd energieaanbod komen. Wanneer het concurrentievermogen toeneemt, zullen in de energiesector alle betrokkenen van de door scherpere concurrentie ontstane voordelen, inclusief keuzevrijheid en kleinere prijsverschillen tussen de Lid-Staten, kunnen profiteren.

4. Al decennia lang wordt er op grote schaal elektriciteit uitgewisseld tussen de Vorarlberger Illwerke en verscheidene Duitse ondernemingen (EVS, RWE). Hieraan zal de totstandkoming van de interne elektriciteitsmarkt niets

veranderen omdat de handel op lange-termijnovereenkomsten is gebaseerd. Aangezien er nog geen overeenstemming is bereikt over de richtlijn voor de interne markt voor elektriciteit (gewijzigd voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende gemeenschappelijke regels voor de interne markt voor elektriciteit)⁽¹⁾, is nog niet duidelijk voor welke van de twee modellen Oostenrijk zal kiezen. Wel is duidelijk dat Vorarlberger Illwerke onder bepaalde objectieve voorwaarden derde partijen toegang zal moeten verlenen tot potentiële afnemers die op zijn elektriciteitsnet zijn aangesloten, maar dat het bedrijf anderzijds elektriciteit kan leveren en verkopen aan elke in aanmerking komende potentiële afnemer op de interne markt. Wanneer de interne markt voor elektriciteit eenmaal een feit is zal Vorarlberger Illwerke van de mogelijkheden van de op vrije concurrentie gebaseerde markt kunnen profiteren.

⁽¹⁾ Doc. COM(93) 643.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2804/95

van Ursula Schleicher (PPE)

aan de Commissie

(16 oktober 1995)

(96/C 66/51)

Betreeft: Richtlijnen 92/73/EEG en 92/74/EEG over homeopatische geneesmiddelen en diergeneesmiddelen

Uiterlijk eind 1995 dient de Commissie een verslag over de tenuitvoerlegging en toepassing van de Richtlijnen 92/73/EEG⁽¹⁾ en 92/74/EEG⁽²⁾ over homeopatische geneesmiddelen en homeopatische diergeneesmiddelen in te dienen.

1. Zijn deze richtlijnen in alle Lid-Staten van de Europese Unie op tijd in nationaal recht omgezet?
2. Beschikt de Commissie over mededelingen van de Lid-Staten betreffende de toepassing en eventueel optredende problemen in de praktijk, met name met artikel 7, lid 1, van Richtlijn 92/74/EEG?
3. Zal de Commissie haar verslag op tijd indienen?

⁽¹⁾ PB nr. L 297 van 13. 10. 1992, blz. 8.

⁽²⁾ PB nr. L 297 van 13. 10. 1992, blz. 12.

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie**

(30 november 1995)

1. Op 31 oktober 1995 hadden acht Lid-Staten de Commissie nog steeds geen mededeling gedaan van de nationale maatregelen die zij genomen hebben ter uitvoering van Richtlijn 92/73/EEG, en hadden zeven Lid-Staten dat nog niet gedaan voor Richtlijn 92/74/EEG, terwijl de termijn voor de omzetting van de twee richtlijnen op 31 december

1993 was verstreken. In dat verband heeft de Commissie conform artikel 169 van het EG-Verdrag inbreukprocedures ingeleid wegens niet-mededeling.

Er zij evenwel opgemerkt dat de betrokken marktdeelnemers van de niet-omzetting van de twee richtlijnen geen nadeel ondervinden, omdat de twee richtlijnen immers niet van toepassing zijn op de produkten die zich vóór de inwerkingtreding van de richtlijn op de markt bevonden. Bovendien bepalen de twee richtlijnen uitdrukkelijk dat een Lid-Staat die geen vereenvoudigde registratieprocedure invoert, uiterlijk op 31 december 1995 het gebruik op zijn grondgebied mogelijk moet maken van door andere Lid-Staten geregistreerde geneesmiddelen.

2. De Commissie heeft van de Lid-Staten diverse verzoeken ontvangen om verduidelijking van de draagwijdte van artikel 7, lid 1, van Richtlijn 92/73/EEG. De Commissie heeft te kennen gegeven dat deze bepaling in die zin moet worden geïnterpreteerd dat de vereenvoudigde registratieprocedure slechts geldt voor geneesmiddelen met een verdunningsgraad die equivalent is aan tenminste één deel per tienduizend van de oertinctuur, een algemene voorwaarde die voor alle homeopathische produkten geldt. Wanneer een produkt een werkzaam bestanddeel bevat, waarvoor bij een allopathisch geneesmiddel een medisch voorschrift vereist is, komt dit bovendien slechts voor vereenvoudigde registratie in aanmerking indien het niet meer dan één deel per honderd van de desbetreffende stof bevat; voor die produkten geldt dus als criterium de hoogste verdunningsgraad. Deze interpretatie werd door het Geneesmiddelencomité op zijn 32e vergadering van 29 november 1993 bevestigd.

3. Gezien de achterstand die de Lid-Staten hebben opgelopen bij de omzetting van de Richtlijnen 92/73/EEG en 92/74/EEG kan de Commissie het verslag over de toepassing van beide richtlijnen niet binnen de vastgestelde termijnen indienen. Zij verwacht haar verslag in de tweede helft van 1996 aan de Raad en het Parlement te kunnen voorleggen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2814/95

van Edouard des Places (EDN)

aan de Commissie

(16 oktober 1995)

(96/C 66/52)

Betreft: Bevordering van de wolproduktie in de Europese Unie

Het aantal schapen in de Europese Unie bedraagt 98 miljoen stuks; de schapenteelt draagt bij tot het onderhoud van het platteland in de meest achtergebleven gebieden van de Unie.

Wol is een natuurlijk, niet voor de voeding bestemd produkt en kan gebruikt worden als grondstof voor de nijverheid en de industrie, maar de produktie ervan wordt op geen enkele wijze bevorderd; de momentele verkoopprijs dekt zelfs niet de door de veehouders betaalde scheerkosten.

Aangezien wol geen voedingsmiddel is, kan het niet worden opgenomen in de gemeenschappelijke marktordening voor schape- en geitenvlees.

Is de Commissie van plan structurele maatregelen te treffen voor de verbetering en organisatie van deze produktie (uit hoofde van produkten van dierlijke oorsprong: bijlage II, hoofdstuk 5, punt 5.15, van het EG-Verdrag) teneinde op verantwoorde wijze gebruik te maken van de door de Europese veehouders geproduceerde wol?

Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie

(5 december 1995)

De Commissie is niet voornemens structurele maatregelen te nemen zoals de door het geachte Parlementslid gesuggererde.

In dit verband merkt de Commissie op dat wol niet is ingedeeld in hoofdstuk 5 van de gecombineerde nomenclatuur, maar wel in hoofdstuk 51. De Verdragsbepalingen betreffende landbouwprodukten zijn niet van toepassing op produkten van hoofdstuk 51 en gelden bijgevolg niet voor wol.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2831/95

van Mathias Reichhold (NI)

aan de Commissie

(18 oktober 1995)

(96/C 66/53)

Betreft: Uitbetaling van de voor 1995 nog uitstaande EU-gelden en subsidies aan Oostenrijk

De landbouwers in Oostenrijk zitten al ongeduldig te wachten op de uitbetaling van de voor hen zo belangrijke EU-subsidies.

Het is dan ook voor hen van groot belang informatie te krijgen over de precieze datum waarop de Europese Unie tot betaling aan Oostenrijk zal overgaan (overmaking).

Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie

(30 november 1995)

De steun van de Gemeenschap aan de Oostenrijkse producenten betreft hoofdzakelijk de areaalgebonden steun voor bepaalde akkerbouwgewassen, inclusief het braakleggen van bouwland, alsmede de premies voor dieren en de in het kader van de begeleidende maatregelen te betalen bedragen. Deze maatregelen worden gefinancierd met op de begroting uitgetrokken kredieten voor het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL), afdeling Garantie.

De nationale autoriteiten moeten, binnen de in de Gemeenschapsvoorschriften vastgelegde termijnen en na uitvoering van de nodige controlemaatregelen, de verschillende bedragen en premies aan de producenten uitbetalen. De Lid-Staat declareert deze uitgaven iedere maand bij de Commissie met het oog op vergoeding uit het EOGFL.

Op grond van de betrokken voorschriften van de Gemeenschap moeten de nationale autoriteiten de door de producenten voor het verkoopseizoen 1995/1996 aangevraagde steun voor de in aanmerking komende oppervlakten die met granen, eiwithoudende gewassen en lijnzaad zijn ingezaaid of die zijn braakgelegd, in de periode van 16 oktober 1995 tot en met 31 december 1995 uitbetalen. Voor de in aanmerking komende oppervlakten die met oliehoudende zaden zijn ingezaaid, moet, op verzoek van de producenten, voor het verkoopseizoen 1995/1996 een voorschot ten bedrage van 50 % van de steun vóór 30 september 1995 worden betaald. Het saldo van de steun moet normaal vóór 31 maart 1996 worden vereffend.

Wat de rundvleessector betreft, is in de Gemeenschapsregelingen bepaald dat op de in 1995 aangevraagde zoekkoeienpremie een voorschot van 60 % per 1 november 1995 betaald moet worden en dat het saldo na uitvoering van de nodige controles uiterlijk op 30 juni 1996 vereffend moet worden. Een soortgelijke regeling geldt voor de speciale premie voor mannelijke runderen, waarop een voorschot van 80 % per 16 oktober 1995 betaald moet worden, terwijl het saldo uiterlijk op 30 juni 1996 vereffend moet worden.

Voor schapen mogen de Lid-Staten sedert juli 1995, voor zover zij de nodige controles hebben uitgevoerd, twee voorschotten van elk 30 % op het voor 1995 geraamde premiebedrag voor in aanmerking komende ooen en geiten uitbetalen, alsmede een voorschot van 90 % op de speciale premie voor in aanmerking komende schapen en geiten in probleemgebieden. Het saldo van de premies voor 1995 in de sector schapen en geiten moet uiterlijk op 15 oktober 1996 vereffend worden.

In het raam van de begeleidende maatregelen, die zowel door de Gemeenschap als de Lid-Staten gefinancierd worden en waarvoor in 1995 op grond van de Toetredingsakte een uit het EOGFL gefinancierd bedrag van 175 miljoen ecu aan Oostenrijk moet worden toegekend, hebben de Oostenrijkse autoriteiten begin 1995 programma's met milieu-maatregelen voor de landbouw en bosbouwprogramma's ingediend die later in het jaar door de Commissie zijn goedgekeurd. Zoals voor alle Lid-Staten hebben administratieve en technische moeilijkheden er echter toe geleid dat de betalingen aan de producenten in een veel langzamer tempo verlopen zijn dan oorspronkelijk geraamd was.

Voor Oostenrijk zullen de eerste belangrijke betalingen in het kader van de begeleidende maatregelen waarschijnlijk einde 1995 plaatsvinden. Daar de oorspronkelijk voor het begrotingsjaar 1995 geplande uitgaven voor de begeleidende maatregelen in Oostenrijk na 15 oktober 1995 zullen worden gedaan en derhalve voor rekening van de begroting voor 1996 komen, zal de Commissie voor de nodige begrotingsmiddelen zorgen om de bijdrage van de Gemeenschap te financieren.

Met betrekking tot de toewijzing van begrotingsmiddelen aan de Structuurfondsen voor maatregelen in de landbouw

in Oostenrijk, ook in het kader van doelstelling 5 a, en meer in het bijzonder voor compenserende vergoedingen in probleemgebieden, en voor maatregelen in het kader van de doelstellingen 1 en 5 b, verwijst de Commissie het geachte Parlementslid naar haar antwoord op schriftelijke vraag P-2985/95 van mevrouw Crepez (¹).

(¹) PB nr. C 56 van 26. 2. 1996, blz. 56.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2857/95

van Michl Ebner (PPE)

aan de Commissie

(18 oktober 1995)

(96/C 66/54)

Betreft: Openbaarmaking van financiering door de Europese Unie van bouwprojecten middels bouwinformatieborden

In alle Lid-Staten worden grote bouwprojecten en met name die van de overheid door steun van de Europese Unie gefinancierd en gesubsidieerd. Voor al deze projecten zijn zogenaamde bestekken voorgeschreven waarop de opdrachtgever alsmede de uitvoerder van de werkzaamheden moeten worden genoemd. De vraag is of het niet zinvol zou zijn om de bevolking over de financiering van de Unie te informeren en dit zou zeker het beste ter plaatse kunnen geschieden, d.w.z. bij de bouwprojecten zelf door het aanbrenge van borden.

Kan de Commissie mededelen of er bij financiering door de Europese Unie reeds bepalingen zijn volgens welke de omvang en de aard van de financiering voor een ieder zichtbaar moeten worden gepubliceerd?

Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies
namens de Commissie

(28 november 1995)

De bepalingen inzake voorlichting en publiciteit over de bijstandsverlening uit de Structuurfondsen zijn vastgesteld in artikel 32 van de gewijzigde versie van Verordening (EEG) nr. 4253/88 (¹). Op grond van dat artikel moet de Commissie nadere bepalingen vaststellen inzake voorlichting en publiciteit over de bijstandsverlening uit de Structuurfondsen en het Financieringsinstrument voor de Oriëntatie van de Visserij (FIOV).

Deze nadere bepalingen zijn vastgesteld bij Beschikking 94/342/EG (²) inzake door de Lid-Staten uit te voeren voorlichtings- en publiciteitsacties met betrekking tot de bijstandsverlening uit de Structuurfondsen en het FIOV.

Overeenkomstig deze beschikking moeten de Lid-Staten voor infrastructuurwerkzaamheden van meer dan 1 miljoen ecu, wat de Structuurfondsen betreft, en voor meer dan 500 000 ecu, wat het FIOV betreft, op de plaats van de werkzaamheden informatieborden aanbrenge en de medefinanciering van de projecten door de Gemeenschap vermelden. De wijze waarop de borden aangebracht moeten worden, is eveneens in de bovengenoemde beschikking

aangegeven. Op die borden mag ook informatie van de Lid-Staten voorkomen. Er zijn echter geen dwingende bepalingen in verband met de vermelding van het door de Gemeenschap medegefinancierde bedrag.

(¹) PB nr. L 193 van 31. 7. 1993.

(²) PB nr. L 152 van 18. 6. 1994.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2869/95

van Otto von Habsburg (PPE)

aan de Commissie

(21 oktober 1995)

(96/C 66/55)

Betreft: Vergoeding van de adviseurs van het Phare-programma

Kan de Commissie, omdat het antwoord op mijn vraag E-2125/95 (¹) uitermate onbevredigend is, en er steeds klachten over deze kwestie binnenkomen, mededelen of zij bereid is in plaats van algemene frasen concrete cijfers te verstrekken?

Zoniet, wat zijn dan de redenen om het Parlement de noodzakelijke informatie te onthouden?

Hoeveel medewerkers zijn voltijds of deeltijds in het kader van het Phare-programme in de Republiek Hongarije tewerkgesteld, en hoe worden deze werkzaamheden ver-
goed?

Hoeveel in het kader van het Phare-programma tewerkgestelde personen in Hongarije zijn voorts als free-lance adviseurs aangetrokken, en hoeveel bedraagt de som van alle uitgekeerde salarissen?

(¹) PB nr. C 300 van 13. 11. 1995, blz. 47.

**Antwoord van de heer Van den Broek
namens de Commissie**

(24 november 1995)

De Commissie zou het geachte Parlementslid willen verwijzen naar haar antwoord op schriftelijke vraag E-2125/95, waarin zij aangaf dat het niveau van de aan de Phare-adviseurs betaalde vergoedingen over het algemeen het resultaat is van aanbestedingen.

Het is bij de Commissie de gewoonte om de bedragen van de betaalde vergoedingen niet bekend te maken, teneinde ervoor te zorgen dat er zo concurrerend mogelijk te werk wordt gegaan bij de gunning van opdrachten voor diensten.

Bij benadering kan echter worden aangegeven dat de in het kader van Phare aan westerse consultants betaalde vergoedingen voor alle steunsectoren te zamen genomen, tussen 300 ecu/dag voor een junior-consultant en 1 000 ecu/dag

voor een partner liggen. Deze reikwijdte gaat van 50 tot 200 ecu/dag in geval van plaatselijke adviseurs uit Phare-landen, die geen internationale ervaring hebben en derhalve niet met westerse adviseurs kunnen worden gelijkgesteld.

Wat betreft het personeel in Hongarije dat bij de ontwikkeling van de betrekkingen tussen de Gemeenschap en dit geassocieerde land en dus ook bij de uitvoering van het Phare-programma is betrokken, valt te vermelden dat bij de delegatie van de Commissie te Boedapest negen ambtenaren in vaste dienst en 19 plaatselijke functionarissen werkzaam zijn, die alle worden bezoldigd uit het huishoudelijke gedeelte van de jaarlijkse begroting van de Gemeenschap. Daarenboven wordt het Phare-programma gedecentraliseerd uitgevoerd door 15 programmabeheersdiensten, die alle steunsectoren bestrijken en in politiek opzicht onder de dienovereenkomstige ministeries en officiële instellingen in Hongarije vallen. Aan deze projectbeheersdiensten zijn ongeveer 100 werknemers verbonden, waarvan 30 % uit met middelen van de nationale begroting bezoldigde ambtenaren bestaat, en 60 % uit plaatselijk personeel, dat uit de particuliere sector wordt aangeworven en met programmamiddelen wordt betaald. De met dit plaatselijk personeel gemoeide kosten bedragen 120 000 ecu.

Bovendien worden er naar schatting elk jaar gemiddeld 230 manjaren extern adviseurschap door Phare gemobiliseerd, niet alleen om de projectbeheersdiensten en andere officiële instellingen in Hongarije steun en advies te verlenen, maar hoofdzakelijk ook om rechtstreeks inhoud te geven aan bijna 30 programma's, die ieder jaar in dit land moeten worden uitgevoerd. De met de honoraria van deze externe adviseurs gemoeide jaarlijkse kosten belopen naar schatting 20 miljoen ecu.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2889/95

van Jorge Hernandez Mollar (PPE)

aan de Commissie

(21 oktober 1995)

(96/C 66/56)

Betreft: Initiatief van de Gemeenschap Regis II

Kan de Europese Commissie mededelen waarom het initiatief van de Gemeenschap Regis II voor de ultraperifere gebieden niet van toepassing is op Melilla?

**Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies
namens de Commissie**

(7 december 1995)

Het communautair initiatief Regis II is alleen bedoeld voor de regio's van de Franse overzeese departementen, de Canarische eilanden, de Azoren en Madeira, die worden gekenmerkt door hun ultraperifere ligging. Melilla krijgt evenwel van de Gemeenschap aanzienlijke financiële steun, met name uit de Structuurfondsen, in het kader van de operationele programma's Melilla en Milieu (Medio Ambiente) en van de communautaire initiatieven Interreg

Spanje-Marokko en Envireg, en ook uit het Cohesiefonds.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2890/95

van **Jorge Hernandez Mollar (PPE)**

aan de Commissie

(21 oktober 1995)

(96/C 66/57)

Betreft: Specifieke programma's voor ultraperifere regio's

De Europese Commissie telt onder haar administratieve diensten een groep voor de ultraperifere en afgelegen gebieden van de Europese Unie. Onder deze dienst ressorteren de Franse overzeese departementen en gebieden, de Canarische eilanden, de Azoren, Ceuta en Melilla. Met uitzondering van Ceuta en Melilla zijn voor al deze regio's specifieke programma's vastgesteld om het hoofd te bieden aan de moeilijkheden die de structurele tekortkomingen met zich brengen voor hun economische en sociale ontwikkeling binnen de Europese Unie. Zo werden de programma's Poseidom, Poseican, Poseima, enz. goedgekeurd.

Waarom hebben de diensten van de Commissie nog geen werk gemaakt van een specifiek programma voor Melilla?

**Antwoord van de heer Santer
namens de Commissie**

(8 december 1995)

De doelstelling van de programma's Poseidom, Poseican en Poseima is bij de toepassing van het communautair beleid rekening te houden met de eigenaardigheden en de handicaps van de ultraperifere regio's, die verband houden met hun afgelegen en insulaire positie, hun klein oppervlak, hun moeilijk reliëf en hun klimatologische omstandigheden. Deze programma's, die symbolen zijn van de solidariteit van de Gemeenschap met haar verst verwijderde regio's, zijn referentiekaders voor de toepassing van het gemeenschappelijk beleid in deze gebieden, die de moeilijke keuze hebben gemaakt van volledige en totale integratie in de Gemeenschap.

Ook al hebben Ceuta en Melilla bepaalde kenmerken gemeen met de ultraperifere regio's zoals de overzeese departementen, de Canarische eilanden, de Azoren en Madeira, zij worden door hun juridische status, die wordt gekenmerkt door het niet-toepassen van veel gemeenschappelijke beleidsvormen, onderscheiden van de ultraperifere regio's die voor de Posei-programma's in aanmerking komen. Deze bijzondere status kan worden vergeleken met die welke tot in 1991 op de Canarische eilanden van toepassing was. Dienaangaande wijst de Commissie het geachte Parlementslid erop dat het voorstel voor een besluit van de Raad waarbij een programma met keuzes die

specifiek verband houden met de afstand en het insulaire karakter van de Canarische eilanden (Poseican) wordt ingevoerd, door de Commissie is opgesteld tegelijk met het voorstel voor een verordening van de Raad inzake de toepassing van de bepalingen van het Gemeenschapsrecht op de Canarische eilanden, op verzoek van Spanje uit hoofde van artikel 25, lid 4, van het Toetredingsverdrag, teneinde de integratie van de Canarische eilanden in de Gemeenschap te versterken. Tot op heden is de Commissie geen gelijksoortig verzoek betreffende Ceuta en Melilla voorgelegd.

De Commissie blijft vanzelfsprekend opmerkzaam ten aanzien van ieder ander vraagstuk dat aan de orde zou kunnen worden gesteld betreffende de betrekkingen van Ceuta en Melilla met de Gemeenschap.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2895/95

van **Jacques Donnay (UPE)**

aan de Commissie

(26 oktober 1995)

(96/C 66/58)

Betreft: Verträgen bij de tenuitvoerlegging van het Leader-initiatief

De tenuitvoerlegging van het communautaire initiatief Leader I en de voorbereiding van Leader II hebben een reëel partnerschap mogelijk gemaakt tussen subjecten van het politieke, sociale en economische leven in gebieden die vaak met moeilijkheden worden geconfronteerd.

Het programma is een van de beste illustraties van de concrete voordelen die Europa de bevolking kan bieden, en draagt ontegenzeggelijk bij tot de toenadering tussen de Europese Unie en haar burgers.

Voor Frankrijk zijn echter veel operationele programma's nog steeds niet goedgekeurd, hoewel de voorstellen reeds meer dan een jaar geleden bij de Commissie zijn ingediend. Deze onzekerheid leidt tot ontmoediging bij de verkozenen en de lokale betrokkenen.

Kan de Commissie meedelen waaraan deze verträgen te wijten zijn en welke maatregelen zij wil nemen om verandering te brengen in deze situatie en de negatieve gevolgen ervan te verhelpen?

**Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie**

(16 november 1995)

De Commissie ziet er nauwlettend op toe dat Leader II in alle bedrijfstakken van het platteland impulsen geeft voor innovatieve maatregelen die door de overheid en het bedrijfsleven op lokaal niveau worden gesteund. Daarom

moet de Commissie zich ervan vergewissen dat de door de Lid-Staten ingediende voorstellen inhoudelijk beantwoorden aan de richtsnoeren die in de mededeling aan de Lid-Staten in verband met Leader II zijn vastgesteld⁽¹⁾. Bovendien moeten garanties worden gegeven over de kwaliteit van het partnerschap dat het programmavoorstel heeft uitgewerkt. Op grond van deze criteria heeft de Commissie negen operationele programma's voor Frankrijk goedgekeurd.

Voor vijf andere programma's loopt de goedkeuringsprocedure nog. Wat de overige programma's betreft, blijkt uit de ingediende documenten dat de kwaliteit van de programma's of van het partnerschap te wensen overlaat, zodat de Commissie hierover nog geen beslissing genomen heeft. Eerst moeten de nationale en regionale overheden belangrijke verbeteringen in deze documenten aanbrengen.

⁽¹⁾ PB nr. C 180 van 1. 7. 1994.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2899/95

van Konstantinos Hatzidakis (PPE)

aan de Commissie

(26 oktober 1995)

(96/C 66/59)

Betreft: Herstructureringsprogramma voor de Griekse olijfgaarden

Tijdens de looptijd van het eerste communautair bestek werd in Griekenland in de jaren 1993 en 1994, en met name in de departementen Rhethymno, Iraklio, Chania, Lesvos, Samos en Evvia, een operationeel programma voor de herstructurering van de olijfgaarden met als doel kwaliteitsverbetering van de olijfolie ten uitvoer gelegd. Het programma, dat aanzienlijke financiële steun voor de producenten inhield, moest zorgen voor de vervanging van de „grove olijf” door de variëteit „Koroniki”.

Kan de Commissie mededelen, gezien de noodzaak het programma voort te zetten, of het bericht op waarheid berust dat de niet-opneming van het programma in het tweede communautair bestek aan het ontbreken van een desbetreffend voorstel van de Griekse autoriteiten te wijten is?

Antwoord van de heer Fischler

namens de Commissie

(29 november 1995)

De Commissie kan inderdaad bevestigen dat de Griekse autoriteiten niet gevraagd hebben om de in het kader van het communautair bestek (CB) 1989—1993 goedgekeurde maatregelen voor de herstructurering van de olijfgaarden

met het oog op verbetering van de kwaliteit van olijfolie ook op te nemen in het communautair bestek 1994—1999. Bovendien bevestigt zij dat de maatregelen van het betrokken operationele programma zijn aangepast en dat het programma verlengd is om de in 1993 aangevangen werkzaamheden te kunnen beëindigen en de betalingen op grond van het CB 1989—1993 te kunnen afwickelen. Zo kan worden gegarandeerd dat zij die aan het programma deelgenomen hebben, geen nadeel ondervinden.

De Commissie is overigens van oordeel dat het feit dat de Griekse autoriteiten niet voorgesteld hebben de maatregelen in het CB 1994—1999 op te nemen, waarschijnlijk te verklaren is door de veeleer matige resultaten van het programma in de vorige periode en doordat als gevolg daarvan voorzichtigheid geboden is bij het formuleren van nieuwe aanvragen om bijstand uit de Structuurfondsen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2903/95

van Giacomo Santini (UPE)

aan de Commissie

(26 oktober 1995)

(96/C 66/60)

Betreft: Steun aan de in het westelijke Nijlgebied in Oeganda werkzame NGO's

Het westelijke Nijlgebied in Oeganda gaat gebukt onder een voortdurende stroom van duizenden vluchtelingen uit het naburige Rwanda (momenteel bevinden zich daar 200 000 personen en de stroom duurt nog voort).

Deze situatie wordt nog verergerd door watergebrek en de moeilijke situatie bij de water- en voedselvoorziening en de medische verzorging.

Kan de Commissie, gezien de geloofwaardigheid en het belang van de steunverlening van de verschillende NGO's — o.a. de ACAV van Trento — die ter plaatse werkzaam zijn en met hun hulp, zowel van technici als van vrijwilligers, ertoe bijdragen de nood te lenigen, mededelen hoe het komt dat er zoveel vertraging is bij de terbeschikkingstelling van de voor hun acties bestemde kredieten?

Antwoord van mevrouw Bonino

namens de Commissie

(8 december 1995)

De Commissie volgt aandachtig de humanitaire situatie in het noorden van Oeganda alsook in de Hoorn van Afrika. Het voortduren van de conflicten in Zuid-Soedan en niet de toestand in Rwanda is de oorzaak van de ononderbroken vluchtelingenstroom en de aanwezigheid van ongeveer 350 000 vluchtelingen in deze streek van Oeganda.

Om te voorzien in de omvangrijke behoeften in het noordwesten van Oeganda financiert de Gemeenschap sedert het begin van dit jaar acht programma's voor een bedrag van 4 miljoen ecu. Deze projecten zijn gericht op het boren van putten voor de drinkwatervoorziening, medische zorgen, steun aan voedselcentra, levering van pakketten aan gezinnen, dekens en kunststoffolie, reparatie van wegen om de toegang tot de vluchtelingenkampen te vergemakkelijken, bouw van latrines en het gebruik van sanitaire producten.

Dit geïntegreerde programma wordt uitgevoerd door het Hoge Commissariaat van de Verenigde Naties voor de vluchtelingen, de Internationale Federatie van het Rode Kruis en de niet-gouvernementele organisaties.

De organisatie ACAV, waaraan de geachte Afgevaardigde refereert, behoort niet tot de partners waarmee de Commissie samenwerkt bij de uitvoering van het geïntegreerd programma in het noordwesten van Oeganda en de Commissie kent bijgevolg niet de oorzaak van de vertraging bij de terbeschikkingstelling van de kredieten die in de vraag worden bedoeld.

Het aantal Rwandese vluchtelingen in andere streken van Oeganda wordt op 4 000 geschat. Het Hoge Commissariaat voorziet in hun behoeften dankzij met name de financiële middelen van de Gemeenschap.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2908/95

van Richard Howitt (PSE) en Maartje van Putten (PSE)
aan de Commissie
(26 oktober 1995)
(96/C 66/6¹)

Betreft: Gebruik van de wildklem

Kan de Commissie, met inachtneming van en onverlet het verbod op de invoer van bont uit Canada, dat is ingesteld ingevolge het gebruik van de wildklem en dat per 1 januari 1996 van kracht moet worden, een onafhankelijk onderzoek laten instellen naar de sociale en economische consequenties daarvan voor de inheemse volkeren van Canada?

Meent de Commissie niet dat een dergelijk onderzoek inspirerend kan werken op het debat over dit thema, dat wordt gekenmerkt door enorm uiteenlopende visies van belangengroeperingen en het feit dat de Internationale Organisatie voor normalisatie niet tot een duidelijke afspraak kon komen?

Is de Commissie niet van mening dat een dergelijk onderzoek de onderhandelingspositie van de Europese Unie zou kunnen versterken, mocht het verbod door de Canadese Regering in het kader van de WTO worden aangevochten?

Antwoord van Sir Leon Brittan namens de Commissie

(1 december 1995)

De Commissie heeft de Canadese autoriteiten precieze cijfers gevraagd over de economische gevolgen die een verbod zou hebben voor de inheemse volkeren doch heeft deze evaluatie niet ontvangen.

Verwacht werd dat de Internationale Organisatie voor normalisatie internationale normen voor humane vangst zou hebben vastgesteld, zoals in de tweede voorwaarde van Verordening (EEG) nr. 3254/91 (¹) houdende een verbod op het gebruik van de wildklem in de Gemeenschap en op het binnenbrengen in de Gemeenschap van pelzen en producten die vervaardigd zijn van bepaalde in het wild levende diersoorten uit landen waar gebruik wordt gemaakt van de wildklem of andere vangmethoden die niet stroken met de internationale normen voor humane vangst met behulp van vallen was gevraagd. Tot dusver heeft deze organisatie op dit vlak echter weinig vooruitgang geboekt. Canada, de Verenigde Staten en de Commissie zijn daarom overeengekomen te onderzoeken op welke wijze normen voor humane vangst kunnen worden ontwikkeld en hebben met dat doel een werkgroep opgericht. De Commissie zal actief blijven deelnemen aan de werkzaamheden van deze werkgroep.

(¹) PB nr. L 308 van 9. 11. 1991.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2910/95

van Manuela Frutos Gama (PSE)
aan de Commissie
(26 oktober 1995)
(96/C 66/62)

Betreft: Vergelijkende onderzoeken: gelijkheid van kansen

Kan de Commissie mededelen hoe de vrouwen waren vertegenwoordigd in de jury's voor de vergelijkende onderzoeken A 6, A 7 en A 8 in 1991, 1992, 1993 en 1994 zowel voor het schriftelijk als voor het mondeling gedeelte?

Kan de Commissie deze vraag gedetailleerd beantwoorden?

Antwoord van de heer Liikanen namens de Commissie

(11 december 1995)

Gedurende de periode 1991—1994 richtte de Commissie 8 vergelijkende onderzoeken in voor de rangen A 7/A 6 en A 8. Er werden 85 juryleden benoemd, van wie 16 vrouwen, dit is 19%. De jury's hebben een gelijke samenstelling voor het schriftelijke en het mondelinge gedeelte.

Juryleden worden gewoonlijk benoemd uit de rangen boven het niveau van het vergelijkend onderzoek. In 1994 bedroeg

het aandeel van de vrouwen in de rangen A 1 tot en met A 5 bij de Commissie 10%.

Tijdens de periode 1992—1994 werden 4 vergelijkende onderzoeken ingericht voor taalkundig personeel in de rangen LA 7 en LA 8. 35% van de juryleden waren vrouwen. In 1995 werden 6 vergelijkende onderzoeken A 7/A 6 en A 8 ingericht voor de aanwerving van Zweedse, Finse en Oostenrijkse staatsburgers. 34% van de juryleden voor deze onderzoeken waren vrouwen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2911/95

van **Manuela Frutos Gama (PSE)**

aan de Commissie

(26 oktober 1995)

(96/C 66/63)

Betreft: Raadgevend Comité voor benoemingen: gelijkheid van kansen

Kan de Commissie mededelen uit hoeveel leden het Raadgevend Comité voor benoemingen bestaat en welk het aandeel is van de vrouwen hierin?

Antwoord van de heer Liikanen

namens de Commissie

(11 december 1995)

Het Raadgevend Comité voor benoemingen bestaat uit drie permanente leden (de secretaris-generaal, de directeur-generaal Personeelszaken en algemeen beheer en de kabinetschef van het lid van de Commissie dat belast is met personeelszaken en algemeen beheer), drie gewone leden en drie plaatsvervangende. Bij de drie gewone leden is er één vrouw, de tot nog toe enige vrouwelijke directeur-generaal van de Commissie. De verhouding vrouwen/mannen is derhalve 1/6.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2912/95

van **Manuela Frutos Gama (PSE)**

aan de Commissie

(26 oktober 1995)

(96/C 66/64)

Betreft: Adviseurs: gelijkheid van kansen

Kan de Commissie mededelen hoeveel vrouwen in de rang A 3 bij de Europese Commissie (onderverdeeld naar directoraat-generaal of andere diensten) werkzaam zijn?

Wat is het aandeel van deze A 3-functionarissen in verhouding tot hun mannelijke collega's (onderverdeeld naar directoraat-generaal of andere diensten)?

Antwoord van de heer Liikanen

namens de Commissie

(12 december 1995)

Op 27 september 1995 waren er 31 vrouwen in de rang A 3 werkzaam bij de Europese Commissie, tegenover 440 mannen in dezelfde rang. Dit komt overeen met 6,58% van het totale aantal functies in de rang A 3. Een tabel die de situatie op 27 september 1995 weergeeft, en waaruit voor iedere dienst bij de Commissie het aantal vrouwen in de rang A 3 in verhouding tot hun mannelijke collega's blijkt, wordt rechtstreeks aan het geachte Parlements lid en aan het Secretariaat-generaal van het Parlement toegezonden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2913/95

van **Manuela Frutos Gama (PSE)**

aan de Commissie

(26 oktober 1995)

(96/C 66/65)

Betreft: Hoofden van dienst: gelijkheid van kansen

Hoeveel vrouwen zijn diensthoofd bij de Europese Commissie (onderverdeeld naar directoraat-generaal of andere diensten)?

Wat is het aandeel van deze vrouwelijke diensthoofden in verhouding tot hun mannelijke collega's (onderverdeeld per directoraat-generaal of andere diensten)?

Antwoord van de heer Liikanen

namens de Commissie

(12 december 1995)

Op 27 september 1995 waren 79 vrouwen diensthoofd bij de Commissie, tegenover 605 mannen. Dit komt overeen met 13,05% vrouwen op een totaal van 684 functies van diensthoofd. Een tabel die de situatie op 29 september 1995 weergeeft, en waaruit voor iedere dienst bij de Commissie dus het aantal vrouwelijke diensthoofden in verhouding tot hun mannelijke collega's blijkt, wordt rechtstreeks aan het geachte Parlements lid en aan het Secretariaat-generaal van het Parlement toegezonden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2914/95**van Manuela Frutos Gama (PSE)****aan de Commissie***(26 oktober 1995)**(96/C.66/66)*

Betreft: Benoeming in posten A 1 en A 2: gelijkheid van kansen

Kan de Commissie, gezien het geringe aantal vrouwen in posten met grotere verantwoordelijkheid (A 1 en A 2) in de Europese Commissie, mededelen hoe zij de Lid-Staten en met name de recent tot de Europese Unie toegetrokken landen denkt voor te stellen kandidaten voor te dragen voor de bezetting van deze posten?

**Antwoord van de heer Liikanen
namens de Commissie***(14 december 1995)*

Aangezien de Lid-Staten niet gevraagd wordt kandidaten voor te stellen voor functies in de rangen A 1 en A 2, kan de Commissie hun ook niet suggereren om vrouwelijke kandidaten voor deze functies voor te stellen. De vacatures in de rangen A 1 en A 2 worden vaak vervuld door interne bevorderingen. Indien geen enkele interne kandidatuur volledige voldoening schenkt, kan de Commissie op zoek gaan naar externe kandidaten, onder meer via informele contacten met de Lid-Staten.

De nieuwe Lid-Staten zijn ervan op de hoogte gesteld dat er A 1- en A 2-functies voorbehouden zijn aan hun onderdanen opdat zij deze informatie onder deze zouden verspreiden. Overigens kan men vaststellen dat de algemene aanwervingsprocedure nog aan de gang is en dat de Commissie tot nog toe één vrouw aangesteld heeft in een functie met de rang A 1 en 2 vrouwen in functies met de rang A 2.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2915/95**van Jan Sonneveld (PPE) en Bartho Pronk (PPE)****aan de Commissie***(26 oktober 1995)**(96/C.66/67)*

Betreft: Uitsluiting van levering van vers rundvlees door lokale veehouders aan de grootste supermarktketen van Nederland

In het Agrarisch Dagblad van 7 oktober 1995 en van 10 oktober 1995 zijn berichten verschenen waarin staat vermeld dat de Nederlandse supermarktketen Albert Heijn heeft besloten de verkoop van vers Nederlands rundvlees volledig stop te zetten. Daarvoor in de plaats zal volgens de berichten vrijwel uitsluitend het Noordierse zogenaamde Greenfields vlees worden verkocht. Greenfields runderen

worden volgens het persbericht in Noord-Ierland gehouden op boerderijen welke zijn aangesloten bij de Farmers Quality Assurance Scheme.

1. Heeft de Commissie kennis genomen van bovenstaande berichten?
2. Is het samenwerkingsverband aangemeld bij de Commissie?
3. Is de Britse overheid betrokken bij de afzet van rundvlees onder het Farmers Quality Assurance Scheme?
4. Is de Commissie van mening dat supermarkten met een zeer groot marktaandeel langlopende afspraken met nationale leveranciersorganisaties mogen maken waarin bepaald wordt dat het produkt slechts uit één regio van de Europese Unie afkomstig mag zijn of moet zulks in strijd geacht worden met de concurrentieregels of de regels inzake overheidssteun van de Europese Unie?
5. Is de Commissie van mening dat de exclusieve leverantieafspraken van Albert Heijn aan de omschrijving onder 4 voldoen?

**Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie***(6 december 1995)*

1. Neen.
2. Bij de Commissie is geen enkele overeenkomst aangemeld inzake de aankoop van rundvlees door de supermarktketen Albert Heijn.
3. De Commissie is niet op de hoogte van enige betrokkenheid van een regering bij het „Quality Assurance Scheme”. Zij zal de autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk daarvoor om inlichtingen vragen.

4 en 5. Aangezien de Commissie niet op de hoogte is van de bepalingen van eventuele overeenkomsten inzake de aankoop van rundvlees door de supermarktketen Albert Heijn, kan zij niet oordelen of dergelijke overeenkomsten verenigbaar zijn met de mededingingsregels van het EG-Verdrag. In het algemeen is een unilateraal besluit van een kleinhandelaar om rundvlees uitsluitend bij bepaalde landbouwers aan te kopen, waarschijnlijk niet in strijd met de mededingingsregels. Overeenkomsten inzake exclusieve distributie en exclusieve aankoop, die in bepaalde gevallen onder het verbod van artikel 85, lid 1, van het EG-Verdrag kunnen vallen, zijn verenigbaar met de gemeenschappelijke markt als zij voldoen aan de in de Verordeningen (EEG) nr. 1983/83 ⁽¹⁾ of (EEG) nr. 1984/83 ⁽¹⁾ vastgestelde voorwaarden voor generieke vrijstellingen.

⁽¹⁾ PB nr. L 173 van 30. 6. 1983.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2920/95

van Alexandros Alavanos (GUE/NGL)

aan de Commissie

(26 oktober 1995)

(96/C 66/68)

Betreft: Visvangst in de Egeïsche Zee

De Griekse trawlers in de Egeïsche Zee mogen acht maanden per jaar vissen (de visvangst is van juni tot september verboden). Daarentegen vissen de trawlers voor de Turkse kusten de volle twaalf maanden, dus ook in de visbroedperiode, hetgeen ernstige gevolgen heeft voor de visbestanden in de Egeïsche Zee.

Kan de Commissie, bovendien overwegende dat de Turkse vissersvloeden die vroeger in de Zwarte Zee visten naar de Egeïsche Zee zijn getrokken vanwege de ernstige teruggang van de visvoorraden, meedelen welke maatregelen zij van plan is te nemen, in combinatie met de douane-unie met Turkije, met het oog op de aanpassing van de regelingen die ook voor de vissers van de Griekse eilanden gelden?

Antwoord van mevrouw Bonino

namens de Commissie

(29 november 1995)

De Griekse voorschriften omvatten verscheidene beperkingen ten aanzien van het gebruik van vistuig en gelden slechts voor de Griekse territoriale wateren, waarin vaartuigen van andere landen niet mogen vissen.

Sedert een aantal jaren streeft de Commissie nochtans naar een gemeenschappelijke regeling voor het beheer en de instandhouding van de visbestanden in de Middellandse Zee. Daarbij zouden de landen die in welk opzicht dan ook de biologische rijkdommen van de Middellandse Zee exploiteren, zich ertoe moeten verbinden om samen te werken bij de bescherming en ontwikkeling van de mediterrane visstand.

Een eerste stap in die richting was de in december 1994 op Kreta gehouden ministerconferentie over het beheer van de visserij in het Middellandse-Zeegebied. De tweede stap zal erin bestaan concreet gestalte te geven aan de op Kreta overeengekomen beginselen. Daartoe zal de Commissie in 1996 een tweede ministerconferentie organiseren.

Voorschriften voor een beperking van de visserij-inspanning moeten in het raam van een dergelijke bijeenkomst afgesproken worden en niet in het kader van de douane-unie tussen de Gemeenschap en Turkije, aangezien deze slechts voor industrieprodukten geldt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2928/95

van Jaak Vandemeulebroucke (ARE)

aan de Commissie

(26 oktober 1995)

(96/C 66/69)

Betreft: Transeuropese netwerken

In haar antwoord op mijn vraag E-1964/95 ⁽¹⁾ reageert de Commissie met de stelling dat enkel infrastructuren worden opgenomen en dat er geen steun wordt verleend aan diensten.

Mag ik van de Commissie vernemen of zij niet meent dat een dergelijk subtiel onderscheid concurrentievervalsand kan werken, aangezien bijvoorbeeld het Chunnel-project wel van de TEN-richtlijnen kan gebruik maken? Zo werd bijvoorbeeld de ontsluiting Londen-Kanaaltunnel opgenomen. Van een betere verbinding tussen Londen en Ramsgate, welke aansluiting geeft op de ferryverbinding naar Oostende en vervolgens aansluiting geeft op een bestaand netwerk, werd echter geen gewag gemaakt.

⁽¹⁾ PB nr. C 270 van 16. 10. 1995, blz. 67.

Antwoord van de heer Kinnock

namens de Commissie

(1 december 1995)

Zoals reeds vermeld in het antwoord op schriftelijke vraag E-1964/95 bevestigt de Commissie dat de richtlijnen voor het transeuropees vervoernetwerk betrekking hebben op transportinfrastructuur en niet op diensten.

Het is denkbaar dat in sommige gevallen steunverlening door de Gemeenschap voor bepaalde infrastructuren van invloed zou zijn op de concurrentie tussen vervoerwijzen. In principe is de TEN-begrotingslijn bestemd voor de ondersteuning van alle vervoerwijzen. De Europese Raad heeft echter prioriteit gegeven aan bepaalde in de multimodale richtlijnen genoemde projecten die hij van bijzonder nut acht voor de Unie; deze projecten hebben voor het merendeel betrekking op spoor- en gecombineerd vervoer.

Wat het door het geachte Parlementslid aan de orde gestelde geval betreft, wordt verwacht dat een groot aantal reizigers tussen het Verenigd Koninkrijk en bestemmingen in België en verder zal profiteren van de voltooiing van de spoorverbinding via de Channel-tunnel. De Britse autoriteiten hebben voor dit project, dat deel uitmaakt van de in Essen overeengekomen prioriteiten, steun uit het TEN-T-budget aangevraagd.

Aangezien de spoorverbinding tussen Londen en Ramsgate eveneens een onderdeel is van het TEN-T-netwerk in zijn huidige samenstelling, kunnen de Britse autoriteiten desgewenst ook daarvoor financiële steun van de Gemeenschap aanvragen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2929/95**van Peter Skinner (PSE)****aan de Commissie***(27 oktober 1995)**(96/C 66/70)*

Betreft: Verkoop van „Groene kaart”-verzekeringen in het Verenigd Koninkrijk aan bestuurders van motorvoertuigen die zich naar het buitenland begeven

Wat is in het kader van het Gemeenschapsrecht de juridische situatie van de verkoop van „Groene kaart”-verzekeringen in het Verenigd Koninkrijk aan bestuurders van motorvoertuigen die zich naar het buitenland begeven? Is het, gezien het feit dat de EU-wetgeving handels- en reisbelemmeringen verbiedt, niet in strijd met de wet dat deze extra heffing wordt opgelegd aan bestuurders van motorvoertuigen die zich naar het buitenland begeven? Zo ja, wat wil de Europese Commissie ondernemen om voor deze eventuele onverenigbaarheid met het Gemeenschapsrecht een oplossing te vinden?

**Antwoord van de heer Monti
namens de Commissie**

(24 november 1995)

Dankzij Richtlijn 72/166/EEG van de Raad ⁽¹⁾ (de „Groene kaart”-richtlijn) kon een einde gemaakt worden aan controles op aansprakelijkheidsverzekering wanneer in één Lid-Staat geregistreerde voertuigen een andere Lid-Staat binnenkomen. Het overleggen van een bewijs van wettelijke aansprakelijkheidsverzekering (groene kaart) is voor burgers van de Unie dus niet langer verplicht bij het overschrijden van de binnengrenzen van de Gemeenschap.

De richtlijn bepaalt verder dat elke Lid-Staat er voor moet zorgen dat daar geregistreerde voertuigen een aansprakelijkheidsverzekering hebben en dat het verzekeringscontract ook iedere op het grondgebied van een andere Lid-Staat veroorzaakte schade of letsel dekt.

De Commissie vernam daarna dat in een aantal Lid-Staten bestuurders van voertuigen die met hun voertuig helemaal niet naar het buitenland wilden gaan en daarom ook geen dekking voor de hele Gemeenschap wilden betalen, een aansprakelijkheidsverzekering konden nemen die beperkt was tot hun nationaal grondgebied.

Richtlijn 90/232/EEG ⁽²⁾ betreffende de verzekering tegen de wettelijke aansprakelijkheid voor motorrijtuigen neemt iedere twijfel weg omtrent de interpretatie van Richtlijn 72/166/EEG door de Lid-Staten de verplichting op te leggen te waarborgen dat in het kader van de verplichte aansprakelijkheidsverzekering voor voertuigen alle polissen tegen betaling van één enkele premie dekking verschaffen voor de gehele Gemeenschap. Verzekeringsmaatschappijen in de Gemeenschap mogen derhalve bestuurders van voertuigen geen toeslag opleggen voor een groene kaart. Evenmin mogen zij eisen dat verzekeringnemers een groene kaart moeten aanvragen om gedekt te zijn tegen wettelijke aansprakelijkheid als zij naar het buitenland willen gaan.

De Commissie bracht deze kwestie in 1994 ter sprake bij de autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk, die toegaven dat de gewoonte om een groene kaart te verstrekken als bewijs van aansprakelijkheidsverzekering, onjuist was. Zij bevestigden ook dat het verzekeringsbedrijf hierover reeds is aangesproken. Het is de Commissie bekend dat de verzekeringsmaatschappijen in het Verenigd Koninkrijk bestuurders nog steeds een toeslag aanrekenen voor een groene kaart en dat deze zaak derhalve nog niet is geregeld. De Commissie zal zich dus in de nabije toekomst opnieuw tot de Britse autoriteiten wenden.

⁽¹⁾ PB nr. L 103 van 2. 5. 1972.

⁽²⁾ PB nr. L 129 van 19. 5. 1990.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2943/95**van Mathias Reichhold (NI)****aan de Commissie***(9 november 1995)**(96/C 66/71)*

Betreft: EU-programma ter bevordering van grensregio „Interreg 2-project”: kaaswandelroute in Karinthië

In de zomer van 1995 is een aanvraag voor het project „Via Auguste” ingediend. Dit omvat onder meer een „kaaswandelroute” tussen de bergweiden van Italië en Karinthië.

Naar aanleiding van een vraag in dit verband zou ik graag vernemen of reeds toestemming voor dit programma is gegeven en hoeveel financiële steun de Europese Unie hiervoor ter beschikking zal stellen.

**Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies
namens de Commissie**

(8 december 1995)

De Commissie verwacht binnen afzienbare tijd het programma Interreg II Italië-Oostenrijk 1994—1999 te kunnen goedkeuren. In de Structuurfondsen is daarvoor een communautaire bijdrage gereserveerd van 4,43 miljoen ecu voor Oostenrijk en 7,1 miljoen ecu voor Italië.

Het programma omvat ook acties om het gemeenschappelijke historische en culturele erfgoed van de betrokken grensgebieden te exploiteren en er bekendheid aan te geven. De daarvoor ontwikkelde projecten omvatten o.a. historische en culturele wandelroutes. Momenteel zijn evenwel geen details bekend over de afzonderlijke projecten die bij de uitvoering van het programma financiering toegezegd kunnen krijgen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2944/95

van Hiltrud Breyer (V)
aan de Commissie
(9 november 1995)
(96/C 66/72)

Betreft: Gebruik van BST in koestallen in Polen

1. Welke betekenis heeft het moratorium ten aanzien van het gebruik van BST van de Europese Unie in het associatieproces van Polen en Tsjechië?
2. Welke omvang heeft het gebruik van BST in Tsjechië en Polen bereikt?
3. Wordt BST op de Poolse markt door Monsanto geleverd en wordt daarbij dezelfde infrastructuur gebruikt als bij de voorziening van de Amerikaanse markt, namelijk productie in Oostenrijk en verpakking in Nederland?
4. Welke voorzorgsmaatregelen zijn genomen, voor het geval dat vraag 3 bevestigend wordt beantwoord, om illegale aftakking van BST op de leveringskanalen door de Europese Unie uit te sluiten?
5. Zijn er gegevens beschikbaar over de gevolgen van BST voor de gezondheid van het melkvee van de betrokken landen?
6. Welke bedrijven in Polen en Tsjechië die BST gebruiken exporteren melk, zuivelproducten, vlees of levend vee uit met BST behandelde stallen naar de Europese Unie?
7. Hoe beoordeelt de Commissie het gebruik van BST in de geassocieerde landen?
8. Welke gevolgen worden voor de in de meerderheid zijnde Poolse zeer kleine producenten verwacht wanneer dichter bij de markt producerende bedrijven hun productie door het gebruik van BST kunnen verhogen?

**Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie**

(8 december 1995)

Beschikking 94/936/EG van de Raad ⁽¹⁾ verbiedt het op de markt brengen van bovine somatotropine (BST) in de Lid-Staten en het op enigerlei wijze toedienen ervan aan melkkoeien op hun grondgebied.

Volgens de informatie waarover de Commissie beschikt, zijn de distributie en het gebruik van BST noch in Polen noch in de Tsjechische Republiek toegestaan. De Commissie heeft geen informatie over mogelijke onregelmatige distributie, gebruik of controles in die landen. Tijdens de aan de gang zijnde dialoog en contacten met de geassocieerde landen zal zij hierover uitsluitel proberen te krijgen.

⁽¹⁾ PB nr. L 366 van 31. 12. 1994.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2945/95

van Hiltrud Breyer (V)
aan de Commissie
(9 november 1995)
(96/C 66/73)

Betreft: Genetisch gemanipuleerde organismen bij de voor de verkoop bestemde productie van Poolse brouwerijen

1. Welke brouwerijen uit de Europese Unie hebben delen of gehele firma's van de Poolse brouwerijsector opgekocht?
2. Welke van deze brouwerijen maken gebruik van genetechnologische procédés?
3. In hoeverre worden in Poolse dochterondernemingen genetechnologische procédés toegepast die in de Unie voor de commerciële productie niet zijn toegestaan?
4. Brengt een dergelijke dochteronderneming producten op de markt in het EU-gebied?
5. Aan welke normen dient men zich te houden wanneer genetisch gemanipuleerde stammen voor onderzoek- en produktiedoeleinden de grenzen van de Unie passeren?
6. Hoe denkt de Commissie over de toepassing van de genetechnologie bij de voor de verkoop bestemde productie van brouwerijen en welke risico's worden daarbij onderkend?
7. Hoe wordt het gebruik van vervangingsmiddelen voor grondstoffen uit de landbouwproductie beoordeeld?

**Antwoord van de heer Van den Broek
namens de Commissie**

(14 december 1995)

1. Over investeringen door brouwerijen uit de Gemeenschap in derde landen zoals Polen worden aan de Commissie geen gegevens medegedeeld.
2. De toepassing van produktiemethoden waarbij een ingeperkt gebruik wordt gemaakt van genetisch gemodificeerde micro-organismen in gesloten installaties, zoals de productie en het gebruik van genetisch gemodificeerde gist bij het brouwen van bier, wordt geregeld door de bepalingen van Richtlijn 90/219/EEG ⁽¹⁾. Toestemming wordt verleend door de Lid-Staten die aan de Commissie alleen het totale aantal toestemmingen mededelen doch geen precieze gegevens verstrekken over individuele ondernemingen.

Producten die levensvatbare genetisch gemodificeerde organismen bevatten, mogen uit hoofde van Richtlijn 90/220/EEG ⁽¹⁾ niet in de handel worden gebracht voordat toestemming is verleend. Voor bier dat levende gemodificeerde micro-organismen bevat, is bij de Commissie geen aanvraag ingediend.

3. Het is de Commissie niet bekend welke produktietechnieken de Poolse brouwerijen toepassen.

4. Uit Polen is slechts 190 ton bier in de Gemeenschap ingevoerd. Deze statistieken bevatten echter geen informatie over de brouwerijen die het ingevoerde bier hebben geproduceerd noch over de verschillende technieken die daarbij zijn gebruikt.

5. Voor alle ingevoerde stammen zouden dezelfde vereisten gelden als voor die welke in de Gemeenschap worden geproduceerd.

6. Het brouwen is van oudsher gebaseerd op gisting met behulp van micro-organismen. Aan de Commissie is geen kennisgeving gedaan van het commercieel gebruik van genetische micro-organismen bij het brouwen van bier en er is derhalve geen risicobeoordeling beschikbaar.

7. Aangezien bij het brouwen gemoute granen moeten worden gebruikt, is er geen sprake van vervanging van de grondstoffen uit de landbouw.

(1) PB nr. L 117 van 8. 5. 1990.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2951/95

van Wolfgang Kreissl-Dörfler (V)

aan de Commissie

(9 november 1995)

(96/C 66/74)

Betreft: Sluiting van een overeenkomst over de levering van graan aan Armenië

Volgens een bericht van Agence Europe van 5 oktober 1995 hebben de Europese Unie en Armenië een overeenkomst afgesloten over de levering van 160 000 ton graan.

Zullen deze graanleveranties vergezeld gaan van agrarische structuurbevorderende programma's?

Zo ja, wat omvatten deze programma's?

Zo niet, om welke redenen?

Antwoord van de heer Van den Broek

namens de Commissie

(30 november 1995)

Het voedselhulpprogramma 1995/1996 (197 miljoen ecu) ten behoeve van de vijf ontvangende Staten (Armenië, Azerbajdzjan, Georgië, Kirgizië, en Tadzjikistan) werd goedgekeurd op voorwaarde dat er degelijke maatregelen genomen zouden worden met het oog op de herstructurering van de agrarische sector. Bijkomende gegevens zijn samengevoegd in een document en rechtstreeks aan het geachte Parlements lid en het Secretariaat-generaal van het Parlement toegezonden.

Het totale voedselhulppakket bestaat uit middelen voor:

— de levering van voedselproducten in de vorm van een gift aan de ontvangende regeringen om aan de bevolking te worden doorverkocht,

— adequaat toezicht op de levering, opslag en distributie en de inning van de tegenwaardefondsen (zoals bij het vorige programma),

— het verstrekken van agrarische produktiemiddelen (met inbegrip van zaden en kunstmest) eveneens in de vorm van een gift voor doorverkoop aan de boeren,

— aanzienlijke technische bijstand voor de landbouw,

— toezicht op het programma en hulp bij het vervoer.

Daar alle tegenwaardefondsen gebruikt zullen worden voor de ondersteuning van de ontwikkeling en de herstructurering van de agrarische sector, zal het onderdeel technische bijstand de gehele operatie vervolledigen, met als twee belangrijkste doelstellingen:

— een bevredigend gebruik van de tegenwaardefondsen in de agrarische sector,

— beleidsontwikkeling ter ondersteuning van de landbouw en aanverwante sectoren.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2955/95

van Jannis Sakellariou (PSE)

aan de Commissie

(9 november 1995)

(96/C 66/75)

Betreft: Schendingen van de rechten van de mens in de Volksrepubliek China

De Paritaire Commissie EU-Volksrepubliek China is van 6 tot en met 9 oktober jl. te Brussel bijeengekomen overeenkomstig artikel 15 van de Overeenkomst inzake de handel en samenwerking van 1985.

Kan de Commissie mededelen:

1. of zij het netelige vraagstuk van de herhaaldelijke en steeds voortdurende schendingen van de rechten van de mens in Tibet ter sprake heeft gebracht;

2. of zij, indien zulks het geval was, de gevallen kan noemen waarover tijdens genoemde bijeenkomst is gesproken?

Antwoord van Sir Leon Brittan

namens de Commissie

(12 december 1995)

De Commissie heeft herhaaldelijk de aandacht gevestigd op het belang dat zij hecht aan de eerbiediging van mensen-

rechten en andere fundamentele vrijheden. In haar mededeling van juli jongstleden aan de Raad over het beleid van de Gemeenschap op lange termijn ten aanzien van China legt de Commissie de nadruk op de behoefte aan een constructieve verbintenis op dit gebied. Bij het bezoek van de Chinese minister van Buitenlandse Handel aan Brussel voor de jaarlijkse vergadering van het Gemengd Comité Europese Gemeenschap-China, maakte de Commissie van deze gelegenheid gebruik om de bezorgdheid van de Gemeenschap over dit probleem te uiten. Daarbij werd specifiek melding gemaakt van de schending van de mensenrechten in Tibet. Het zou averechts kunnen werken, wanneer er nadere bijzonderheden over dergelijke gedachtenwisselingen worden bekendgemaakt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2962/95
van Alexandros Alavanos (GUE/NGL)

aan de Commissie
 (9 november 1995)
 (96/C 66/76)

Betreft: Vrijhandelsovereenkomst met Turkije voor staalproducten

De Commissie heeft met de Turkse Regering een vrijhandelsovereenkomst voor staalproducten gesloten, waarvan een aantal bepalingen grote onrust heeft veroorzaakt bij de Europese Vereniging van onafhankelijke staalproducenten (European Independent Steelworks Association — EISA). Het feit dat Turkije gunstige voorwaarden krijgt voor „langwerpig staal”, dat door kleine bedrijven geproduceerd wordt, en niet voor „plakken”, die door de grote staalbedrijven in de Europese Unie vervaardigd worden, kan rampzalige gevolgen hebben voor de kleine staalbedrijven in de Unie en vooral voor het aan Turkije grenzende Griekenland, omdat de transportkosten laag zijn.

1. Kan de Commissie medelen waarom Turkije de volgende drie jaar douanerechten op „langwerpig staal” mag blijven heffen, terwijl de Lid-Staten en dus ook Griekenland de douanerechten op de Turkse producten onmiddellijk moeten afschaffen? Waarom wordt Turkije anderzijds verplicht de douanerechten op „plakken” onmiddellijk af te schaffen?
2. Waarom wordt in artikel 7 een periode van twee jaar voorzien waarin Turkije de voorschriften inzake oneerlijke concurrentie niet moet toepassen? Dit brengt de kleine staalbedrijven in de Europese Unie immers in een nadelige concurrentiepositie. Waarom moet Turkije zich niet onmiddellijk schikken naar de communautaire mededingingsvoorschriften?
3. Waarom mag de Turkse overheid de volgende vijf jaar nog omschakelingssteun toekennen (artikel 8), als de Lid-Staten die hetzelfde doen hun totale productie moeten verminderen?

4. Is de Commissie van plan de vrijhandelsovereenkomst voor staalproducten te koppelen aan de Overeenkomst tot oprichting van een douane-unie, overeenkomstig artikel 24 van de statuten van de Wereldhandelsorganisatie?

Antwoord van Sir Leon Brittan
namens de Commissie
 (21 december 1995)

1. De Gemeenschap heeft een belangrijk overschot op de handelsbalans met Turkije in staalproducten. Het niveau van bescherming in Turkije is hoog (tot 35%) terwijl de rechten die van toepassing zijn op EGKS-producten in de Gemeenschap laag zijn (gemiddeld 5%). De voorgestelde overeenkomst waarover met Turkije werd onderhandeld, zou betekenen dat voor ongeveer 95% van de communautaire uitvoer van EGKS-producten naar Turkije alle rechten en andere heffingen met ingang van de datum van inwerkingtreding van de overeenkomst onmiddellijk worden opgeheven. Voor de overige, voornamelijk lange producten, zullen de desbetreffende rechten het eerste jaar dat volgt op de inwerkingtreding van de overeenkomst worden gehalveerd, het tweede en derde jaar met een kwart worden verminderd en daarna worden teruggebracht tot nul. De Commissie meent dat dit over het geheel genomen een bevredigend resultaat is en tevens een concessie betekent voor de lange producten.

2. De in artikel 7 van de overeenkomst vervatte voorwaarden zijn te vergelijken met de overeenkomstige bepalingen in de overeenkomsten met de landen in Midden- en Oost-Europa. Turkije aanvaardt hierbij dat praktijken die in strijd zijn met het Gemeenschapsrecht op het gebied van de mededinging van overheidssteun, met de inwerkingtreding van de overeenkomst hiermee onverenigbaar worden. De periode van twee jaar dient om de uitvoeringsvoorschriften voor dergelijke verplichtingen te kunnen goedkeuren, maar betekent niet dat deze opgeschort worden. Mochten deze bepalingen niet in acht worden genomen, dan kan de Gemeenschap op grond van de overeenkomst passende maatregelen nemen.

3. In artikel 8 wordt rekening gehouden met de bijzondere omstandigheden van de Turkse staalindustrie, namelijk dat er niet zozeer sprake is van structurele overcapaciteit maar van een aanzienlijk gebrek aan evenwicht in de productie; er worden veel lange producten vervaardigd en weinig platte producten. Op grond van artikel 8 zal uitzonderlijke steun voor herstructurering dan ook toegestaan zijn, die onderworpen is aan de in dat artikel uiteengezette strikte criteria, mits de totale capaciteit niet wordt verhoogd.

4. De Commissie is voornemens de nieuwe betrekkingen met Turkije in de vorm van de douane-unie en de overeenkomst inzake EGKS-producten te gelegener tijd aan te melden bij de Wereldhandelsorganisatie, overeenkomstig artikel XXIV GATT.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2966/95
 van Mercedes De la Merced Monge (PPE)
 aan de Commissie
 (9 november 1995)
 (96/C 66/77)

Betreft: Organigram van het Comité van de Regio's

Kan de Commissie, gezien de heersende verwarring op het stuk van de administratieve organisatie binnen de eigen structuur van het Comité van de Regio's, mededelen

- hoe het organigram van dit Comité er in detail uitziet;
- welke de namen, nationaliteiten en administratieve functies zijn van alle personen die in dit organigram zijn opgenomen?

Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies
 namens de Commissie
 (1 december 1995)

De Commissie zal het geachte Parlementslid rechtstreeks de gegevens toezenden die het Comité van de Regio's haar naar aanleiding van haar verzoek om informatie zal verstrekken.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2972/95
 van Iñigo Méndez de Vigo (PPE)
 aan de Commissie
 (9 november 1995)
 (96/C 66/78)

Betreft: Verhoging van het contingent tomaten uit Marokko

De Europese Commissie heeft een positief standpunt ingenomen wat betreft een nieuwe verhoging van het volume van de invoer van tomaten uit Marokko. Marokko heeft verzocht om een contingent van 200 000 ton per jaar boven de huidige 130 000 ton waarvoor een invoerrecht van 560 ecu per ton wordt betaald, hetgeen reeds een aanzienlijke verlaging betekent met het oog op de GATT-overeenkomsten, waarbij een invoerprijs is vastgesteld van 920 ecu.

Is de Commissie zich bewust van de schadelijke gevolgen die de uitbreiding van het Marokkaans contingent met zich meebrengt voor de producenten van tomaten op de Canarische eilanden, waar in deze sector meer dan 50 000 mensen werkgelegenheid vinden?

Antwoord van de heer Fischler
 namens de Commissie
 (5 december 1995)

De Commissie heeft zeer veel aandacht voor de situatie op de communautaire markt voor tomaten en zij heeft gestreefd naar een evenwichtig akkoord met Marokko, waarbij zij in ruime mate rekening heeft gehouden met de belangen van de communautaire producenten.

Het compromis garandeert Marokko het behoud van zijn traditionele handelstromen, maar niet meer dan dat. Voor de communautaire productie wordt een bevredigend beschermingsniveau gehandhaafd, met name door de vaststelling van een invoerprijs voor een deel van het jaar waarin vroeger elke bescherming voor de communautaire productie ontbrak omdat het stelsel van referentieprijzen in dat deel van het jaar niet gold, namelijk de periode van 20 december tot en met 31 maart.

Overigens zal op de invoer in het kader van het betrokken contingent een strikt toezicht worden uitgeoefend om een correcte toepassing van het akkoord te waarborgen, zoals trouwens ook het geval was wat het akkoord voor de periode van 1 januari tot en met 31 maart 1995 betreft.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2973/95
 van Iñigo Méndez de Vigo (PPE)
 aan de Commissie
 (9 november 1995)
 (96/C 66/79)

Betreft: Verdeling van de Structuurfondsen

De Commissie heeft onlangs een besluit genomen over de verdeling van de kredieten van de Structuurfondsen tot 1999.

Kan de Commissie mededelen welke criteria zij heeft gekozen voor de toewijzing van de middelen aan de initiatieven Resider (herstructurering van de kolen- en staalgebieden) en Pesca, alsmede de verdeling van deze steun?

Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies
 namens de Commissie
 (7 december 1995)

De Commissie heeft voor de vier initiatieven die betrekking hebben op de herstructurering van de industrie (Konver, Rechar, Resider en Retex) één enkel bedrag toegekend. In 1994 is aan deze initiatieven ongeveer 16 % van het totaal toegewezen en nu krijgen zij ca. 23 % van de reserve (380 miljoen ecu). Voor de verdeling van dit bedrag over de vier initiatieven is de Lid-Staten ruimte gelaten om rekening te houden met hun specifieke situatie. Voor Pesca is 30 miljoen ecu van de reserve uitgetrokken.

Zoals bij de toekenning van het totale pakket in 1994 het geval was, worden ook nu de totale bedragen uit de reserve voor elk initiatief over de Lid-Staten verdeeld op basis van de mate waarin zij in aanmerking komen voor de verschillende thema's van elk initiatief. Bij zeer geringe bedragen is, met name voor Pesca, een aanpassing verricht om te voorkomen dat onbeduidende sommen worden toegekend, wat een coherente programmering in de weg staat.

Bij de verdeling van de totale reserve over de Lid-Staten heeft de Commissie ook rekening gehouden met de besluiten van de Europese Raad in Edinburgh om het gedeelte voor de regio's van doelstelling 1 en dat voor de vier Lid-Staten van het Cohesiefonds (Portugal, Griekenland, Ierland en Spanje) intact te laten.

verband met de centrale van Jaragúa, die nog altijd in aanbouw is.

Cuba is overigens lid van het Internationale Agentschap voor atoomenergie (IAEA), de VN-organisatie die gespecialiseerd is in energie van elektronucleaire oorsprong. Cuba heeft de vrijwaringsakkoorden van de IAEA ondertekend en krijgt elk jaar bezoek van diens inspecteurs.

Los van het voorafgaande heeft Cuba in april 1995 het Verdrag van Tlatelolco betreffende vreedzaam gebruik van kernenergie ondertekend.

(¹) Doc. COM(95) 306.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2974/95

van Carlos Robles Piquer (PPE)

aan de Commissie

(9 november 1995)

(96/C 66/80)

Betreft: Atoomcentrale in Jaragúa, Cuba

Kan de Commissie, aangezien zij voornemens is de betrekkingen van de Europese Unie met Cuba te herzien, mededelen of zij de situatie van de atoomcentrale van Jaragúa, die men bezig is in Cienfuegos, Cuba, te bouwen, nader zou kunnen bestuderen. Is de Russische Federatie voornemens om de ruime financiële hulp, die werd onderbroken door het uiteenvallen van de USSR, te hervatten en is men voornemens maatregelen te nemen om ervoor te zorgen dat de veiligheidsmaatregelen worden gebracht op het niveau dat in het Westen wordt vereist?

Antwoord van de heer Marín

namens de Commissie

(18 december 1995)

De Commissie heeft, met inachtneming van de laatste verslagen en resoluties van het Parlement over de situatie in Cuba, op 28 juni 1995 een mededeling tot het Parlement en de Raad gericht over „de betrekkingen tussen de Europese Unie en Cuba” (¹). In deze mededeling stelt zij voor een dialoog op te zetten om het toekomstige kader van de betrekkingen met Cuba vast te stellen, rekening houdende met de ontwikkeling op het gebied van economische en institutionele hervormingen.

Tot dusver bestond de samenwerking met Cuba hoofdzakelijk uit humanitaire en voedselhulp en projecten van niet-gouvernementele organisaties. De Commissie heeft geen informatie over de voornemens van de Russische Federatie inzake samenwerking met Cuba. Zij heeft geen verzoek ontvangen om deel te nemen aan activiteiten in

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2983/95

van Carlos Robles Piquer (PPE)

aan de Commissie

(1 november 1995)

(96/C 66/81)

Betreft: Tacis-programma voor Centraal-Azië en Mongolië

De Commissie keurde op woensdag 11 oktober 1995 (Agentschap Europe — 12 oktober) 21 Tacis-projecten en een aantal interregionale projecten goed.

Kan de Commissie nadere informatie verstrekken over de projecten die geheel of gedeeltelijk betrekking hebben op de vijf Staten van Centraal-Azië en op Mongolië?

Antwoord van de heer Van den Broek

namens de Commissie

(8 december 1995)

Het door de geachte Afgevaardigde bedoelde artikel in Agentschap Europe van 12 oktober 1995 heeft betrekking op een besluit van de Commissie inzake het Phare- en Tacis-programma voor het bevorderen en versterken van de democratie in de begunstigde landen.

Het Tacis-programma Democratie wordt om de zes maanden gebruikt voor het financieren van projecten ter bevordering van de democratie in de voormalige Sovjet-Unie en in Mongolië. Het loopt parallel met het Phare-programma Democratie voor Midden-Europa.

In oktober 1995 heeft de Commissie in het kader van dit programma 53 projecten goedgekeurd, waarvan ongeveer de helft ten gunste van de voormalige Sovjet-Unie. Van deze laatste projecten waren er vijf bestemd voor Centraal-Azië en Mongolië. Hieruit blijkt dat de niet-gouvernementele organisaties (NGO's) in die regio betrekkelijk weinig actief zijn. De Commissie streeft via haar delegatie in Kazachstan

en ook via het Tacis-programma Democratie naar een grotere participatie van de NGO's en hoopt dat de activiteiten in het kader van het programma Democratie hierdoor uitbreiding zullen nemen in die regio.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2988/95

van Alexandros Alavanos (GUE/NGL)

aan de Commissie

(9 november 1995)

(96/C 66/82)

Betreft: Geen agrotouristisch beleid in afgelegen Griekse regio's

Krachtens Verordening (EEG) nr. 2328/91 van de Raad ⁽¹⁾ wordt financiële steun verleend aan boeren in afgelegen regio's die hun woonhuis wensen uit te breiden met extra kamers om deze aan toeristen te verhuren.

Uit de conclusies van een congres over de ontwikkeling van het district Ikaria-Fourni in het departement Samos blijkt dat de Griekse autoriteiten bij een besluit van de minister van Landbouw (nr. 427124/21.11.94, Grieks Staatsblad 925 II/14.12.94) zeer strenge criteria hebben uitgevaardigd voor de goedkeuring van dergelijke kleine appartementen. De belangstelling van de boeren in het district Ikaria voor financiële steun is daarna volledig weggefallen wegens de toename van de bureaucratie en de uitgaven die gedaan moeten worden voor studies en reizen, voor investeringen die nu grotere risico's inhouden. Terwijl er vóór het ministerieel besluit ongeveer 25 agrotouristische appartementen waren goedgekeurd, is er daarna geen enkele nieuwe aanvraag meer ingediend.

Kan de Commissie meedelen:

1. welke stappen zij bij de Griekse autoriteiten denkt te nemen zodat Verordening (EEG) nr. 2328/91 ook kan worden toegepast in afgelegen insulaire regio's, zoals het district Ikaria, waarvoor deze verordening hoofdzakelijk is ingesteld;
2. of zij bereid is steun te verlenen aan het opzetten van een nationaal netwerk waarbinnen de aanvragen van de boeren kunnen worden afgehandeld en waarmee de toepassing van genoemde verordening op afgelegen eilanden als Ikaria kan worden vergemakkelijkt?

(1) PB nr. L 218 van 6. 8. 1991, blz. 1.

**Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie**

(29 november 1995)

Nadat het Comité landbouwstructuur en plattelandsontwikkeling op 27 januari 1995 een gunstig advies had uitgebracht, heeft de Commissie haar goedkeuring gehecht

aan het Griekse Interministerieel Besluit nr. 148 van 30 november 1994 inzake investeringssteun voor landbouwbedrijven ter uitvoering van Verordening (EEG) nr. 2328/91 en van Verordening (EEG) nr. 2019/93 houdende specifieke maatregelen voor de eilanden van de Egeïsche Zee.

Om de moeilijkheden op de kleinere Egeïsche eilanden het hoofd te kunnen bieden, is bepaald dat de overheidssteun er tot 55 % en, voor jonge landbouwers, zelfs tot 65 % van de investeringen mag bedragen.

Van de investeringen op het gebied van boerderijtoerisme komt maximaal 35 miljoen drachme per bedrijf (d.i. circa 120 000 ecu) voor steun in aanmerking. Dat is op zich al een behoorlijk bedrag. Toch heeft de Raad besloten het te verhogen tot 180 000 ecu, d.i. 50 miljoen drachme.

De Griekse autoriteiten mogen de Commissie derhalve voorstellen om het in Griekenland algemeen geldende steunmaximum en, in voorkomend geval, het speciaal voor de Egeïsche eilanden geldende maximum te verhogen, wanneer er daarvoor ruimte is op de begroting en dit om sociaal-economische redenen verantwoord is.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2996/95

van Mark Killilea (UPE)

aan de Commissie

(13 november 1995)

(96/C 66/83)

Betreft: Het Tacis-programma inzake democratie en de gehandicapten

Het staat onomstotelijk vast dat het merendeel van de gehandicapten op de armoedegrens leeft. Er kan tevens gevoeglijk worden aangenomen dat de gehandicapten in de voormalige Sovjet-Unie, gezien de ingrijpende economische omschakeling en de volledige ineenstorting van het vroegere stelsel van sociale zekerheid en bijstand, tot de allerarmsten behoren.

Kan de Commissie, gezien het feit dat gehandicapt zijn gelijk staat met armoede, haar eigen standpunt terzake meedelen en dat van haar dienst belast met het beheer van het Tacis-programma inzake democratie, als het gaat om aanvragen van NGO's om steun voor gehandicapten en achtergestelden in de voormalige Sovjet-Unie, thans het Gemeenbest van Onafhankelijke Staten?

Meent zij niet dat dergelijke aanvragen tot de belangrijkste moeten worden gerekend, gelet op hetgeen zij in het GOS wil bereiken?

Is zij voornemens NGO's en andere organisaties die dergelijke en haalbare voorstellen terzake voorleggen, tegemoet te komen?

Zo nee, waarom niet?

**Antwoord van de heer Van den Broek
namens de Commissie
(11 december 1995)**

Met de steunmaatregelen van de Commissie in de voormalige Sovjet-Unie wordt beoogd om daar een vlotte overgang tot een systeem van markteconomie in een democratische samenleving te bevorderen.

Het democratieprogramma van Tacis heeft ten doel de kwaliteit van de maatschappij uit een oogpunt van democratie te verbeteren. Met het oog daarop wordt steun verleend in verband met parlementaire praktijken en de opbouw van de instellingen van een gezonde, pluralistische maatschappij.

Aanvragen van niet-gouvernementele organisaties (NGO's) die zich met gehandicapten en kansarmen bezighouden, kunnen in aanmerking worden genomen, indien hun projecten zodanig zijn opgezet dat zij de doelstellingen van het Tacis-Democratieprogramma bevorderen. Wanneer die aanvragen degelijk en haalbaar zijn en de doelstellingen van het programma bevorderen, dan hebben zij een goede kans om te worden ingewilligd.

Momenteel behelst slechts een op de zeven aanvragen krachtens het Democratieprogramma van Tacis voorstellen ten behoeve van gehandicapten en kansarmen.

Ook andere programma's van de Commissie dan het Tacis-Democratieprogramma zijn op de gehandicapten gericht. Met de voornaamste Tacis-projecten werd een hervorming van het sociale-zekerheidsstelsel gesteund, terwijl het Tacis Lien-programma in het bijzonder is toegespitst op de medefinanciering van NGO-projecten om arme en kwetsbare groepen in de vroegere Sovjet-Unie te helpen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2998/95

van Marie-Paule Kestelijn-Sierens (ELDR) en
Jan Mulder (ELDR)
aan de Commissie
(13 november 1995)
(96/C 66/84)

Betreft: Europese steun voor Spaanse glastuinbouw

Op 16 augustus 1995 verwees de Commissie als antwoord op schriftelijke vraag E-2077/95 ⁽¹⁾ van Marie-Paule Kestelijn-Sierens (ELDR) en Jan Mulder (ELDR) naar het antwoord op schriftelijke vraag E-1878/95 ⁽²⁾ van 25 juli 1995 dat zij gestuurd heeft naar Jan Sonneveld (PPE). Daarin zei de Commissie het volgende:

„Op 7 oktober 1994 is aan de Commissie een programma voor de herstructurering van de tomatensector in Spanje voorgelegd met het oog op cofinanciering in het kader van de operationele programma's voor bepaalde Spaanse regio's die onder doelstelling 1 vallen.

De Commissie heeft afwijzend op het Spaanse verzoek om cofinanciering beschikt op grond van enerzijds de kenmerken van het door de Spaanse overheid ingediende programma en anderzijds de beperkingen die de communautaire regelgeving op het gebied van de landbouwstructuur haar oplegt.”

We zijn teleurgesteld door een dergelijk onvolledig antwoord.

1. Met name willen we weten of dit antwoord geldt voor alle programma's waar EU-fondsen bij betrokken zijn voor cofinanciering in de tuinbouwsector.
2. Geeft de Spaanse overheid op een andere wijze steun aan de tuinbouwsector die een normale concurrentie in de weg zou staan?

⁽¹⁾ PB nr. C 270 van 16. 10. 1995, blz. 70.

⁽²⁾ PB nr. C 270 van 16. 10. 1995, blz. 62.

**Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie
(11 december 1995)**

1. Het in de vraag van de geachte Parlementsleden geciteerde antwoord dat de Commissie op 25 juli 1995 heeft gegeven, heeft uitsluitend betrekking op het programma voor de herstructurering van de tomatensector in Spanje.

In het kader van de operationele programma's van de Spaanse regio's van doelstelling 1 kan echter alleen dan een communautaire bijdrage in de financiering van de structuurmaatregelen voor de verschillende produkten van de landbouwsector worden toegekend, als de desbetreffende steunregelingen door de Commissie zijn goedgekeurd.

2. Er zijn de Commissie geen steunmaatregelen voor de tuinbouwsector in Spanje bekend die de concurrentie in de weg staan.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2999/95

van Leen van der Waal (EDN)
aan de Commissie
(13 november 1995)
(96/C 66/85)

Betreft: Verruiming van het exportseizoen voor Marokkaanse produkten uit de groente- en fruitsector

Volgens berichten in het Reformatorisch Dagblad van 14 oktober 1995 wordt in het ontwerp-samenwerkingsakkoord tussen Marokko en de Europese Unie aan Marokko een ruimere toegang tot de EU-markt geboden voor groente en fruit en snijbloemen, in ruil voor concessies aan de Spaanse vissers.

1. Kan de Commissie de juistheid van deze berichten bevestigen?
2. Zo ja, kan de Commissie nadere details geven betreffende deze ruimere markttoegang?
3. Is de Commissie niet met mij van mening dat verdere marktverruiming in de sector groente en fruit ernstige negatieve consequenties zal hebben, met name voor produkten met toch al lage prijzen, zoals tomaten, waarvan de entreeprijzen zeer drastisch verlaagd zullen worden?
4. Deelt de Commissie mijn analyse dat de Europese telers op geen enkele wijze debet zijn aan het visserijconflict tussen de Europese Unie en Marokko, en dat ze daarom hiervan in geen enkel opzicht het slachtoffer mogen worden?
5. Is de Commissie bereid er alles aan te doen om extra concurrentie door Marokkaanse groenten en fruit op de EU-markt te voorkomen?
6. Wanneer, alle inspanningen ten spijt, mocht blijken dat de ruimere markttoegang van Marokkaanse produkten niet kan worden voorkomen, welke maatregelen denkt de Commissie dan te nemen om inkomensverliezen van de gedupeerde telers in de toch al overvolle tomatenmarkt te beperken?

**Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie**
(14 december 1995)

Bij de onderhandelingen met Marokko over de toekomstige invoerregeling voor groenten en fruit en snijbloemen heeft de Commissie terdege rekening gehouden met de marktsituatie voor deze produkten in de Gemeenschap. Zij heeft naar een evenwichtige overeenkomst met Marokko gestreefd en daarbij voldoende oog gehad voor de belangen van de telers in de Gemeenschap.

Krachtens het bereikte vergelijk behoudt Marokko wel zijn traditionele uitvoer, maar er is geen ruimte voor extra hoeveelheden gemaakt. De bescherming van de produktie van de Gemeenschap blijft bevredigend, met name door de vaststelling van een invoerprijs in een periode van het jaar — van 20 december tot en met 31 maart — waarin voor de produktie van de Gemeenschap geen enkele bescherming gold, aangezien het stelsel van referentieprijzen niet toegepast werd.

Daarnaast zal, zoals reeds bij de vroegere overeenkomst voor de periode van 1 januari tot en met 31 maart 1995 het geval was, nauwlettend worden toegezien op de invoer in het kader van het contingent, zodat een behoorlijke toepassing van de overeenkomst gegarandeerd is.

Tenslotte is de concessie voor snijbloemen verhoogd tot 3 000 ton, waarvoor de regeling inzake de minimuminvoerprijzen geldt, en tot 2 000 ton voor exotische bloemen. Deze hoeveelheden, waarvoor geen douanerechten gelden, mogen uitsluitend in de periode van 15 oktober tot en met 14 mei (tot en met 31 mei voor anjers) worden ingevoerd. De invoer van bloemen is derhalve beperkt tot de winter. Er is dan ook geen gevaar voor verstoring van de markt en voor daaruit

resulterende inkomensverliezen voor de telers in de Gemeenschap.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3000/95

van Doeke Eisma (ELDR)

aan de Commissie

(13 november 1995)

(96/C 66/86)

Betreft: Door de Commissie aan Nederland beschikbaar gestelde 2 miljoen ecu voor ruimtelijke proefprojecten

Kort na de overstromingen in Nederland in het begin van dit jaar bleek dat de Commissie niet voldoende middelen tot haar beschikking had om een bijdrage te leveren in de kosten van de dijkversterking. Commissaris Wulf-Mathies stelde echter wel 2 miljoen ecu beschikbaar voor ruimtelijke proefprojecten.

Kan de Commissie nu aangeven wat het resultaat is geweest van deze proefprojecten?

Is de recentelijk toegezegde steun hiervan een gevolg en zullen de projecten die hiermee worden gefinancierd, onderworpen worden aan een milieu-effectrapportage?

**Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies
namens de Commissie**
(5 december 1995)

De Commissie heeft inderdaad op grond van artikel 10 van Verordening (EEG) nr. 4254/88 zoals gewijzigd ⁽¹⁾ een bedrag van 2 miljoen ecu gereserveerd om de inspanningen voor het tegengaan van overstromingen in de stroomgebieden van Maas en Rijn te ondersteunen.

Het is de bedoeling dat dit bedrag wordt gebruikt voor de medefinanciering van bepaalde studieprogramma's die zullen worden uitgevoerd onder leiding van de werkgroep die door de ministers van Ruimtelijke Ordening van de vijf betrokken Lid-Staten (België, Duitsland, Frankrijk, Luxemburg en Nederland) is opgericht en waarin hun respectieve ambtelijke apparaten samenwerken.

In de laatste vergadering van de werkgroep, die op 29 september 1995 in Namen is gehouden, is echter gebleken dat een met voldoende nauwkeurigheid uitgewerkt programma niet tijdig kon worden ingediend om het bedrag van 2 miljoen ecu te kunnen vastleggen ten laste van het begrotingsjaar 1995. In principe zou de werkgroep dit programma dus in de komende maanden moeten indienen en zou de betrokken vastlegging begin 1996 kunnen plaatsvinden.

Het betreft voorafgaande studies om na te gaan wat de meest passende maatregelen zijn die de voor de ruimtelijke ordening verantwoordelijke overheidsdiensten op gecoördineerde wijze zouden kunnen nemen of aanbevelen: beper-

king van de verstedelijking, herstel van natuurlijke bergingsmogelijkheden voor overtollig water, enz.

De bovenbedoelde steun mag niet worden verward met die voor andere programma's met een operationeel karakter in het kader van het nieuwe communautaire initiatief Interreg II C. Deze laatste programma's zullen echter niet voorzien in de aanleg van zware infrastructuur. Daarom is het niet erg waarschijnlijk dat voor een project in het kader van zo'n programma een milieu-effectrapportage overeenkomstig de nationale regelgeving ter uitvoering van Richtlijn 85/337/EEG⁽¹⁾ en de latere wijzigingen daarvan nodig zal zijn. Mocht dit echter wel het geval zijn, dan moet uiteraard een dergelijke rapportage worden uitgevoerd.

(1) PB nr. L 193 van 31. 7. 1993.

(2) PB nr. L 175 van 5. 7. 1985.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3010/95

van Amedeo Amadeo (NI)

aan de Commissie

(13 november 1995)

(96/C 66/87)

Betreft: Mensenrechten

Persberichten meldden de afgelopen dagen dat controle-eenheden van de Verenigde Naties bewijzen zouden hebben gevonden dat er in de Krajina massamoorden hebben plaatsgevonden. Er zou een bloedbad zijn aangericht in het dorp Varivolde bij de stad Knin dat tot deze zomer in handen was van de Serviërs.

Na een aanval van de Kroaten zijn meer dan 150 000 Serviërs massaal op de vlucht geslagen. In dit gebied zijn slechts enkele duizenden ouderen achtergebleven. Juist van hen zouden er 15 slachtoffer zijn geworden van het „bloedbad van Varivolde”.

Kan de Commissie meer bijzonderheden verstrekken over deze gebeurtenis? Welke stappen denkt zij te ondernemen bij de regering in Zagreb?

Antwoord van de heer Van den Broek

namens de Commissie

(11 december 1995)

De Commissie is op de hoogte van het verloop van de operatie in de Krajina waarop het geachte Parlementslid doelt. Zij heeft uitvoerige verslagen over deze operatie ontvangen uit verschillende bronnen, waaronder de groep waarnemers van de Gemeenschap en de Verenigde Naties. De Commissie is zich bewust van de ernst van het machtsmisbruik dat heeft plaatsgevonden.

De Unie heeft op 4 augustus, meteen na de aankondiging van het Kroatisch offensief in de Krajina, het besluit genomen om de onderhandelingen over de samenwerkings-overeenkomst met Kroatië alsmede de toepassing van het Phare-programma op te schorten. De Commissie heeft derhalve ieder contact met de Kroatische partij op deze gebieden verboden.

Eerbiediging van de mensenrechten, bescherming van de minderheden en waarborging van de fundamentele vrijheden zijn steeds door de Commissie in haar contacten met de Kroatische autoriteiten in het licht gesteld. Zo heeft de Commissie haar bezorgdheid tot uitdrukking gebracht over het verloop van de „Operatie Storm” in de besprekingen die op 23 oktober in New York met de Kroatische autoriteiten hebben plaatsgehadt. Laatstgenoemden hebben verklaard dat er een onderzoek werd ingesteld en dat de verantwoordelijken voor het machtsmisbruik vervolgd zouden worden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3019/95

van Carlos Robles Piquer (PPE)

aan de Commissie

(13 november 1995)

(96/C 66/88)

Betreft: Strafbaarstelling van fraude ten aanzien van de openbare financiën van de Europese Unie

In juli 1995 is in Spanje de nieuwe regelgeving inzake fraude ten nadele van de openbare financiën en de sociale zekerheid van kracht geworden (Organieke Wet nr. 6/1995 van 29 juni).

Opmerkelijk daarbij is dat in de nieuwe wetgeving de fraude met betrekking tot de openbare financiën van de Europese Unie niet als een delict wordt beschouwd, in tegenstelling tot wat er in het wetsvoorstel stond. Alleen fraude ten koste van de financiën van de Staat, de autonome regio's en de lokale besturen komt voor strafrechtelijke vervolging in aanmerking.

Wat is de mening van de Commissie over het feit dat in de Spaanse wetgeving inzake fraude ten aanzien van de openbare financiën geen rekening wordt gehouden met de fraude met betrekking tot de financiën van de Europese Unie?

Antwoord van mevrouw Gradin

namens de Commissie

(21 december 1995)

Het is de Commissie bekend dat amendementen op de bestaande wetgeving aangenomen werden in Spanje, aangezien dit vermeld werd in het verslag dat Spanje voorgelegd heeft in antwoord op een verzoek van de Raad van Essen.

Het klopt dat de Organieke Wet nr. 6/1995 tot wijziging van het strafrecht de financiële belangen van de Gemeenschap niet vermeldt, maar de artikelen 306 en 309 van het nieuwe strafrecht bevatten expliciet het delict van fraude tegen de Gemeenschapsbegroting (Organieke Wet nr. 10/1995).

De Commissie wijst erop dat de Overeenkomst aangaande de bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschappen, die in juli 1995 ondertekend werd, nu door alle Lid-Staten geratificeerd moet worden. Deze overeenkomst

beoogt duidelijk dat de Lid-Staten de fraude tegen de financiële belangen van de Gemeenschap daadwerkelijk bestraffen. De Commissie hoopt dat Spanje deze overeenkomst weldra zal ratificeren.

doen terugkomen op haar beslissing tot het opnieuw opstarten van eenheid 1 en om de nodige technische steekproeven en tests te laten uitvoeren.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-3031/95
van Undine-Uta Bloch von Blottnitz (V)
 aan de Commissie
 (9 november 1995)
 (96/C 66/89)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3035/95
van Wolfgang Nußbaumer (NI)
 aan de Commissie
 (15 november 1995)
 (96/C 66/90)

Betreft: Inbedrijfstelling van de Bulgaarse kernenergiecentrale Kosloduy

Betreft: Handelsbetrekkingen Europese Unie/Verenigde Staten

De Bulgaarse Regering heeft besloten de zich in een volkomen desolate toestand bevindende kernenergiecentrale Kosloduy weer in bedrijf te stellen.

De bijzonder gevolmachtigde van de Verenigde Staten voor handelsonderhandelingen, Mickey Kantor, heeft overeenkomstig de wet „Super 301” aan het Congres een jaarverslag over de handelsbelemmeringen voorgelegd, waarin praktijken worden genoemd die in de toekomst als „prioritaire praktijken” kunnen worden aangemerkt, teneinde een reactie van de Amerikaanse Regering uit te lokken.

1. Hoeveel communautaire middelen zijn in verband met de kernenergiecentrale Kosloduy tot dusverre aan Bulgarije ten goede gekomen?
 - a) Via welke programma's/begrotingslijnen werden deze steunmaatregelen afgewikkeld?
 - b) Welke resultaten werden met het beschikbaar stellen van deze kredieten bereikt?
2. Welke concrete stappen denkt de Commissie te nemen om de onverantwoordelijk gevaarlijke inbedrijfstelling van de kerncentrale Kosloduy nog te voorkomen?

Over de Europese Unie bevat het verslag onder andere de opmerking dat de Lid-Staten van de Unie doorgaan met discriminerende maatregelen wat betreft de markt voor telecommunicatieopdrachten. Volgens het rapport betekent dit dat de in 1993 tegen de Unie bedoelde sancties van kracht blijven en tot de drie nieuwe Lid-Staten (Oostenrijk, Finland en Zweden) worden uitgebreid.

Antwoord van de heer Van den Broek
 namens de Commissie
 (8 december 1995)

De Europese Unie heeft — in tegenstelling tot veel andere landen — ondanks een handelsvolume van 190 miljard ecu nog altijd geen bilaterale kaderovereenkomst met de Verenigde Staten. Op de komende EU-top in Madrid zou thans een ontmoeting van de 15 regeringsleiders van de Unie met de Amerikaanse president Clinton plaatsvinden, waar over de onderhandelingen over een bilateraal verdragskader en over de verdere gevolgen van de oprichting van een transatlantische economische ruimte zal worden gesproken.

1. Tot dusver heeft de Commissie rechtstreeks 32 miljoen ecu toegekend ter verbetering van de veiligheid van de kerncentrale van Kozloduy. Bovendien heeft de Gemeenschap een bijdrage geleverd aan het door de Europese Bank voor Wederopbouw en Ontwikkeling beheerde Fonds voor nucleaire veiligheid. Dit Fonds heeft momenteel een project in uitvoering voor de centrale van Kozloduy (budget: 24 miljoen ecu), inzonderheid voor de eenheden 3 en 4.

Streeft de Commissie in verband met de onderhandelingen tussen de Europese Unie en de Verenigde Staten over een bilateraal verdragskader naar volledige handelsliberalisatie op het gebied van telecommunicatie en landbouw?

- a) De subsidies zijn toegekend via het nationaal Phare-programma voor nucleaire veiligheid in Bulgarije en via het regionaal Phare-programma voor nucleaire veiligheid.
- b) In het door de Internationale Organisatie voor atoomenergie van Wenen in 1993 gepubliceerde verslag wordt erkend dat met de steun van de Gemeenschap in de centrale van Kozloduy belangrijke verbeteringen tot stand zijn gebracht op het vlak van de veiligheid.

2. De Commissie onderhoudt met de Bulgaarse Regering een permanente politieke en technische dialoog om haar te

Antwoord van Sir Leon Brittan
 namens de Commissie
 (22 december 1995)

Tijdens de Top tussen de Gemeenschap en de Verenigde Staten die plaatsvond op 3 december 1995 in Madrid werd een politieke verklaring „de nieuwe transatlantische agenda” aangenomen, samen met een uitgebreid gezamenlijk actieplan van de Gemeenschap en de Verenigde Staten.

Voorzien wordt onder andere in een gezamenlijk onderzoek naar mogelijkheden om de handel in goederen en diensten te vergemakkelijken en in een verdere vermindering of afschaffing van tarifaire en niet-tarifaire handelsbelemmeringen. Ook is toegezegd dat zal worden onderzocht, ter voorbereiding op de ministeriële bijeenkomst in Singapore in het kader van de Wereldhandelsorganisatie (WTO), of een wederzijds bevredigend pakket tariefverlagingen voor industrieproducten kan worden afgesproken, en te overwegen of, en zo ja welke, verplichtingen in het kader van de Uruguay-Ronde inzake tarieven versneld kunnen worden uitgevoerd.

In de conclusies van de Top wordt het voornemen geuit de bilaterale dialoog over de informatiemaatschappij uit te breiden en te ontwikkelen, ter bevordering van wederzijds begrip van mondiale kwesties die betrekking hebben op toegang tot informatiediensten.

Hoewel de door het geachte Parlements lid genoemde sancties inderdaad van kracht blijven, veroorzaken zij volgens bronnen uit de Europese industrie geen aanzienlijke schade aan de Europese industrie.

Wat de telecommunicatiediensten betreft, voert de Commissie momenteel onderhandelingen in de WTO, in een streven naar een multilaterale oplossing met uitgebreide toezeggingen van alle belanghebbende WTO-partners over markttoegang en behandeling van staatsburgers in het kader van de Algemene Overeenkomst inzake de handel in diensten (GATS). De uitbreiding van de GATS-disciplines tot verbindingen op het gebied van telecommunicatiediensten, met inbegrip van basisdiensten op het gebied van spraaktelefonie, is een prioriteit voor de Gemeenschap die parallel loopt met haar agenda voor liberalisering binnen de Gemeenschap tegen 1998.

Tenslotte is er momenteel geen voornemen een bilaterale overeenkomst met de Verenigde Staten te sluiten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3042/95

van Joaquín Sisó Cruellas (PPE)

aan de Commissie

(15 november 1995)

(96/C 66/91)

Betreft: Nucleaire veiligheid

In het kader van het communautaire programma voor technische bijstand voor de landen van Midden- en Oost-Europa (Phare) heeft een Europees consortium van nucleaire veiligheidsorganisaties een rapport opgesteld en aan de Regering van Bulgarije doen toekomen, waarin wordt bevestigd dat de atoomcentrale van Kozloduy onvoldoende veilig wordt geacht en dat onder de huidige omstandigheden de hernieuwde inwerkingstelling van reactor 1, zoals blijkbaar was voorzien, een aanzienlijk risico betekent. De belangrijkste in het verslag genoemde negatieve elementen betreffen het centrale gedeelte van de reactor (ouderdom, geringe diameter, hoog gehalte aan onzuiverheden, enz.) alsmede twijfels over de gebruikte methode en de staat waarin de reactor na 17 jaar gebruik verkeert.

Kan de Commissie mededelen of de atoomcentrale van Kozloduy opnieuw in werking is getreden of op welke datum zulks opnieuw zal gebeuren? Zo ja, denkt de Raad eventueel drukmaatregelen te nemen om te komen tot een stopzetting, totdat de vereiste veiligheidsmaatregelen zijn genomen?

**Antwoord van de heer Van den Broek
namens de Commissie**

(12 december 1995)

De Bulgaarse autoriteiten die zijn belast met de reglementering op nucleair gebied hebben toestemming gegeven om reactor 1 van de centrale van Kozloduy op 4 oktober 1995 opnieuw op te starten. Deze reactor is momenteel in bedrijf.

De Commissie heeft haar contacten met de Bulgaarse autoriteiten op alle niveaus verveelvoudigd om hen te trachten te overtuigen van de noodzaak de door het Europees consortium van nucleaire veiligheidsorganisaties aanbevolen tests uit te voeren. Na de inbedrijfstelling van de reactor heeft de Commissie haar contacten met de Bulgaarse autoriteiten voortgezet om te komen tot een vervroegde stopzetting van deze reactor met het oog op de uitvoering van de nodige tests.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3043/95

van Joaquín Sisó Cruellas (PPE)

aan de Commissie

(15 november 1995)

(96/C 66/92)

Betreft: Europese keramische industrie

Het verbindingsbureau van Europese keramische industrieën (Cerame-Unie) heeft de Commissie en de Raad verzocht retorsiemaatregelen te nemen tegen Polen om te bereiken dat dit land afziet van zijn huidige stelsel van certificaten dat volgens de Cerame-Unie een protectionistische maatregel betekent, aangezien alle keramische producten die door Polen worden ingevoerd aan een test moeten worden onderworpen om op de markt te worden toegelaten.

Kan de Commissie mededelen of de conclusies waartoe zij is gekomen al dan niet overeenkomen met de klacht van Cerame-Unie?

**Antwoord van de heer Van den Broek
namens de Commissie**

(18 december 1995)

De Commissie is zich volledig bewust van de bezorgdheid van het verbindingsbureau van de Europese keramische industrieën ten aanzien van het nieuwe Poolse stelsel van certificaten dat niet alleen van toepassing is op keramische producten maar ook op een groot aantal andere industrieproducten. De Commissie heeft deze zaak op de voet gevolgd om passende oplossingen te vinden.

Op verzoek van de Commissie heeft inderdaad overleg op hoog niveau plaatsgevonden met de Poolse autoriteiten over het Poolse certificatenstelsel. Voorts heeft de Commissie deze kwestie in juni aan de orde gesteld binnen het Associatiecomité en in juli bij de Associatieraad, in het kader van de Europa-overeenkomst. In twee verdere bijeenkomsten, één in augustus en één in oktober, heeft de Commissie met de Poolse autoriteiten gesproken over de aanpassingen die moeten worden aangebracht in het Poolse certificatenstelsel, met inbegrip van de sector keramische producten, om ervoor te zorgen dat de handel geen schade ondervindt.

Deze besprekingen hebben ertoe geleid dat de Poolse autoriteiten er nu in hebben toegestemd een aantal keramische producten te schrappen van de lijst van producten die onderworpen zijn aan verplichte certificering in Polen. Tevens zijn zij bereid de verplichte certificering van de overige keramische producten te beperken tot specifieke doeleinden (zoals lokalen van instellingen voor gezondheidszorg, collectieve restaurants of bedrijven die landbouwproducten verwerken voor de voedingsmiddelenindustrie).

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3044/95

van Joaquín Sisó Cruellas (PPE)

aan de Commissie

(15 november 1995)

(96/C 66/93)

Betreft: Europese leerindustrie

De Federatie van nationale verenigingen van leerproducenten in de Europese Gemeenschap (Cotance) heeft zijn bezorgdheid uitgesproken over de dreigende schaarste aan onbewerkt leer in deze sector, gezien de door enige derde landen opgelegde beperkingen om de uitvoer van huiden en leer te verminderen. In een mededeling heeft Cotance verzocht om beschermende maatregelen ten opzichte van grondstoffen uit de Unie wanneer men er niet in slaagt om de Europese leerproducenten de toegang tot grondstoffen uit derde landen te garanderen op basis van wederkerigheid, aangezien momenteel grondstoffen afkomstig uit de Unie wel kunnen worden verkregen door internationale leerproducenten.

Kan de Commissie, met het oog op bovengenoemde situatie, mededelen of zij de mogelijkheid heeft overwogen om beschermende maatregelen waarom de Europese leerindustrie heeft verzocht, te nemen?

Antwoord van Sir Leon Brittan

namens de Commissie

(3 januari 1996)

De Commissie is zich volledig bewust van de moeilijkheden die een tekort aan grondstoffen voor de Europese bedrijfstak van leerproducenten veroorzaakt.

Het wordt erkend door de Voedsel- en Landbouworganisatie en door andere instanties met ervaring in deze sector dat er in feite wereldwijd een tekort aan onbewerkte huiden bestaat. Een gevolg van deze toestand is dat verschillende derde landen beperkingen op de uitvoer van hun eigen onbewerkte huiden hebben ingevoerd, hetgeen tot moeilijkheden als dubbele prijszetting kan leiden en waardoor het wereldwijde tekort nog kan worden vergroot.

De Commissie en de Lid-Staten hebben zich actief tegen al dit soort maatregelen gekeerd terwijl de genoemde moeilijkheden rechtstreeks met de betrokken landen zijn besproken. Men is het verst gegaan ten opzichte van Polen, waarbij het onvermogen om tot een onderhandelde oplossing te geraken de Gemeenschap ertoe heeft gebracht de procedure voor geschillenbeslechting in te leiden waarin uit hoofde van de bepalingen van de Europa-overeenkomst is voorzien.

Er zij echter op gewezen dat uitvoerbeperkingen niet de enige factoren zijn die verantwoordelijk zijn voor het tekort aan grondstoffen — zo zijn er ook veranderingen in de veehouderij zelf en het feit dat er een afnemende vraag naar rood vlees in vele ontwikkelde landen bestaat (met als gevolg een geringere omvang van de kudden). Tevens zij er op gewezen dat de meeste van de belangrijke overzeese toeleveringslanden voor invoer in Europa van onbewerkte huiden dit soort uitvoerbeperkingen niet instellen.

De Gemeenschap handhaaft thans geen uitvoerbeperkingen op industrieproducten, om economische redenen. Gezien de bovengenoemde omstandigheden bestaat er het gevaar dat als zij beperkingen voor onbewerkte huiden zou instellen, dit averechts zou kunnen uitwerken. Het zou tot de invoering van soortgelijke maatregelen door nog meer derde landen kunnen leiden en de onderhandelingspositie van de Gemeenschap met landen die dit soort maatregelen al hebben ingevoerd, kunnen ondermijnen. De Commissie is onder deze omstandigheden niet voornemens beschermende maatregelen op de uitvoer van onbewerkte huiden voor te stellen.

Ingeval evenwel geen onderhandelde oplossingen kunnen worden gevonden, is de Commissie vastbesloten de beschikbare multilaterale en bilaterale procedures voor geschillenbeslechting te benutten en zal zij in nauwe samenwerking met de Europese bedrijfstak blijven werken aan opheffing van beperkingen op derde markten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3046/95

van Ben Fayot (PSE)

aan de Commissie

(15 november 1995)

(96/C 66/94)

Betreft: Onroerend-goedproject van de Europese Unie in Genève

De Europese Unie is verwikkeld in een onroerend-goedproject in Genève dat onder een deel van de bevolking op veel verzet is gestuit, met name wat betreft de keuze van het grondstuk.

Kan de Commissie precies aangeven hoeveel kantoren de Europese Unie in Genève nodig heeft?

Indien het project wordt voltooid, hoeveel zou de Europese Unie dan moeten betalen voor het gebouw?

Waarom verklaart de Europese Unie zich akkoord met een terrein dat wettelijk is bestemd voor woningbouw, terwijl er misschien andere grondstukken zijn die gunstiger gelegen en goedkoper zijn?

Is het juist dat de projectontwikkelaar waarmee de Europese Unie contact heeft van plan is zijn eigendom van de Foyer Sècheron commercieel te gaan exploiteren door er kantoren te bouwen, waarvoor hij alleen een bouwvergunning zou krijgen indien tenminste 70% van de gebouwde oppervlakte wordt bestemd voor gebruik door de communautaire Instellingen?

Hoe staat het er precies voor met het dossier van het „Maison Europa”, dat nu reeds jaren centraal staat in de polemiek over de locatie Sècheron?

**Antwoord van de heer Van den Broek
namens de Commissie
(15 december 1995)**

De Commissie heeft op 29 juni 1992 aan de Raad en het Parlement een mededeling toegezonden met betrekking tot de bouw in Genève van een gebouw waarin de diplomatieke missies van de Lid-Staten, de Commissie en de Raad zouden kunnen worden ondergebracht ⁽¹⁾.

Deze mededeling is op 22 juli 1992 onderzocht door het Coreper dat heeft besloten de conclusies af te wachten van een vergadering van deskundigen op het gebied van onroerende goederen die in het kader van de werkzaamheden van de Groep administratieve aangelegenheden van de politieke samenwerking was gepland. De Begrotingscommissie van het Parlement heeft het dossier (rapporteur mevrouw Theato) op zijn vergadering van 22 september 1992 onderzocht. Een voorbereidende uitvoerbaarheidsstudie is op 21 en 22 september 1992 door de Groep administratieve aangelegenheden en op 6 en 13 november 1992 door het Politiek Comité bestudeerd. Op grond van deze studies is besloten dat het project politiek opportuun was doch dat het om politieke redenen niet onmiddellijk uitvoerbaar was.

De Commissie, de Raad en een aantal Lid-Staten die een oplossing moesten zoeken voor hun problemen in verband met kantoren in Genève, hebben vervolgens hun contacten met politieke kringen en onroerend-goedmaatschappijen in Genève voortgezet. Deze contacten hebben geleid tot een fundamentele herziening van het project waardoor niet langer meer de bouw van een gemeenschappelijk gebouw op initiatief van de Commissie (projectleider) wordt overwogen doch wel de terbeschikkingstelling van een gebouw door een particulier promotor, volgens een van de drie mogelijke formules (aankoop, huur of huurkoop), met het oog op het hergroeperen van de betrokken missies in een enkel gebouw.

De Commissie heeft van een particuliere maatschappij een aanbod ontvangen in verband met de terbeschikkingstelling van kantoren die aan haar behoeften voldoen in een op de

locatie Sècheron op te richten gebouw (eigendom van een maatschappij van dezelfde groep).

De Raad van zijn kant onderzoekt de mogelijkheid om kantoren en vergaderzalen in hetzelfde gebouw te betrekken. De Commissie wacht het standpunt van de Raad af. Het voordeel van een hergroepering hangt namelijk af van het ontwerp en de interne organisatie zelf van het complex, namelijk kantoren rond de vergaderzalen van de Raad in Genève.

De promotor heeft de Lid-Staten die geen eigenaar zijn van hun kantoren in Genève, aangeboden om zich in dat gebouw te vestigen.

De Raad van State van de Republiek en het Kanton Genève heeft politieke belangstelling getoond voor de uitvoering van het project doch heeft nog niet alle juridische en administratieve hinderpalen voor een bouwvergunning, die het gevolg zijn van het door de aangelande eigenaren ingestelde beroep, kunnen wegnemen.

De promotor wenst contractueel vastgelegde waarborgen in verband met de bezetting van het gebouw te ontvangen voordat de werken worden aangevat, doch om de hierboven genoemde redenen (administratief beroep) enerzijds en in afwachting van het besluit van de Raad anderzijds heeft de Commissie het contract tot op heden nog niet ondertekend.

⁽¹⁾ Doc. SEC(92) 1213 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-3052/95

**van Maartje van Putten (PSE)
aan de Commissie
(9 november 1995)
(96/C 66/95)**

Betreft: Herziening chocoladerichtlijn

Naar verluidt heeft DG III een concepttekst geformuleerd voor herziening van Richtlijn 73/241/EEG van de Raad ⁽¹⁾ betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke voorschriften van de Lid-Staten inzake voor menselijke voeding bestemde cacao- en chocoladeprodukten. Alvorens dit concept aan het college van commissarissen wordt voorgelegd, worden de Lid-Staten en betrokken maatschappelijke sectoren geïnformeerd over de inhoud en gevraagd naar hun visie.

Kan de Commissie een lijst overleggen van personen en/of organisaties die worden geïnformeerd en/of gevraagd naar hun visie op het geformuleerde concept?

⁽¹⁾ PB nr. L 228 van 16. 8. 1973, blz. 23.

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie
(30 november 1995)**

De Commissie voert momenteel overleg met de Lid-Staten, de vertegenwoordigers van belanghebbende beroepspro-

pen en de sociale partners, die zitting hebben in het Raadgevend Comité voor de levensmiddelen (bestaande uit vertegenwoordigers uit de landbouw en de handel en industrie, en van werknemers en consumenten). Ook nationale en internationale organisaties, alsmede de landen die belang hebben bij een wijziging van voornoemde richtlijn, hebben de gelegenheid gekregen hun mening schriftelijk en mondeling uiteen te zetten in het kader van bilaterale vergaderingen met de Commissie.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-3053/95

van Mair Morgan (PSE)

aan de Commissie

(9 november 1995)

(96/C 66/96)

Betreft: Meer personeel voor het programma „Jeugd voor Europa III”

Wanneer zal de Commissie, gezien de problemen ten gevolge van het late goedkeuren van bovengenoemd programma bij het afhandelen van alle aanvragen binnen krappe termijnen, zodat extra personeel nodig is voor de goede tenuitvoerlegging van het programma, dit personeel aanwerven en hoe zal dit gebeuren?

Antwoord van mevrouw Cresson

namens de Commissie

(4 december 1995)

De Commissie is zich bewust van de noodzaak om de problemen die door de vertraging van de goedkeuring van het programma „Jeugd voor Europa III” zijn ontstaan, te ondervangen.

Zij is evenals het geachte Parlementslid van mening dat het programma moet slagen in het belang van de jongeren in de Gemeenschap.

Om dit te bereiken gaat de Commissie hiervoor daadwerkelijk het nodige personeel inzetten uit de middelen van de verantwoordelijke dienst terwijl zij parallel daaraan is begonnen met de hervorming en de verbetering van het beheer van het programma.

De Commissie zal het Parlement in de loop van 1996 op de hoogte stellen van de geboekte voortgang.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3067/95

van Christoph Konrad (PPE)

aan de Commissie

(20 november 1995)

(96/C 66/97)

Betreft: Structuur en taken van een Europees leger in het kader van het gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid

1. Welke structuur en welke taken zijn voor het leger van de Europese Unie voorzien in het kader van het gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid zoals bedoeld in de artikelen J.5 en J.8, lid 3, van het Verdrag betreffende de Europese Unie?

2. Hoe dient volgens de Europese Commissie het militair recht van een toekomstig Europees leger te worden geconcipieerd?

3. Hoe kan de Commissie ervoor zorgen dat de Lid-Staten die deel uitmaken van dit leger het recht houden bondgenootschappen aan te gaan?

4. Welke maatregelen zal de Commissie nemen om de maatschappelijke en rechtspositie van soldaten in Europa te garanderen, vooral van de soldaten van Europese geïntegreerde troepen?

Antwoord van de heer Van den Broek

namens de Commissie

(18 december 1995)

De Commissie is helaas niet in staat een precies antwoord te geven op deze schriftelijke vraag. Overeenkomstig de bepalingen van artikel J.4 van het Verdrag betreffende de Europese Unie en de in de bijlage van dit Verdrag opgenomen verklaring betreffende de Westeuropese Unie, kan de Unie de Westeuropese Unie (WEU) verzoeken de besluiten en maatregelen van de Unie welke gevolgen hebben op defensiegebied uit te werken en ten uitvoer te leggen. De WEU is een autonome organisatie die losstaat van de Unie. De instellingen van de WEU bepalen de structuur en de taken van de organisatie geheel zelfstandig. Ook bepaalt artikel J.4 dat de daarin opgenomen bepalingen tijdens de Intergouvernementele Conferentie van 1996 kunnen worden herzien. De Commissie heeft er reeds op gewezen dat de defensietak van het GBVB nog niet echt vaste vorm heeft gekregen. Zij wil dat er op korte termijn overeenstemming wordt bereikt over de rol van de WEU op de lange termijn en de positie van deze organisatie ten opzichte van de Unie.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3075/95

van José Apolinário (PSE)

aan de Commissie

(20 november 1995)

(96/C 66/98)

Betreft: Financiële steun voor producentenorganisaties in de bijenteeltsector

Kan de Commissie mededelen welke bedragen zij in het kader van de steun aan producentenorganisaties in de sector bijenteelt aan de diverse Lid-Staten heeft toegekend? Kan zij voor Portugal mededelen op welke datum het bedrag werd overgemaakt?

Antwoord van de heer Fischler

namens de Commissie

(4 december 1995)

Het geachte Parlementslid wordt verwezen naar het antwoord van de Commissie op schriftelijke vraag 2454/94 ⁽¹⁾ van hemzelf en op schriftelijke vraag 2148/94 van mevrouw Antoinette Spaak ⁽²⁾.

⁽¹⁾ PB nr. C 145 van 12. 6. 1995.

⁽²⁾ PB nr. C 88 van 10. 4. 1995.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3084/95

van Mathias Reichhold (NI)

aan de Commissie

(20 november 1995)

(96/C 66/99)

Betreft: Het verstrekken van overheidssteun aan de landbouwsector

De Europese Commissie heeft in de week van 16 tot 20 oktober 1995 verschillende overheidssubsidies voor de landbouwsector goedgekeurd. Daaronder vallen ook maatregelen ter ondersteuning van dienstverleningen in verschillende landbouwsectoren in Oostenrijk.

Welke maatregelen worden daarmee bedoeld, om welke dienstverleningen gaat het, en welke landbouwsectoren komen precies in aanmerking?

Antwoord van de heer Fischler

namens de Commissie

(6 december 1995)

In de bedoelde periode is een dergelijk besluit niet genomen. Op 16 augustus en 4 oktober 1995 heeft de Commissie evenwel besloten geen bezwaar te maken tegen delen van het algemene Oostenrijkse richtsnoer inzake dienstverlening (een speciaal richtsnoer voor de stimulering van materiële en personele uitgaven).

In het richtsnoer is bepaald dat bijstand wordt verleend voor personele en materiële uitgaven op het gebied van consultancy, beroepsopleiding en bijscholing, speciale cursussen, studiebijeenkomsten en conferenties, landbouwkamers en andere instellingen uit de landbouwsector, PR-maatregelen die niet produktgebonden zijn, onderzoek- en demonstratieprojecten, prestatiecontrole en bepaalde diergezondheidsmaatregelen, organisatie van dierentoonstellingen en oprichting van telersverenigingen. De bijstand voor particulieren omvat de salarissen voor de lesgevers, het schoolgeld voor de stagiairs en bonussen voor werknemers die reeds lang in dienst zijn.

De maatregelen in het kader van dit richtsnoer hebben vooral betrekking op biologische landbouw, geïntegreerde gewasproductie, de productie van groenten, fruit en wijn, kwaliteitsverbetering en alternatieve veeteelt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3089/95

van Giles Chichester (PPE)

aan de Commissie

(20 november 1995)

(96/C 66/100)

Betreft: Overtreding van het landbouwbeleid van de Europese Unie

Beschikt de Commissie, daar in het Verenigd Koninkrijk in brede kring het denkbeeld bestaat dat de Europese wetgeving in het Verenigd Koninkrijk strikter wordt toegepast, over gegevens inzake overtredingen van de landbouwverordeningen in de toenmalige twaalf Lid-Staten van de Europese Unie in het kalenderjaar 1994?

Kunnen de cijfers worden gespecificeerd naar:

1. aantal overtredingen,
2. aantal gevallen van vervolging,
3. aantal gevallen van vervolging met resultaat, en
4. aantal gevallen van vervolging zonder resultaat?

Zijn er gegevens beschikbaar over gemelde gevallen van fraude in termen van monetaire waarde en als deel van de totale landbouwomzet of -productie?

Antwoord van de heer Fischler

namens de Commissie

(7 december 1995)

Aangezien de meeste door het geachte Parlementslid gevraagde gegevens voorkomen in het twaalfde jaarlijks verslag over de controle op de toepassing van het Gemeenschapsrecht (1994) ⁽¹⁾, verwijst de Commissie het geachte Parlementslid naar het betrokken document.

Daar de vragen van het geachte Parlements lid evenwel betrekking hebben op een specifieke sector, kunnen aanvullend de volgende gegevens worden verstrekt: in 1994 heeft de Commissie acht inbreukprocedures ingeleid tegen Lid-Staten die hun verplichtingen op grond van de landbouwvoorschriften niet zijn nagekomen (Italië drie, Portugal één, Frankrijk drie, Spanje één). Deze gegevens gelden echter alleen voor 1994, en er kunnen geen tendensen uit worden afgeleid voor langere periodes.

Zoals in het twaalfde jaarlijkse verslag is vermeld, heeft de Commissie inbreukdossiers moeten behandelen die betrekking hebben op het Verenigd Koninkrijk. Zo heeft de Commissie met grote waakzaamheid de maatregelen moeten volgen die door het Verenigd Koninkrijk werden genomen om een einde te maken aan de onrechtmatige praktijken van de Milk Marketing Boards.

In verband met de omzetting in nationaal recht van de richtlijnen voor de landbouwsector, heeft de Commissie in 1994 307 inbreukprocedures ingeleid, waarvan 22 tegen het Verenigd Koninkrijk. Het aantal procedures tegen de andere Lid-Staten varieert van 20 voor Nederland tot 32 voor Griekenland, en er kan geen enkele conclusie uit worden getrokken.

Wat tenslotte de fraude of onregelmatigheden ten nadele van het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL), afdeling Garantie, betreft, hebben de Lid-Staten in 1994 aan de Commissie 1 610 gevallen gemeld, waarmee een totaalbedrag van 416 miljoen ecu gemoeid was (waarvan 11 miljoen ecu het Verenigd Koninkrijk betrof). Ter vergelijking: de totale uitgaven van de afdeling Garantie van het EOGFL voor 1994 bedroegen 32 970 miljoen ecu (waarvan 2 799 miljoen ecu betrekking had op het Verenigd Koninkrijk).

(¹) PB nr. C 254 van 29. 9. 1995.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-3110/95

van Sérgio Ribeiro (GUE/NGL)

aan de Commissie

(13 november 1995)

(96/C 66/101)

Betreft: De onderhandelingen met Marokko en de sardineconservenindustrie

In haar antwoord op mijn vraag E-2379/95 (¹) herinnert commissaris Emma Bonino eraan dat de betrekkingen met Marokko in een groter verband moeten worden gezien en dat de belangen van de Gemeenschap, zelfs in het kader van deze sector, niet beperkt blijven tot de conservenindustrie van een Lid-Staat.

Ik kan niet accepteren dat de commissaris mij wijst op iets dat mij al lang bekend was en nog minder dat zij mijn vraag zo interpreteert dat het mij er alleen maar aan gelegen zou zijn de belangen van de Gemeenschap in dienst te stellen van

de Portugese conservenindustrie (of die van een andere industrie in een andere Lid-Staat . . .). Maar wat ik ook niet kan aanvaarden is, dat deze belangrijke bedrijfstak als „wisselgeld” wordt gebruikt in bepaalde onderhandelingen.

Daarom vraag ik de Commissie nogmaals met klem wat zij voornemens is te doen om te voorkomen dat de Portugese conservenindustrie het slachtoffer wordt van de visserijovereenkomst met Marokko?

(¹) PB nr. C 51 van 21. 2. 1996, blz. 14.

Antwoord van mevrouw Bonino namens de Commissie

(1 december 1995)

De Commissie deelt niet de mening van het geachte Parlements lid dat de Portugese sardineconservenindustrie „als wisselgeld heeft gediend” in de onderhandelingen over een visserijovereenkomst met Marokko.

Het is evenwel duidelijk dat de voorwaarden voor de toegang van sardineconserven tot de markt van de Gemeenschap passen in een proces van tariefafbraak dat al sinds 1976, dus al bijna 20 jaar, aan de gang is, en ook de meest recente tariefconcessies voor Marokkaanse sardineconserven zijn een onderdeel van dat proces.

Bovendien is de Commissie ervan overtuigd dat de geleidelijke tariefafbraak en de opheffing van de contingenten voor sardineconserven uit Marokko, waarin is voorzien bij het Associatieverdrag, de concurrentieverhoudingen tussen ingevoerde produkten en produkten uit de Gemeenschap niet kan wijzigen (een prijsverschil van 2% voor de detailhandelsprijzen kan de concurrentie niet scheef trekken).

Meer in het algemeen onderstreept de Commissie in verband met de sardinesector dat zij altijd alles in het werk heeft gesteld om de concurrentiepositie van de produkten in de Gemeenschap te verbeteren, inzonderheid om de werkgelegenheid in de bedrijfstak in stand te houden. Zij is er ook van overtuigd dat de sector zijn productie- en afzetapparaat grondig moet moderniseren, meer bepaald om de kwaliteit te verbeteren, om de handelswaarde van zijn produkten te verhogen en om het verbruik ervan te bevorderen.

In overleg met de betrokken Lid-Staten zal de Commissie nagaan welke bestaande juridische en financiële instrumenten in dit verband kunnen worden aangewend, om via de nodige aanpassingen de concurrentiekracht te vergroten en de werkgelegenheid te behouden.

Het geachte Parlements lid wordt eveneens verwezen naar het verslag van de Commissie over de sardinemarkt (¹) en naar de besluiten van de Visserijraad van 26 oktober 1995.

(¹) Doc. COM(95) 320 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3114/95**van James Moorhouse (PPE)****aan de Commissie***(20 november 1995)**(96/C 66/102)**Betreft:* In wildklemmen gevangen pelsdieren

In artikel 3 van Verordening (EEG) nr. 3254/91 van de Raad ⁽¹⁾ betreffende een verbod op het gebruik van de wildklem in de Gemeenschap en op het binnenbrengen in de Gemeenschap van pelzen en produkten die vervaardigd zijn van bepaalde in het wild levende dieren, wordt gesteld dat het invoerverbod op deze goederen — dat op 1 januari 1996 van kracht wordt — niet van toepassing is op diersoorten die worden gevangen met behulp van vangstmethode die voldoen aan de internationaal overeengekomen normen voor humane vangst.

Hoe denkt de Commissie ervoor te zorgen dat pelzen van dieren die met humane vangstmethode worden gevangen in de Europese Unie ingevoerd kunnen worden zodra het invoerverbod op pelzen van met wildklemmen gevangen dieren van kracht wordt?

Welke instrumenten denkt de Commissie te gebruiken om dergelijke pelzen te onderscheiden?

Is de Commissie voornemens in samenwerking met de betrokken partijen op internationaal niveau verdere initiatieven te nemen om te komen tot een overeenkomst over deze kwestie?

⁽¹⁾ PB nr. L 308 van 9. 11. 1991, blz. 1.

Antwoord van Sir Leon Brittan**namens de Commissie***(18 december 1995)*

De inwerkingtreding van Verordening (EEG) nr. 3254/91 op 1 januari 1996 zou tot ernstige moeilijkheden met enkele van de belangrijkste handelspartners van de Gemeenschap kunnen leiden. Om een oplossing te vinden voor eventuele problemen onderhoudt de Commissie bilaterale contacten met enkele van de betrokken landen.

Er is een werkgroep opgericht met Canada, de Verenigde Staten en de Russische Federatie, die internationaal aanvaardbare normen voor humane vangst moet trachten uit te werken. Er zij op gewezen dat het invoerverbod voor bepaalde pelzen en daarvan vervaardigde produkten slechts kan worden vermeden indien het gebruik van de wildklem in het exporterend land wordt verboden of indien de betrokken dieren worden gevangen in overeenstemming met internationaal overeengekomen normen voor humane vangst. Dergelijke normen bestaan op dit ogenblik niet. De uit vier leden bestaande werkgroep heeft als opdracht die normen uit te werken.

De werkgroep is driemaal bijeengekomen, namelijk van 31 augustus tot en met 1 september in Ottawa, op 19 en

20 september in Brussel en van 31 oktober tot en met 2 november 1995 in Edmonton. Elke bijeenkomst heeft geleid tot een beter inzicht in de problemen die bij een snelle uitwerking van voorlopige normen komen kijken. De deelnemers hebben hun besprekingen gebaseerd op het belang dat zij allen hebben bij het bevorderen van het welzijn van wilde dieren en bij het in stand houden van de bilaterale handelsstromen.

Rekening houdend met het feit dat 1 januari 1996 niet ver meer af is en dat de werkgroep haar opdracht onmogelijk tegen die datum kan hebben vervuld, heeft de Commissie besloten om de uitvoering met een jaar uit te stellen en de verordening aan te passen met inachtneming van de regels van het internationale handelsverkeer, teneinde de toepassing daarvan te vergemakkelijken. De Commissie heeft de werkgroep ook met nadruk verzocht dit uitstel te benutten om vooruitgang te boeken bij het opstellen van internationaal aanvaardbare normen voor humane vangst.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3119/95**van Gastone Parigi (NI) en Cristiana Muscardini (NI)****aan de Commissie***(20 november 1995)**(96/C 66/103)**Betreft:* Rol van de Euroloketten

Onlangs zijn voor een informatieve bijeenkomst die was bestemd voor Italiaanse regiobestuurders (leden van het regiobestuur en van de regionaal diverse deskundigen inzake het Europees regionaal beleid uitgenodigd. Er was onder anderen een functionaris van het Euroloket in Italië uitgenodigd om meer inzicht in de functie van deze organen te verkrijgen.

De toestemming voor het sturen van de deskundige werd verrassenderwijze geweigerd met als reden dat de functionaris van het Euroloket in kwestie niet gekwalificeerd was om aan dit soort bijeenkomsten deel te nemen.

Het Euroloket valt onder DG XXIII van de Commissie en is in Italië ondergebracht bij een dienst die voor het beheer zorgt, in onderhavig geval de Unioncamere, die inderdaad heeft geweigerd toestemming te verlenen voor deelneming aan de bijeenkomst.

Tot op heden was het ook de taak van het Euroloket om voorlichting te geven. Derhalve zou ik graag de mening van de Commissie over de activiteiten van het Euroloket horen. Vindt zij voorts dat een geldige reden is aangevoerd voor het niet sturen van een functionaris naar de bijeenkomst, ondanks het feit dat hierom uitdrukkelijk was verzocht en deze persoon een nuttige inbreng had kunnen leveren aan de ontwikkeling van de betrekkingen tussen bedrijven, plaatselijke overheden en de Europese Unie?

**Antwoord van de heer Papoutsis
namens de Commissie**

(10 januari 1996)

De Commissie wenst het geachte Parlementslid te bevestigen dat zij in 1987 inderdaad het netwerk van Euro Info Centres (EIC's) heeft opgericht met als doel de ondernemingen directe toegang tot de communautaire informatie te verlenen door elk EIC op te dragen de kleine en middelgrote ondernemingen die de door de grote interne markt geboden kansen willen benutten, te informeren, bij te staan en te adviseren.

Om deze opdracht uit te voeren, heeft de Commissie besloten de EIC's te integreren in diverse gastinstellingen, zoals kamers van koophandel en organisaties voor regionale ontwikkeling, die de EIC's veel steun bieden op het gebied van logistiek, personeel en expertise.

Voorts dient de Commissie bepaalde activiteiten van het netwerk te coördineren en de werking ervan financieel te steunen, aangezien zij het van belang acht dat de EIC's rechtstreeks diensten verlenen aan het bedrijfsleven.

Wat meer bepaald de deelneming aan een colloquium van vertegenwoordigers van regionale overheden betreft, had de Commissie de organisatoren reeds mondeling te kennen gegeven dat de deelneming van het EIC in kwestie niet van haar afhing. Aangezien de EIC's niet over eigen personele en materiële middelen beschikken, zijn zij juridisch en financieel afhankelijk van hun gastinstelling. Het gevolg daarvan is dat de EIC-verantwoordelijken die aan een evenement wensen deel te nemen, daarvoor — in sommige gevallen — de toestemming van hun gastinstelling moeten vragen.

Aangezien de Commissie de redenen van deze weigering niet kent, heeft zij contact opgenomen met de gastinstelling om precies te weten waarom de verantwoordelijke van het EIC de toestemming werd geweigerd. Dit houdt blijkbaar eerder verband met materiële kwesties (met name de uitnodigings-termijn) dan met een meningsverschil over de taken van het EIC. Een nationaal vertegenwoordiger van het EIC-netwerk heeft trouwens aan het evenement deelgenomen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3120/95

van **Johanna Maij-Weggen (PPE)**

aan de Commissie

(20 november 1995)

(96/C 66/104)

Betreft: Mensenrechtensituatie in Equatoriaal Guinee

1. Heeft de Commissie kennis genomen van het zeer kritische rapport van Amnesty International over de mensenrechtensituatie in Equatoriaal Guinee?

2. Heeft de Commissie ook kennis genomen van de conclusie van Amnesty International dat sinds de donorhulp, ook van de Europese Unie, in 1994 is hervat, de mensenrechtensituatie in Equatoriaal Guinee aanzienlijk is verslechterd?

3. Heeft de Commissie bij de hervatting van de hulp aan Equatoriaal Guinee voorwaarden gesteld ten aanzien van een duurzame verbetering van de mensenrechtensituatie?

4. Zo nee, is de Commissie bereid om dat alsnog te doen en daaruit ook de nodige consequenties te trekken?

5. Zo ja, welke consequenties trekt de Commissie uit het rapport van Amnesty International?

**Antwoord van de heer Pinheiro
namens de Commissie**

(18 december 1995)

1. De Commissie is wel degelijk op de hoogte van het kritische verslag van Amnesty International over de stand van zaken in verband met de mensenrechten in Equatoriaal Guinee.

2. Er zij op gewezen dat de Commissie, sinds 1992, wgens de aanhoudende schendingen van de mensenrechten in Equatoriaal Guinee, de samenwerkingsprojecten en -programma's krachtens de Overeenkomst van Lomé IV in het kader van het nationale indicatieve programma niet heeft kunnen uitvoeren.

3. Om de bovenvermelde redenen heeft de Commissie tot dusver het nationale indicatieve programma krachtens het Zevende Europees Ontwikkelingsfonds nog niet kunnen uitvoeren en al evenmin het bedrag kunnen uitgeven dat oorspronkelijk voor de ondersteuning van het structurele aanpassingsprogramma was uitgetrokken.

4 en 5. In nauwe samenwerking met de Lid-Staten zal de Commissie de ontwikkeling van de situatie in verband met mensenrechten in dit land van zeer nabij blijven volgen. Overeenkomstig de op 12 oktober 1995 door het Parlement aangenomen resolutie kan de Commissie onder de huidige omstandigheden de middelen van het nationale indicatieve programma van het Zevende Europees Ontwikkelingsfonds slechts beschikbaar stellen voor acties ter verbetering van de levensomstandigheden van bepaalde bevolkingsgroepen en, in het bijzonder, van de allerarmsten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-3124/95van **Per Stenmarck (PPE)**

aan de Commissie

(15 november 1995)

(96/C 66/105)

Betreft: Fraude

In de Zweedse pers wordt momenteel aandacht besteed aan het komende rapport van de Rekenkamer. Daarbij wordt onder andere ingegaan op de reeds lang bekende fraude op uitgebreide schaal in de sector groenten en fruit. De Rekenkamer heeft bijv. ontdekt dat de Europese Unie grote hoeveelheden rot fruit opkoopt en daar een premie voor betaalt.

Een ander schrijnend voorbeeld van de manier waarop er met het geld van de Unie wordt omgegaan, is het opzetten van het computernetwerk BC-net. Daaraan is tot dusver een bedrag ter grootte van bijna 100 miljoen Zweedse kronen uitgegeven, terwijl er naar het schijnt niet meer dan 20 contracten tussen kleine bedrijven tot stand zijn gekomen.

Wat denkt de Commissie te ondernemen om aan dit misbruik van EU-geld een halt toe te roepen? Is het niet hoog tijd dat de Commissie meer doet dan alleen mooie woorden te bezigen en blijkt geeft van daadkracht door te proberen een eind aan dit gesjoemel te maken?

Antwoord van de heer Papoutsis

namens de Commissie

(18 december 1995)

Wat de sector groenten en fruit betreft, wordt in het rapport van de Rekenkamer melding gemaakt van ongeregelheden in verband met het uit de markt nemen van produkten. De controle valt in eerste instantie onder de verantwoordelijkheid van de Lid-Staten en deze ongeregelheden zouden dus het gevolg zijn van ontoereikende nationale controlesystemen.

In haar verslag aan de Raad en het Europees Parlement over de controles op de toepassing van de communautaire voorschriften voor groenten en fruit ⁽¹⁾ heeft de Commissie een groot aantal ongeregelheden gemeld. Zoals in dat verslag is aangegeven, heeft de Commissie sinds 1994 een aantal missies uitgevoerd met het oog op de invordering van de daarmee gemoeide bedragen.

In het kader van een actie op ruimere schaal heeft de Commissie de hervorming voorgesteld van de gemeenschappelijke marktordening voor deze sector, waarbij de toegang tot de uit de markt genomen produkten wordt beperkt en de rol van de producentenorganisaties wordt versterkt. De oprichting van een specifiek team van controleurs van groenten en fruit met als doel de risico's van een slechte aanwending van de financiële middelen te beperken, komt daarbij eveneens aan bod.

In tegenstelling tot hetgeen de titel van de vraag impliceert, maakt de Rekenkamer geen gewag van enige fraude in haar

commentaar op BC-net. In haar antwoord aan de Rekenkamer wijst de Commissie erop dat de genoemde cijfers slechts op informatie van een heel beperkt aantal leden van BC-net steunen en dus niet representatief zijn voor de volledige activiteit van het netwerk.

BC-net is een netwerk van 400 adviseurs, dat gesteund wordt door een computersysteem. Het doel ervan is kleine en middelgrote ondernemingen bij te staan bij het op confidentiële wijze zoeken van transnationale handelspartners. De budgettaire exploitatiekosten voor BC-net werden tot circa 1 miljoen ecu per jaar besnoeid en het is van belang erop te wijzen dat de leden van het netwerk sinds januari 1993 een jaarlijkse contributie van 600 ecu hebben moeten betalen. In een in 1992 door externe auditoren opgesteld rapport staat dat de invoering en aanvaarding van een dergelijke contributie een bewijs zal zijn van het nut van het netwerk.

Sinds de start van het project BC-net in 1988 werden ongeveer 90 000 aanvragen en voorstellen voor samenwerking verwerkt, wat duidelijk te kennen geeft dat er bij het midden- en kleinbedrijf vraag is naar deze dienst.

⁽¹⁾ Doc. COM(94) 271 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3128/95van **Ian White (PSE)**

aan de Commissie

(20 november 1995)

(96/C 66/106)

Betreft: Gezondheidsadviezen aan reizigers

In de publikatie „Health Advice for Travellers” van april 1994 van het Britse Ministerie van Volksgezondheid en het Britse Centraal Voorlichtingskantoor wordt EU-burgers die zich medisch laten behandelen via de Griekse sociale verzekeringen (IKA) geadviseerd er, indien zij moeten betalen voor verleende diensten, voor te zorgen dat zij een rekening ontvangen die is voorzien van een geperforeerd nummer. Naar verluidt is de rekening onwettig wanneer deze perforatie ontbreekt. In andere Lid-Staten is dit kennelijk niet het geval.

Is de Commissie voornemens maatregelen te nemen opdat EU-burgers op gelijke wijze worden behandeld wanneer zij in de Lid-Staat in kwestie een doktersrekening overleggen?

Antwoord van de heer Flynn

namens de Commissie

(5 januari 1996)

Verordening (EEG) nr. 1408/71 ⁽¹⁾ voorziet niet in een gemeenschappelijk stelsel van sociale zekerheid, maar laat de nationale stelsels naast elkaar voortbestaan. Het Hof van Justitie heeft herhaaldelijk verklaard ⁽²⁾ dat artikel 51 van het EG-Verdrag, de rechtsgrond van bovengenoemde verordening, verschillen tussen de sociale-zekerheidsstelsels van de Lid-Staten ongemoed laat.

Er zij echter op gewezen dat het Gemeenschapsrecht, met name de artikelen 48 tot en met 51 van het EG-Verdrag en artikel 3 van Verordening (EEG) nr. 1408/71, niet toestaat dat de nationale stelsels openlijk of verkappt tussen de werknemers uit de Lid-Staten discrimineren.

Voor zover het Griekse stelsel, zoals beschreven door de geachte Afgevaardigde, geen onderscheid maakt tussen werknemers uit de Gemeenschap, is het Gemeenschapsrecht daarop dus niet van toepassing.

(1) PB nr. L 149 van 5. 7. 1971 en de geconsolideerde versie in PB nr. C 325 van 10. 12. 1992.

(2) Arrest van 15. 1. 1986, zaak 41/84 (Pinna).

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3135/95

van Claude Desama (PSE)

aan de Commissie

(20 november 1995)

(96/C 66/107)

Betreft: Toepassing van artikel 273, lid 2, en artikel 278, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 2454/93 — problemen veroorzaakt door de opheffing van de vereenvoudigde procedure

De hoofdactiviteit van het filiaal te Verviers van Saima-Avandro SA, een internationaal transportbedrijf, bestaat in het beheren van een douane-entrepot van het type B. De onderneming had toestemming gekregen voor de vereenvoudigde procedure (onthefing toestemmingnummer 1207, W.D. 1/8148 van 16 mei 1995) voor al het verkeer betreffende voornoemd entrepot (in- of uitvoer van goederen).

Op grond van nieuwe bepalingen van Verordening (EEG) nr. 2454/93 van de Commissie⁽¹⁾, artikel 273, lid 2, en artikel 278, lid 3, is deze procedure echter niet meer toegestaan. Daardoor moet de aangever van tevoren aangifte doen, met het voertuig, wat een bemoeilijking van de procedure met zich meebrengt en een niet onaanzienlijke stijging van de overdracht- en transportkosten, alsmede een verlenging van de levertijden. Met de vereenvoudigde procedure namen de afhandelingsformaliteiten een half uur in beslag terwijl er nu een halve dag voor moet worden uitgetrokken.

Deze nieuwe bepalingen vormen een bedreiging voor het voortbestaan van deze onderneming die over het laatste douane-entrepot in de regio Verviers, een grensregio, beschikt. Is de Commissie, afgezien van onderhavig geval, van plan maatregelen te nemen om de onvolkomenheden in de recente verordening te corrigeren?

(1) PB nr. L 253 van 11. 10. 1993, blz. 1.

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie

(18 december 1995)

Door de recente wijziging van artikel 272 van Verordening (EEG) nr. 2454/93 worden de bepalingen van het Douanewetboek van de Gemeenschap betreffende de combinatie van de domiciliëeringsprocedure en het stelsel van het douane-entrepot type B afgestemd op de voorschriften die vóór 1 januari 1994 werden toegepast. Deze wijziging heeft geen invloed op de voorwaarden voor het gebruik van de vereenvoudigde procedures.

Er werden verschillende soorten douane-entrepots in het leven geroepen om het gebruik van de douaneprocedures te vergemakkelijken. De wetgeving van de Gemeenschap voorziet momenteel in zes soorten douane-entrepots (de types A tot E). Bij douane-entrepots van het type B is het niet nodig dat de entreposeur een voorraadadministratie voert aangezien de regeling wordt aangezuiverd op basis van de invoerdocumenten die door het douanekantoor worden bijgehouden. Men oordeelde evenwel dat de toepassing van vereenvoudigde procedures bij douane-entrepots van het type B in feite onverenigbaar is met de verantwoordelijkheden van de entreposeur. De reden hiervoor ligt in het feit dat vereenvoudigde procedures slechts kunnen worden toegestaan op voorwaarde dat de douane-autoriteiten efficiënte controles kunnen uitvoeren op de voorraadadministratie van de aanvrager. Om deze reden kan de vereenvoudigde procedure slechts worden toegepast op andere types entrepots dan het type B.

Derhalve lijkt het voordelig, wanneer aan de voorwaarden voor het gebruik van de vereenvoudigde procedures is voldaan omdat de voorraadadministratie van de entreposeur controle door de douane toelaat, om de domiciliëeringsprocedure toe te passen samen met het stelsel douane-entrepot (alle types behalve B, naar alle waarschijnlijkheid A of C). Derhalve lijkt het aangeraden dat het bedoelde bedrijf een aanvraag indient voor een douane-entrepot van het type A of C gecombineerd met een aanvraag met betrekking tot de domiciliëeringsprocedure. De werking van deze twee procedures op deze wijze zou bijgevolg in het belang zijn van de entreposeurs omdat een en ander voor de betrokkenen zou zorgen voor een vlottere en gunstiger toepassing van de voorschriften.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3136/95

van Jaak Vandemeulebroucke (ARE)

aan de Commissie

(20 november 1995)

(96/C 66/108)

Betreft: Concurrentievervalsing

Is de Commissie op de hoogte van afspraken in de sector van de interimarbeid, waarbij de bij de beroepsfederatie aangesloten verenigingen minimumtarieven dienen toe te passen?

Meent de Commissie dat dergelijke afspraken in overeenstemming zijn met het Gemeenschapsrecht?

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie**

(5 januari 1996)

De Commissie is niet op de hoogte van eventuele afspraken tussen de leden van de beroepsfederatie in de sector uitzendarbeid, die in strijd zouden kunnen zijn met het Gemeenschapsrecht. Zij verzoekt de geachte Afgevaardigde daarom haar gedetailleerde inlichtingen dienaangaande te verstrekken.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-3141/95

**van Hiltrud Breyer (V)
aan de Commissie**

(15 november 1995)

(96/C 66/109)

Betreft: De resultaten van de ad hoc-werkgroep van het CPMP over gestoden of destrogel bevattende anticonceptiepillen

1. Waarom en met welke motivatie heeft het CPMP het besluit over de „micro anticonceptiepil” uitgesteld?
2. Welke regelingen in verband met aansprakelijkheid en schadevergoeding zijn al en worden nog getroffen?
3. Wie is, in afwachting van het definitieve besluit van het CPMP, aansprakelijk voor gevallen van trombo-embolie met eventueel de dood tot gevolg?
4. Zal het CPMP ook zelf studies uitvoeren, of zijn besluit alleen maar baseren op de studies van de betrokken industrie?
5. Wordt voor de anticonceptiepil dezelfde risico-batenanalyse (Richtlijn 75/319/EEG van de Raad) als voor gewone geneesmiddelen toegepast, hoewel er
 - a) voldoende doeltreffende alternatieven op de markt zijn, en
 - b) het hier niet gaat om een geneesmiddel ter bestrijding van een ziekte?
6. Hoe beoordeelt het CPMP de WHO-studie, waarin sprake is van een onverantwoord hoog risico?
7. Hoe beoordeelt het CPMP het onderzoek van prof. dr. Jick (Boston University Center), waarin sprake is van een dubbele kans op trombose?
8. Is het CPMP op de hoogte van het feit dat het onderzoek van prof. dr. Spritzer, die de anticonceptiepil veilig had verklaard, voor ongeveer 10 miljoen DM door de firma Schering was medegefinancierd? Wat vindt de Commissie van dit duidelijke belangenconflict?

9. Indien de Commissie zelf nog verder onderzoek zou uitvoeren of dit zou uitbesteden,

- a) door wie zal dat dan worden uitgevoerd, en
- b) hoe zal dit worden gefinancierd?

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie**

(14 december 1995)

Tijdens de vergadering van 17—19 oktober 1995 werd de aandacht van het Wetenschappelijk Comité voor geneesmiddelen binnen het Europees Bureau voor de geneesmiddelenbeoordeling (het Comité voor farmaceutische specialiteiten — CPMP), gevestigd op drie niet-gepubliceerde studies waaruit een hoger (hoewel nog steeds laag) risico zou blijken van veneuze trombo-embolie als gevolg van het gebruik van derde-generatie-anticonceptiemiddelen (met lage doses desogestrel of gestoden). Zeven producten die deze hormonen bevatten zijn in de Lid-Staten in de handel.

Onder deze studies bevinden zich ook een voor de Wereldgezondheidsorganisatie verrichte multinationale studie, een door professor H. Jick uitgevoerde cohortstudie op basis van registratie en een transnationale studie van professor W. O. Spitzer.

Tijdens de vergadering van 17—19 oktober 1995 vond een eerste discussie plaats met de onderzoekers die aan deze studies hebben gewerkt. Hen werd gevraagd een belangenverklaring in te vullen. Deze gegevens werden door de leden geanalyseerd, waarna op 26 oktober 1995 een speciale vergadering werd belegd. Tijdens deze vergadering stelde het Comité dat er, gezien de beschikbare gegevens, geen aanleiding was om deze producten uit de handel te nemen. De betrokken bedrijven werd verzocht verdere informatie te verschaffen waarmee het Comité zich binnenkort zal bezighouden. In een tot de Lid-Staten en houders van marktvergunningen gerichte schriftelijke verklaring van zijn standpunt stelde het CPMP voor, speciale boodschappen tot artsen en gebruikers te richten.

Het gebruik van de geneesmiddelen in kwestie wordt door de autoriteiten van de betrokken Lid-Staten toegestaan. Het feit dat een vergunning wordt verleend is van geen invloed op de wettelijke of strafrechtelijke aansprakelijkheid van de fabrikant en de persoon die voor het in de handel brengen van het produkt verantwoordelijk is. De hier genoemde risico's zijn niet produktgebonden en de studies suggereren niet meer dan een toename van een reeds aanwezige pathologie. Er zij op gewezen dat deze toename veel geringer is dan die als gevolg van zwangerschap of roken.

Het CPMP verricht zelf geen medisch onderzoek. De standpunten van dit comité zijn gebaseerd op van aanvragers of houders van marktvergunningen verlangde studies. Hieronder vallen alle onderzoeken van onafhankelijke medische teams of organisaties, zoals de Wereldgezondheidsorganisatie. In het kader van het Biomed-programma zouden verdere studies kunnen worden overwogen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3150/95
van Maartje van Putten (PSE)
aan de Commissie
(22 november 1995)
(96/C 66/110)

Betreft: Project „Integrated Watershed Management in Doon Valley” (ALA/90/144)

In het antwoord op mijn vragen 1685/94, 1686/94 en 1687/94 ⁽¹⁾ meldde de Commissie haar voornemen een studie uit te voeren naar de sociaal-economische gevolgen van het project „Integrated Watershed Management in Doon Valley” (ALA/90/14), met medewerking van een lokale NGO.

1. Kan de Commissie aangeven of deze studie inmiddels is uitgevoerd of in welk stadium van voortgang de studie zich bevindt?
2. Is de Commissie bereid rapportage en/of resultaten van de studie over te leggen?
3. Indien de studie al is afgerond, kan de Commissie dan aangeven welke gevolgen de onderzoekresultaten hebben gehad voor de verdere uitvoering van het project?

⁽¹⁾ PB nr. C 24 van 30. 1. 1995, blz. 9.

Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie
(13 december 1995)

Een studie van de sociaal-economische gevolgen van het project werd onlangs uitgevoerd door een bekende Indiase, niet-gouvernementele organisatie (PRIA — Participatory Research in India) die deskundig is op het gebied van de aanpak waarbij de gemeenschap bij een project betrokken wordt. De Commissie verwacht vóór eind 1995 in het bezit te zijn van haar verslag.

Uit voorlopige informatie van de adviseurs blijkt dat het Doon Valley-project beoordelings technieken voor plattelandsparticipatie als basisinstrument hanteert om de gemeenschap bij projecten te betrekken. Dorpsgemeenschappen worden actief betrokken bij het voorbereidingsproces van de dorpsplanning. Zij vormen dorpsverenigingen die verantwoordelijk zijn voor de uitvoering van een project en leren met bevoegdheden om te gaan. Tevens zijn drie eenheden opgericht die toezicht moeten houden op de activiteiten in het kader van dit project en deze moeten coördineren (een eenheid participatieopleiding, een eenheid

planning en een eenheid toezicht) die er alle toe bijdragen dat de gemeenschap meer betrokken wordt bij en deelneemt aan ontwikkelingsinitiatieven.

Positieve veranderingen zijn reeds gemeld. De staf van het project gaat volledig akkoord met het concept van gemeenschapsparticipatie en houdt hier ook rekening mee. Op dorpsniveau krijgen de dorpsbewoners meer verantwoordelijkheden en nemen zij, na een opleiding te hebben genoten, zelf initiatieven. Het gender-aspect werd meer naar voren geschoven en vrouwen nemen meer verantwoordelijkheden op zich. De onderlinge samenwerking tussen vrouwen en de staf van het project heeft ertoe geleid dat de genderplanning en de tenuitvoerlegging van gender-gerelateerde elementen van het project is verbeterd, voor zover het om beroepskennis gaat; het technische bijstandsteam heeft verschillende competente groepen, organisaties en particulieren in contact gebracht met het project voor opleiding, oriëntatie en onderlinge samenwerking. Hierdoor zijn nieuwe perspectieven geopend voor staf en gemeenschap. Het eindverslag kan op verzoek beschikbaar worden gesteld.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3160/95
van Giuseppe Rauti (NI)
aan de Commissie
(22 november 1995)
(96/C 66/111)

Betreft: Uitvoer van schoenen uit China en Oost-Azië

Weet de Commissie dat de schoenindustrie in Barletta (provincie Bari) in een zeer ernstige crisis verkeert? De omzet is in de eerste negen maanden van 1995 met 20 % gedaald en de export met 25 %.

Eens te meer — zoals blijkt uit uitlatingen van Giuseppe Cortellino, directeur van de Cofra en voorzitter van de vereniging van schoenfabrikanten in Bari (zie „Il Mondo” van 30 oktober en 5 november 1995, artikel van Claudio Porneo) — moet deze crisis geweten worden aan het verplaatsen van fabrieken naar landen waar arbeid wel twintig keer goedkoper is dan in Italië. Daarnaast is de overstelpende export uit Oost-Azië een factor. In 1994 waren er van de 786 miljoen in de Unie geïmporteerde paar schoenen 316 miljoen — 40 % — afkomstig uit China. Wanneer je daar de uitvoer uit Thailand en Indonesië bij optelt, kom je op 476 miljoen paar of 60 % van het totaal. In Italië kost een schoenarbeider 3 miljoen lire per maand — in China iets meer dan 150 000 lire.

Wat wil de Commissie aan deze crisis doen die trouwens de hele Europese schoenindustrie heeft getroffen?

**Antwoord van Sir Leon Brittan
namens de Commissie**
(18 december 1995)

De Commissie is zich welbewust van de moeilijkheden bij enkele sectoren van de bedrijfstak van schoeisel van de Gemeenschap. Er zij aangetekend dat deze sectoren gevoelig blijven, ondanks het feit dat in deze bedrijfstak vele sectoren zich met succes hebben ingespannen en dit blijven doen.

Deze gevoeligheid en de toenemende dreiging door de invoer uit China, zelfs nog nijpender geworden door de bijzondere kenmerken van de Chinese economie, waren de redenen waarom de Raad, op voorstel van de Commissie, in maart 1994 invoercontingenten op bepaalde categorieën schoeisel uit China heeft ingesteld.

Bovendien blijft de Commissie vasthouden aan doorslaggevende maatregelen tegen oneerlijke handelspraktijken van buitenlandse producenten en derde landen. De Commissie verricht derhalve thans een anti-dumpingonderzoek, ingeleid door de Europese Federatie voor schoeisel, naar de invoer van schoeisel uit China, Indonesië en Thailand.

Het geachte Parlements lid mag er voorts zeker van zijn dat de Commissie de toegang voor de communautaire schoeiselproducenten op buitenlandse markten zal blijven bevorderen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3168/95
van Susan Waddington (PSE)
aan de Commissie
(29 november 1995)
(96/C 66/112)

Betreft: Volksgezondheid — postpoliosyndroom

Poliomyelitis werd altijd beschouwd als een ziekte met een aflopend ziektebeeld zonder lange-termijngevolgen. Onlangs is aan het licht gekomen dat de ziekte een tweede degeneratieve fase heeft (postpoliosyndroom) die ongeveer 50% van de overlevenden zo'n dertig jaar na de eerste infectie treft. De ergste klachten worden vaak verkeerd gediagnostiseerd als sneller verlopende degeneratieve ziektes, zoals Motor Neurone Disease. Door foutieve diagnose en verkeerde behandelingen wordt nog meer schade aangericht. In de Verenigde Staten, Nieuw-Zeeland en Australië wordt uitgebreid onderzoek gedaan en worden voorlichtingscampagnes georganiseerd om medisch personeel te wijzen op PPS.

Welke mening heeft de Commissie over PPS? Heeft de Commissie toegang tot epidemiologische statistische gegevens over het voorkomen van PPS in de Europese Unie, en is de Commissie iets bekend over enige vorm van samenwerking van Europees medisch personeel op dit gebied?

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie**
(5 januari 1996)

Aangezien er op dit moment geen epidemiologische controle op besmettelijke ziekten op communautair niveau plaatsvindt, behalve op aids, heeft de Commissie geen specifieke informatie over gevallen van het postpoliosyndroom. Poliomyelitis is een virusziekte die verlamming kan veroorzaken bij de patiënt, die daarvan zijn hele verdere leven last blijft ondervinden. Daarom is dit een van de ziekten die volgens de doelstellingen van de Wereldgezondheidsorganisatie (WGO) vóór het jaar 2000 uitgeroeid moeten zijn. In dat verband houdt het Regionaal Bureau voor Europa van de WGO toezicht op de gevallen van slappe verlamming, waarvan er slechts enkele door het poliovirus van een wilde stam worden veroorzaakt. Gevallen van het postpoliosyndroom worden hierbij niet betrokken. Overigens is het verzamelen van betrouwbare gegevens hierover voor elke Lid-Staat afzonderlijk een bijzonder moeilijke aangelegenheid.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3170/95
van Susan Waddington (PSE)
aan de Commissie
(29 november 1995)
(96/C 66/113)

Betreft: Veiligheidsnormen — caravanterreinen

Er bestaat momenteel geen EU-wetgeving die zorgt voor minimale veiligheidsnormen op caravanterreinen in de Gemeenschap, en daarom verschillen die normen per Lid-Staat. Sommige Lid-Staten stellen een bepaalde afstand tussen de caravanpercelen verplicht als preventieve maatregel tegen brand, andere doen dit niet, wat leidt tot gevaarlijk overbezette terreinen.

Welke mening heeft de Commissie hierover, en wat denkt de Commissie te ondernemen om ervoor te zorgen dat er op alle terreinen in de gehele Gemeenschap bepaalde minimumnormen in acht worden genomen?

**Antwoord van mevrouw Bonino
namens de Commissie**
(8 januari 1996)

De Commissie is niet op de hoogte gesteld van ongevallen of bijzondere gevaren op campings voor caravans. Zoals de geachte Afgevaardigde opmerkt, zijn alleen de nationale autoriteiten bevoegd op dit gebied. De Commissie is vooralsnog niet voornemens op dit gebied actie te ondernemen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3173/95

van **Arthur Newens (PSE)**
aan de Commissie
(29 november 1995)
(96/C 66/114)

Betreft: Hulpprojecten in Indonesië

Zou de Commissie een overzicht kunnen geven van de projecten in Indonesië die worden gefinancierd met financiële steun van de Europese Unie of Lid-Staten?

Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie
(22 december 1995)

De Commissie zendt aan het geachte Parlementslid en het Secretariaat-generaal van het Parlement rechtstreeks een tabel toe met de aangevraagde informatie.

Ten aanzien van de financiering met financiële steun van de Lid-Staten kan worden opgemerkt dat de Commissie gewoonlijk niet door de Lid-Staten van hun bilaterale initiatieven op de hoogte wordt gesteld.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-3180/95

van **Jorge Hernandez Mollar (PPE)**
aan de Commissie
(21 november 1995)
(96/C 66/115)

Betreft: Opstelling van het in de resolutie over een coherente werkgelegenheidsstrategie gevraagde verslag

In punt 22 van de resolutie van het Europees Parlement over een coherente werkgelegenheidsstrategie voor de Europese Unie (A 4-166/95) wordt de Commissie verzocht bij voorrang een verslag op te stellen over een mogelijk compenserend effect tussen vervroegde uittreding en het in dienst nemen van langdurig werklozen.

Kan de Commissie mededelen of aan dit verslag wordt gewerkt en aan welke benaderingswijze zij de voorkeur geeft? In hoeverre heeft zij reeds gevolg gegeven aan het verzoek van het Europees Parlement?

Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie
(5 januari 1996)

De langdurige werkloosheid is een plaag waarover de Commissie zich zeer ernstige zorgen maakt wanneer het gaat

om werkgelegenheid en de arbeidsmarkt. Tijdens de Europese Raad van Essen en Cannes is een Europese strategie voor de werkgelegenheid gedefinieerd en zijn in het bijzonder vijf prioritaire actiegebieden vastgesteld inzake de hervorming van de arbeidsmarkt, waaronder de maatregelen ten gunste van sterk door de werkloosheid getroffen groepen. Een van de specifiek genoemde groepen is die van de langdurig werklozen voor wie verschillende maatregelen moeten worden getroffen om rekening te houden met de verschillende eisen en karakteristieken van deze heterogene groep.

De Lid-Staten is verzocht deze aanbevelingen om te zetten in het kader van de meerjarenprogramma's voor de werkgelegenheid, rekening houdend met hun werkgelegenheidsstelsels en hun economische en sociale situatie. De Commissie en de Raad is verzocht de ontwikkeling van de werkgelegenheid en de desbetreffende beleidsvormen van de Lid-Staten van zeer nabij te volgen en elk jaar aan de Europese Raad verslag uit te brengen over de op de arbeidsmarkt bereikte vooruitgang. In dit verband zal de Commissie vooral de vraagstukken en beleidsvormen betreffende de langdurig werklozen in ogenschouw nemen.

In haar in oktober 1995 goedgekeurde verslag over de tenuitvoerlegging van de aanbeveling van Essen, getiteld „De Europese strategie voor de werkgelegenheid: recente vorderingen en vooruitzichten” ⁽¹⁾ heeft de Commissie de nadruk gelegd op de versterkte aandacht die moet worden besteed aan de zwaarst getroffen categorieën, met name „de langdurig werklozen die een kans op opleiding, aanpassing of integratie zouden moeten krijgen alvorens de drempel van langdurige werkloosheid te bereiken”.

Daarnaast wordt de laatste hand gelegd aan het ERGO II genoemde programma van de Commissie, dat betrekking heeft op acties en onderzoek ter bestrijding van de langdurige werkloosheid. De conclusies daarvan zullen worden gepresenteerd tijdens een conferentie die in mei 1996 zal plaatsvinden. Het doel van deze conferentie zal zijn de Lid-Staten te informeren over de vele bestaande acties, de goede ervaringen te verzamelen en te evalueren en de vermenigvuldiging daarvan mogelijk te maken.

Wat de vervroegde uittreding betreft, vestigt de Commissie de aandacht van de geachte Afgevaardigde op:

- de aanbeveling van de Raad van 10 december 1982 betreffende de beginselen van een communautair beleid ten aanzien van de pensioenleeftijd ⁽²⁾;
- de verslagen van 1986 en 1992 van de Commissie aan de Raad over de toepassing van de aanbeveling;
- de aanbeveling van de Raad van 27 juli 1992 betreffende de convergentie van de doelstellingen en het beleid inzake sociale bescherming ⁽³⁾; en
- de resolutie van de Raad van 30 juni 1993 over de regelingen inzake flexibele pensionering ⁽⁴⁾,

die onder andere pleiten voor de progressieve invoering van regelingen voor flexibele pensionering en algemene doelstellingen ter zake bevatten. Bovendien wordt onderstreept dat de uitwerking en uitvoering van een beleid inzake flexibele pensionering onder de bevoegdheid van elke Lid-Staat valt, onder eerbiediging van de bepalingen van de Verdragen en in de geest van het subsidiariteitsbeginsel. Elk mechanisme voor eventuele compensatie tussen de vervroegde uittreding en de indienstneming van langdurig werklozen valt derhalve onder de verantwoordelijkheid van elke Lid-Staat.

(1) Doc. COM(95) 465 def.

(2) PB nr. L 357 van 18. 12. 1982.

(3) PB nr. L 245 van 26. 8. 1992.

(4) PB nr. C 188 van 10. 7. 1993.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3182/95

van Glyn Ford (PSE)

aan de Commissie

(29 november 1995)

(96/C 66/116)

Betreft: Register van de belangen van de leden van de Commissie

Welke stappen wil de voorzitter van de Commissie, mede gelet op zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag P-357/95 ⁽¹⁾ waarin hij verklaarde dat er een register is ingevoerd en het recente artikel in de Guardian (Stephen Yates, 28 oktober) waarin uit de mond van een niet nader genoemde ambtenaar werd opgetekend dat zo'n register niet zou bestaan, nemen om de identiteit vast te stellen en disciplinaire maatregelen te nemen tegen de ambtenaar van de Commissie die hem ervan beschuldigd heeft tegen het Europees Parlement te hebben gelogen?

(1) PB nr. C 179 van 13. 7. 1995, blz. 15.

**Antwoord van de heer Santer
namens de Commissie**

(14 december 1995)

De verklaringen waarnaar verwezen werd in het antwoord op schriftelijke vraag P-357/95 van het geachte Parlementslid, zijn zeker niet de zaak van een anonieme ambtenaar. De Commissie heeft bekendgemaakt dat de verklaringen van alle Commissieleden, die berusten bij de Secretaris-generaal, beschikbaar zijn voor publieke controle.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3184/95

van Arthur Newens (PSE)

aan de Commissie

(29 november 1995)

(96/C 66/117)

Betreft: Invloed van het Schengen-informatiesysteem op de vrijheid van verkeer van burgers uit derde landen in de Europese Unie

Er lijkt een rechtstreekse tegenspraak te bestaan tussen de bepalingen van de Overeenkomst ter uitvoering van het Verdrag van Schengen en de vrijheid van verkeer, zoals deze geregeld is in de wetgeving van de Europese Unie, doordat de definitie van „vreemdeling” in artikel 1 van de Overeenkomst ter uitvoering van het Verdrag van Schengen, die luidt: „Een persoon die geen onderdaan is van een der Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen” geen verwijzing naar onderdanen van derde landen die de vrijheid van verkeer ingevolge de EU-wetgeving genieten, bevat. Deze definitie op zich, alsmede de consequenties die resulteren uit de bepalingen inzake het Schengen-informatiesysteem, lijken een duidelijke inbreuk te vormen op de EU-wetgeving inzake het vrije verkeer.

Kan de Commissie bevestigen dat, gelet op de EU-wetgeving, de inwerkingtreding van de Overeenkomst ter uitvoering van het Verdrag van Schengen op 1 juli 1995 op zich niet de invoering van beperkingen op de bestaande rechten inzake het vrije verkeer zoals onderdanen van derde landen in het kader van de Europese Verdragen genieten, toestaat? Welke maatregel wil de Commissie nemen om dergelijke beperkingen in strijd met de EU-wetgeving te voorkomen?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3185/95

van Arthur Newens (PSE)

aan de Commissie

(29 november 1995)

(96/C 66/118)

Betreft: Overeenkomst ter uitvoering van het Verdrag van Schengen en vrij verkeer van onderdanen van derde landen ingevolge het Verdrag

Naar gebleken is, voegen sommige Schengen-landen automatisch een rapport over alle onderdanen van derde landen die uit hun land geweerd zijn aan het Schengen-informatiesysteem toe, zonder te overwegen of dit van invloed zou kunnen zijn op de rechten van de betrokkenen inzake het vrije verkeer binnen de overige EU-Lid-Staten (bijv. als echtgeno(o)t(e) van een EU-onderdaan). De wering van onderdanen van derde landen uit een Schengen-land heeft geleid tot de automatische wering uit alle Schengen-landen sedert 1 juli 1995, ook al had er tevoren geen bezwaar tegen

bestaan dat de betrokkenen naar andere Schengen-landen zouden reizen.

Zijn de Commissie dergelijke gevallen bekend? Zo ja, welke maatregelen wil zij dan nemen om dergelijke flagrante inbreuken op de rechten van onderdanen van derde landen inzake het vrije verkeer zoals deze voortvloeien uit de EU-Verdragen en welke veroorzaakt worden door het Verdrag van Schengen, te voorkomen?

**Gecombineerd antwoord van de heer Monti
namens de Commissie
op de schriftelijke vragen E-3184/95 en E-3185/95**

(24 januari 1996)

De Commissie gaat momenteel over tot een grondig onderzoek van het door het geachte Parlementslid aan de orde gestelde probleem; zij zal zo spoedig mogelijk nadere mededelingen ter zake doen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3234/95

van **Wolfgang Kreissl-Dörfler (V)**

aan de Commissie

(1 december 1995)

(96/C 66/119)

Betreft: Beïnvloeding van het conflict over de westelijke Sahara

Nadat Marokko in 1975 de westelijke Sahara had bezet en de Saharawi's grotendeels waren verdreven, kon er door bemiddeling van de Verenigde Naties in 1991 een wapenstilstand tussen het Polisariofront, de bevrijdingsbeweging van de Saharawi's, en Marokko worden bewerkstelligd.

Nu dreigt er evenwel opnieuw oorlog uit te breken, omdat Marokko het referendum over de toekomst van het land dat na de wapenstilstand zou moeten volgen, systematisch tegenhoudt.

Om het VN-beleid niet te torpederen en een oorlog te voorkomen, zou Marokko er dus toe moeten worden bewogen dit referendum doorgang te laten vinden.

Hoe denkt de Commissie, nu de economische en politieke samenwerking met Marokko in het kader van de Associatieovereenkomst is opgevoerd, haar betrekkingen met het land te kunnen gebruiken om het vredesplan van de Verenigde Naties te helpen slagen?

**Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie**

(22 december 1995)

De Commissie volgt van zeer nabij de voortgang van de inspanningen van de secretaris-generaal van de Verenigde Naties op instructies van de Veiligheidsraad, om een vreedzame oplossing te vinden voor het conflict in de westelijke Sahara door middel van een referendum.

De Commissie is van mening dat het voor de instelling van een zone van vrede en stabiliteit in het Middellandse-Zeegebied van essentieel belang is dat er vreedzame oplossingen gevonden worden voor regionale conflicten. Hiertoe onderhandelt de Commissie over partnerschapsovereenkomsten met de meeste landen van de regio. Wat Marokko betreft, is de tekst van de Associatieovereenkomst met de Gemeenschap door de onderhandelaars geparafeerd; deze zal begin 1996 worden ondertekend. In het kader van de politieke dialoog die deel uitmaakt van de overeenkomst kan elke partij kwesties van gemeenschappelijk belang ter sprake brengen.

De Commissie meent dat de Euromediterrane conferentie een proces van multilateraal overleg in gang heeft gezet dat zal bijdragen aan een vreedzame coëxistentie aan beide kanten van de Middellandse Zee.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3235/95

van **Glyn Ford (PSE)**

aan de Commissie

(1 december 1995)

(96/C 66/120)

Betreft: Sancties tegen Irak

Kan de Commissie een einde maken aan de sancties die gelden voor de levering van voedsel en medicijnen aan Irak, aangezien de gevolgen hiervan vooral worden gevoeld door de bevolking en niet door de regering?

**Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie**

(19 december 1995)

Het als gevolg van zijn invasie van Koeweit bij Resolutie 661 van 6 augustus 1990 van de Veiligheidsraad aan Irak opgelegde handelsembargo heeft altijd een specifieke uitzondering gemaakt voor de invoer van medische benodigdheden en — zulks op humanitaire gronden — voedingsmiddelen. Op grond van Resolutie 687 van de Veiligheidsraad van 2 april 1991, die de sanctieregeling na het einde van de Golfoorlog wijzigde, was de daadwerkelijke invoer van voedingsmiddelen, materieel en eerste levensbehoeften in Irak mogelijk, mits de Commissie sancties van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties aan deze invoer vooraf haar goedkeuring heeft gehecht.

Deze resoluties, die voor de Lid-Staten van de Gemeenschap bindend zijn, zijn goedgekeurd en omgezet in communautaire wetgeving, met name bij Verordening (EEG) nr. 2340/90 (¹). Zo staan de verordeningen van de Raad, in overeenstemming met de sancties van de Verenigde Naties, reeds de invoer in Irak van medische basisbenodigdheden en voedingsmiddelen toe, zolang zulks plaatsvindt in het kader van humanitaire hulp of noodhulpacties.

Voorts heeft de Veiligheidsraad in zijn Resolutie 986 van 14 april 1995, waarin de bepalingen van eerdere resoluties worden uitgebreid, in verband met de moeilijke humanitaire situatie in Irak de mogelijkheid geboden om via de verkoop

van Iraakse aardolie de aankoop en invoer van humanitaire behoeften mogelijk te maken. Helaas blijft de Iraakse Regering weigeren deze resolutie te aanvaarden en moet zij bijgevolg de verantwoordelijkheid dragen voor de daaraan verbonden tragische humanitaire gevolgen.

Niettemin maken de Lid-Staten en de Commissie zich ernstig bezorgd over de steeds slechtere situatie in Irak. Derhalve biedt de Commissie Irak, te zamen met de Lid-Staten, substantiële humanitaire hulp, met name om te voorzien in de tekorten aan voedingsmiddelen en medische behoeften. Naast bijstand voor herstelwerkzaamheden in Noord-Irak zal de Gemeenschap in 1995 25 miljoen ecu vastleggen voor humanitaire hulpprojecten die in geheel Irak ten uitvoer zullen worden gelegd door de organisaties van de Verenigde Naties en niet-gouvernementele organisaties.

(¹) PB nr. L 213 van 9. 8. 1990.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-3245/95

van Hugh McMahon (PSE)
aan de Commissie
(29 november 1995)
(96/C 66/121)

Betreft: Discriminatie van buitenlandse lectoren aan de Universiteit van Verona en elders in Italië

Kan de Commissie, in aansluiting op het debat dat in het Parlement is gevoerd tijdens de vergaderperiode van juli 1995 en de aanneming van Resolutie B 4-968/95, mededelen welke maatregelen zij getroffen heeft en welke besprekingen, als deze al hebben plaats gehad, zij heeft gevoerd met de Italiaanse autoriteiten?

Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie
(20 december 1995)

Na de resolutie van het Parlement van 13 juli 1995, heeft de Commissie vernomen dat het Italiaanse Parlement op 21 juni jl. een nieuwe wet (nr. 236) heeft aangenomen, waarmee Decreet-wet nr. 120 werd omgezet en gewijzigd. De Commissie is door de Italiaanse autoriteiten niet officieel op de hoogte gesteld van de nieuwe wetgeving. De Commissie heeft nagegaan of de nieuwe wetgeving verenigbaar is met het Gemeenschapsrecht en het blijkt dat zij voldoet aan de eisen van de Commissie om te waarborgen dat de verkregen rechten van buitenlandse lectoren worden geëerbiedigd.

De Commissie, die in nauw contact staat met de betrokkenen, is echter ter ore gekomen dat de arbeidsvoorwaarden van sommige buitenlandse lectoren in de praktijk zijn gewijzigd, of dat in nieuwe arbeidsovereenkomsten hun

status soms is verlaagd. De Commissie heeft ook vernomen dat Italiaanse rechtbanken uitspraken hebben gedaan over de algemene kwestie van de buitenlandse lectoren, maar zij is niet op de hoogte van de inhoud van die uitspraken.

Gezien het feit dat bepaalde praktijken blijken te veranderen en de Commissie moet weten in welke mate de Italiaanse autoriteiten de nieuwe wetgeving uitvoeren, is een urgent onderzoek ingesteld om nauwkeurige informatie over de huidige situatie te verkrijgen. De Italiaanse autoriteiten zal tevens worden gevraagd de Commissie zo spoedig mogelijk te informeren over de implementatie van de wet.

De Commissie is niet voornemens de procedure tegen Italië wegens het schenden van het Gemeenschapsrecht op te geven, maar alvorens deze zaak aan het Hof voor te leggen moet een volledig onderzoek naar de huidige situatie worden afgesloten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3248/95

van Angela Billingham (PSE)
aan de Commissie
(1 december 1995)
(96/C 66/122)

Betreft: Mensenrechten in China

Is het de Commissie bekend dat duizenden mensen in China zonder veroordeling gevangen worden gehouden wegens hun religieuze of politieke overtuiging?

Is de Commissie op de hoogte van het speciale geval van mevrouw Phunsog Nyidron, een Tibetaanse non, die reeds 17 jaar gevangen wordt gehouden wegens haar politieke overtuiging? Deze gevangenisstraf is, voor zover bekend, de langste die een vrouwelijk politiek gevangene in Tibet moest ondergaan. Er bestaan aanwijzingen dat Phunsog Nyidron in de gevangenis zeer slecht wordt behandeld.

Welke maatregelen denkt de Commissie te nemen om haar veroordeling van deze onmenselijke praktijken bij de Chinese overheid kenbaar te maken?

Antwoord van Sir Leon Brittan
namens de Commissie
(5 januari 1996)

De Commissie volgt de situatie van de mensenrechten in China en vooral in Tibet op de voet en dit in nauwe samenwerking met de Lid-Staten en het Parlement. Zij maakt van elk contact met de Chinese leiders gebruik om hen hiervan op de hoogte te stellen. Bovendien heeft de Unie dit probleem reeds verschillende malen ter sprake gebracht in het kader van het politieke overleg dat werd opgestart op bilateraal vlak met China en van het overleg dat meer specifiek is gewijd aan problemen op het gebied van de

mensenrechten. Zij is vastbesloten op deze weg verder te gaan.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3256/95

van **Amedeo Amadeo (NI)**
aan de Commissie
(1 december 1995)
(96/C 66/123)

Betreft: Verkeersongelukken op de weg

Het is inmiddels bekend uit statistische gegevens die door gespecialiseerde bureaus in de diverse Lid-Staten verstrekt zijn, dat ongeveer een vijfde van de dodelijke verkeersongelukken in de Europese Unie te wijten is aan rijden onder invloed van alcohol. Voorts zij erop gewezen dat in vele Lid-Staten nog geen criteria en maatregelen vastgesteld zijn voor de controle van het alcoholgehalte bij bestuurders van motorvoertuigen en dat er nog geen overeenstemming bereikt zou zijn over een limiet die in de gehele Europese Unie zou gelden als maximum toelaatbaar alcoholgehalte bij bestuurders van vervoermiddelen.

Is de Commissie niet van mening orde op zaken te moeten stellen door concrete voorstellen te doen die zo spoedig mogelijk uitgevoerd moeten worden en waaraan alle Lid-Staten moeten voldoen?

Antwoord van de heer Kinnock
namens de Commissie
(19 januari 1996)

Het geachte Parlementslid wordt verwezen naar het gecombineerde antwoord dat de Commissie heeft gegeven op de schriftelijke vragen E-2558/95 en E-2600/95 van de heer Sisó Cruellas en anderen ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Zie bladzijde 16 van dit Publikatieblad.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3258/95

van **Johanna Maij-Weggen (PPE)**
aan de Commissie
(1 december 1995)
(96/C 66/124)

Betreft: Verdwijnen van geld bij Centrale Bank Kenia

1. Is de Commissie op de hoogte van het feit dat de Keniase Rekenkamer heeft vastgesteld dat bij de Centrale Bank van Kenia 400 miljoen NFL is verdwenen?

2. Heeft de Commissie, net als vele andere donoren, consequenties getrokken uit dit feit door de financiering van hulpprogramma's op te schorten?

3. Hoe beoordeelt de Commissie de situatie in Kenia op dit moment?

Antwoord van de heer Pinheiro
namens de Commissie
(3 januari 1996)

1. Het is de Commissie bekend dat er in het verslag van de voorzitter van de Rekenkamer van Kenia betreffende begrotingsjaar 1993/1994 wordt verklaard dat aanzienlijke bedragen, zonder bewijsstukken, door de Centrale Bank van Kenia bij het Ministerie van Financiën zijn vastgesteld, ten belope van in totaal 14 775 miljoen Keniaanse shilling (200 miljoen ecu). Op het moment dat het verslag werd getekend (27 juli 1995) waren de nodige documenten ter staving van deze betalingen nog niet aan de voorzitter van de Rekenkamer ter hand gesteld.

Het Keniaanse Ministerie van Financiën reageerde op dit verslag van de voorzitter van de Rekenkamer met de verklaring dat er uitvoerige toelichtingen met betrekking tot de 14,555 miljoen Keniaanse shilling ter beschikking zullen worden gesteld van de Commissie voor openbare rekeningen van het Keniaanse Parlement en dat de regering maatregelen heeft getroffen om het verdwenen geld terug te krijgen.

2. Het is de Commissie niet bekend dat donoren op grond van deze informatie maatregelen hebben getroffen en de financiering van hulpprogramma's hebben opgeschort. De Commissie heeft sinds 1991 samen met alle andere belangrijke donoren alle betalingsbalanssteun voor Kenia opgeschort tengevolge van het gebrek aan vooruitgang op politiek en economisch gebied. Deze situatie is niet veranderd en de Commissie heeft steeds het belang onderstreept van overtuigende initiatieven van de zijde van de Keniaanse Regering om tot een behoorlijk bestuur te komen en om te voorkomen dat gelden in de toekomst een verkeerde bestemming krijgen.

3. De Commissie grijpt, in nauw overleg met de Lid-Staten, op actieve wijze alle gelegenheden aan om haar bezorgdheid over de recente ontwikkelingen op politiek en economisch gebied en op dat van de mensenrechten aan de Keniaanse Regering over te brengen. De vergadering van de adviesgroep in juli 1995 en de krachtige verklaring van de Commissie, tezamen met alle andere donoren, zullen de Keniaanse autoriteiten er stellig van overtuigen hoeveel belang de Commissie hecht aan het feit dat ontwikkelingspolitiek en -samenwerking nauw verbonden zijn met de eerbiediging van en het genot van fundamentele mensenrechten en met de erkenning en de toepassing van democratische beginselen, de consolidering van de rechtsstaat en goed bestuur.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3262/95

van Christine Oddy (PSE)

aan de Commissie

(6 december 1995)

(96/C 66/125)

Betreft: MG Gas Products (onderdeel van de Hoechst Groep)

Is het de Commissie bekend dat een onderneming in het Verenigd Koninkrijk, de MG Gas Products in Coleshill die een onderdeel vormt van de Messer Griesheim GmbH in Duitsland en deel uitmaakt van de Hoechst Groep,

- voornemens is een overeenkomst met de Transport and General Workers Union te verbreken,
- voornemens is om MG Gas Products te verdelen in kleinere ondernemingen en werknemers bij verschillende ondernemingen aan te stellen op dezelfde werkplek om deze werknemers te verdelen,
- dat met deze praktijk wordt beoogd om de richtlijn inzake verkregen rechten (TUTE Regulations) in de wind te slaan door niet de vereiste aanmelding te doen?

Wat denkt de Commissie te ondernemen om ervoor te zorgen dat aan genoemde richtlijn wordt voldaan?

Antwoord van de heer Flynn

namens de Commissie

(4 januari 1996)

Er komen twee problemen ter sprake: de erkenning van een vakbond en de toepassing van Richtlijn 77/187/EEG⁽¹⁾ betreffende overdrachten van ondernemingen.

In de eerste plaats zij eraan herinnerd dat er geen enkele norm van communautair recht bestaat die kwesties op het gebied van de erkenning van vakbonden door de werkgevers regelt of, in het algemeen, het recht van vereniging en collectieve onderhandelingen of de vrijheid om vakbonden te vormen of zich daarbij aan te sluiten. Het Gemeenschapshandvest van de sociale grondrechten van de werkenden noemt een aantal beginselen op dit gebied (de punten 11 tot 14), met name dat van de vrijheid zich bij beroepsorganisaties aan te sluiten. Het Handvest verwijst evenwel naar de Lid-Staten voor de tenuitvoerlegging van deze beginselen op nationaal niveau. Verder zij erop gewezen dat de aan het EG-Verdrag gehechte overeenkomst betreffende de sociale politiek in artikel 2, lid 6, het recht van vereniging uitsluit van de nieuwe communautaire bevoegdheden op sociaal gebied.

Wat de toepassing van Richtlijn 77/187/EEG betreffende overdrachten van ondernemingen betreft, dient te worden opgemerkt dat de rechten en verplichtingen welke voor de vervreemder voortvloeien uit de op het tijdstip van de overgang bestaande arbeidsovereenkomst of arbeidsverhouding door deze overdracht op de verkrijger overgaan (artikel 3, lid 1). Dientengevolge kan de overdracht van een onderneming, vestiging of onderdeel daarvan op zichzelf geen reden voor ontslag of voor wijziging van de arbeidsvoorwaarden voor de vervreemder of de verkrijger vormen. Desalniettemin moet er rekening mee worden gehouden dat

deze bescherming, overeenkomstig artikel 4, lid 1, geen beletsel vormt voor ontslagen wegens economische, technische of organisatorische redenen die wijzigingen voor de werkgelegenheid met zich brengen.

Aangezien het Verenigd Koninkrijk de bepalingen van de richtlijn heeft omgezet in nationaal recht (Regulations 1981, Statutory Instruments n° 1794 van 4. 12. 1981, Trade Union Reform and Employment Right Act 1993, Terms and Conditions of Employment, n° 2587 van 5. 10. 1995), valt onderhavige zaak onder de bevoegdheid van de nationale rechtspraak.

⁽¹⁾ PB nr. L 61 van 5. 3. 1977.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3267/95

van Iñigo Méndez de Vigo (PPE)

aan de Commissie

(6 december 1995)

(96/C 66/126)

Betreft: Verkiezingen op Haïti

Minder dan een maand vóór het houden van de presidentsverkiezingen op Haïti is het politiek klimaat op het eiland aanzienlijk verslechterd door de moord op Jean-Hubert Feuillé, een afgevaardigde in het Haïtiaanse Parlement.

Is de Commissie voornemens waarnemers te sturen teneinde deze verkiezing te volgen?

Antwoord van de heer Pinheiro

namens de Commissie

(5 januari 1996)

Verscheidene Lid-Staten zullen, gecoördineerd door het Voorzitterschap van de Raad, waarnemers sturen teneinde het verloop van deze verkiezingen te volgen.

De Commissie zal, door middel van haar Delegatie, en door technische bijstand ter plaatse, hulp verlenen aan de logistieke coördinatie van de groep waarnemers. Daarenboven heeft de Commissie 2 miljoen ecu aan de Voorlopige Kiesraad toegekend voor het dekken van ongeveer een derde van de kosten van de verkiezingen om aldus een goed verloop daarvan te helpen bevorderen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3277/95

van Johanna Maij-Weggen (PPE)

aan de Commissie

(6 december 1995)

(96/C 66/127)

Betreft: Onderscheid tussen de aanspreekvorm voor mannen en vrouwen

Bij veel overheidsinstanties in landen van de Europese Unie bestaat de merkwaardige gewoonte om vrouwelijke burgers

aan te schrijven als mevrouw of mejuffrouw, terwijl mannelijke burgers neutraal worden aangeschreven. Daarbij wordt bij vrouwen een onderscheid gemaakt tussen gehuwde en niet-gehuwde vrouwen, terwijl bij mannen dit onderscheid nooit wordt aangebracht.

Vindt de Commissie dit niet een subtiele vorm van discriminatie en is de Commissie bereid met de Lid-Staten af te spreken om deze rare gewoonte zo snel mogelijk af te schaffen, door vrouwen uitsluitend als mevrouw aan te laten duiden?

**Antwoord van de heer Santer
namens de Commissie**
(23 januari 1996)

Het aan de orde gestelde onderwerp valt niet onder de bevoegdheid van de Gemeenschap.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-3292/95
van **Danielle Darras (PSE)**
aan de Commissie
(1 december 1995)
(96/C 66/128)

Betreft: Société Metaleurop: anti-dumpingprocedure

Kan de Commissie mededelen of er een anti-dumpingprocedure op gang is gebracht tegen de stijgende invoer van non-ferrometalen (zink) uit de landen van het GOS en uit China?

De onderneming Métaleurop in Noyelles-Godault (Pas-de-Calais, Frankrijk), het belangrijkste Franse bedrijf voor de productie van zink en lood van eerste smelting, heeft onlangs haar sociale plan bekend gemaakt. In dit plan is sprake van 106 ontslagen die vallen in een regio die al zo enorm wordt getroffen door de werkloosheid.

Heeft de Commissie besloten haar industrie niet te beschermen tegen deze stortvloed van non-ferroproducten?

**Antwoord van Sir Leon Brittan
namens de Commissie**
(18 december 1995)

Op 9 juni 1995 heeft de Commissie voor de invoer van ruw, niet-gelegeerd zink, van oorsprong uit Kazachstan, Polen, de Russische Federatie, Oekraïne en Oezbekistan een anti-dumpingprocedure ingeleid⁽¹⁾. De inleiding van deze procedure volgt op een klacht van Eurométaux (Europese Associatie voor metalen), waarbij Métaleurop, de producent naar wie het geachte Parlementslid verwijst, is aangesloten.

Aangezien de Volksrepubliek China in de klacht niet is genoemd, is ten opzichte van de invoer van oorsprong uit dit land geen enkele procedure ingeleid.

⁽¹⁾ PB nr. C 143 van 9. 6. 1995.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-3293/95
van **Undine-Uta Bloch von Blottnitz (V)**
aan de Commissie
(1 december 1995)
(96/C 66/129)

Betreft: Atoomcentrale Mochovce

In haar schriftelijke antwoord op mondelinge vraag H-738/95⁽¹⁾ over de stand van de besprekingen tussen de Commissie en de vertegenwoordigers van Slowakije over de financiering en de bouw van de atoomcentrale Mochovce zegt de Commissie dat tijdens een bijeenkomst tussen Slovenske Elektrarne en de Commissie op 20 juli 1995 nog geen definitieve informatie werd ontvangen.

1. Welke informatie werd dan wel, zij het niet definitief, tijdens deze bijeenkomst verstrekt?
2. Heeft de Commissie haar gesprekspartners voorgesteld een nieuw verzoek om krediet in te dienen?

⁽¹⁾ Handelingen Europees Parlement nr. 4 (november 1995).

**Antwoord van de heer De Silguy
namens de Commissie**
(5 januari 1996)

1. Het doel van de bijeenkomst van 20 juli 1995 tussen Slovenske Elektrarne (SE) en de Commissie was te weten welk gevolg de Slowaakse exploitant aan het Mochovce-project zou geven. Tijdens deze bijeenkomst heeft SE bevestigd dat de Slowaakse autoriteiten voornemens zijn het project volgens een andere structuur te realiseren. Binnen deze nieuwe structuur zou het bedrijf EMO niet meer noodzakelijk zijn. De betrekkingen tussen SE en de overige contractanten zouden opnieuw worden gedefinieerd.

De Slowaakse vertegenwoordigers konden destijds niet aangeven welk standpunt hun Regering zou innemen. Sindsdien is over de ontwikkeling van het project geen enkele officiële informatie verstrekt.

2. De Commissie heeft haar gesprekspartners niet voorgesteld een nieuwe kredietaanvraag in te dienen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-3295/95

van José Escudero (PPE)
aan de Commissie
(1 december 1995)
(96/C 66/130)

Betreft: Onderricht in klassieke talen

Kan de Commissie mededelen of zij,

gezien het feit dat de klassieke talen zoals Latijn en Grieks onderdeel vormen van de basis waarop onze cultuur is gevestigd en dat derhalve de kennis van deze talen een beter beleven van onze cultuur mogelijk maakt,

gezien het feit dat het onderwijs in Latijn en Grieks meer en meer verdwijnt uit de onderwijsprogramma's van de landen van de Europese Unie,

en ondanks het feit dat de onderwijsprogramma's vallen onder de bevoegdheid van de Lid-Staten in overeenkomst met de toepassing van het subsidiariteitsbeginsel,

eventueel overweegt om een richtlijn op te stellen om het onderwijs in klassieke talen op te nemen in het concept van het te verdedigen Europese erfgoed?

Ziet de Commissie eventueel mogelijkheden dat de leraren in deze talen kunnen worden opgenomen in een programma voor de bevordering van deze talen of een uitwisseling van leraren en/of studenten in een programma als Socrates?

**Antwoord van mevrouw Cresson
namens de Commissie**

(8 januari 1996)

De Commissie erkent weliswaar het belang van de klassieke talen voor een beter begrip van onze Europese beschaving, maar wijst de geachte Afgevaardigde op de inhoud van artikel 126 van het EG-Verdrag, dat bepaalt dat de Gemeenschap dient bij te dragen „tot de ontwikkeling van onderwijs van hoog gehalte door samenwerking tussen de Lid-Staten aan te moedigen en zo nodig door hun activiteiten te ondersteunen en aan te vullen, met volledige eerbiediging van de verantwoordelijkheid van de Lid-Staten voor de inhoud van het onderwijs en de opzet van het onderwijsstelsel en van hun culturele en taalkundige verscheidenheid”.

Niettemin ondersteunt en financiert de Commissie via het Socrates-programma, en met name via het tweede hoofdstuk daaruit, Comenius, Europese onderwijsprojecten die bij de leerlingen belangstelling moeten wekken voor het leren van klassieke talen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-3298/95

van José Apolinário (PSE)
aan de Commissie
(1 december 1995)
(96/C 66/131)

Betreft: Structuurfondsen Portugal (1995)

De Commissie heeft de door mij gestelde vragen, vooral sinds het aantreden van commissaris Wulf-Mathies, bereidwillig en met veel transparantie beantwoord. Thans verzoek ik om actualisering van de gegevens die zij heeft verstrekt in het antwoord op mijn schriftelijke vraag P-857/95 ⁽¹⁾.

Kan de Commissie mededelen welke bedragen in de loop van 1995 precies zijn overgemaakt, onder vermelding van het operationele programma en de boekhoudkundige datum? Zou zij voorts nauwkeurige gegevens kunnen verstrekken over de opname van deze bedragen in de communautaire bestekken I en II en over de bedragen van het communautair bestek I die nog moeten worden uitgekeerd (ter actualisering van de gegevens die de Commissie mij in februari 1995 heeft verstrekt)?

⁽¹⁾ PB nr. C 190 van 24. 7. 1995, blz. 30.

**Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies
namens de Commissie**

(30 januari 1996)

Gezien de omvang van het antwoord, doet de Commissie het rechtstreeks aan het geachte Parlementslid en aan het Secretariaat-generaal van het Parlement toekomen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3300/95

van Christine Crawley (PSE)
aan de Commissie
(9 december 1995)
(96/C 66/132)

Betreft: Harmonisatie van betalingstermijnen

Ik werd onlangs benaderd door een bedrijf in mijn kiesdistrict dat succesvolle contacten heeft met bedrijven in andere Lid-Staten. Het probleem is nu dat Britse leveranciers van dit bedrijf verlangen dat de rekeningen binnen dertig dagen worden voldaan, terwijl bedrijven in andere Lid-Staten daarvoor negentig dagen de tijd krijgen. Daardoor komt de cash-flow duidelijk onder druk te staan. Welke invloed kan de Commissie in het belang van de bevordering van de

handel tussen de Lid-Staten uitoefenen om te bereiken dat de betalingstermijnen in de gehele Europese Unie gelijk worden getrokken?

**Antwoord van de heer Papoutsis
namens de Commissie**
(9 januari 1996)

De Commissie is er zich terdege van bewust dat de verschillen tussen de nationale betalingspraktijken het succes van de interne markt kunnen ondermijnen. Om te voorkomen dat daardoor de groei van de intracommunautaire handel en met name de rol van het midden- en kleinbedrijf in deze handel worden belemmerd, dienen de nodige maatregelen te worden genomen om deze hinderpalen uit de weg te ruimen.

De Commissie heeft op 12 mei 1995 een aanbeveling gedaan over de betalingstermijnen bij handelstransacties ⁽¹⁾. Daarin worden de principes en methoden uiteengezet om de betalingstermijnen te verbeteren en wordt de Lid-Staten verzocht de meest geëigende maatregelen te nemen overeenkomstig hun nationale wetgeving. Een van de belangrijkste doelstellingen van de aanbeveling is de voor het grensoverschrijdende handelsverkeer specifieke moeilijkheden inzake betalingen te overwinnen.

Om de Commissie in staat te stellen de gemaakte vooruitgang te evalueren, werd de Lid-Staten verzocht vóór 31 december 1997 bij de Commissie een rapport in te dienen. Mocht de aanbeveling geen effect sorteren, heeft de Commissie het recht strengere maatregelen voor te stellen.

⁽¹⁾ PB nr. L 127 van 10. 6. 1995.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-3333/95

van Reimer Böge (PPE)
aan de Commissie
(6 december 1995)
(96/C 66/133)

Betreft: Plafonds voor de gesubsidieerde export van landbouwproducten

In verband met het sluiten van het Wereldhandelsverdrag van 15 april 1994 in Marrakesh heeft de Europese Commissie zich ertoe verplicht de gesubsidieerde export van landbouwproducten in de komende jaren qua begrotingsvolume met gemiddeld 36% en qua hoeveelheid met gemiddeld 21% te verminderen.

Kan de Commissie mededelen welke plafonds er voor de gesubsidieerde export (begroting en hoeveelheid) in de jaren 1996 tot 1999 gelden, met name voor

- zuivelproducten (boter, magere-melkpoeder, kaas),
- rundvlees,
- graan?

**Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie**
(19 december 1995)

Op grond van de GATT/WTO-overeenkomst mag de Gemeenschap, met inachtneming van de hieronder aangegeven maxima, de volgende producten met toekenning van een restitutie uitvoeren:

(Hoeveelheden in 1 000 ton, bedragen in miljoen ecu)

		1996	1997	1998	1999
Boter/butteroil	Hoeveelheid ⁽¹⁾	431,0	414,7	398,5	982,3
	Bedrag	1 166,3	1 086,8	1 007,3	927,8
Magere-melkpoeder	Hoeveelheid	286,4	275,7	264,9	254,1
	Bedrag	325,7	303,5	281,3	259,1
Kaas	Hoeveelheid	386,4	366,1	345,7	325,4
	Bedrag	460,4	415,6	370,7	325,9
Rundvlees	Hoeveelheid ⁽²⁾	1 058,4	998,1	937,7	877,4
	Bedrag	1 772,3	1 644,1	1 515,9	1 387,6
Tarwe/tarwemeel	Hoeveelheid	17 982,1	16 845,7	15 709,3	14 572,8
	Bedrag	1 883,7	1 698,1	1 512,4	1 326,8
Voedergraan	Hoeveelheid	11 740,8	11 298,9	10 857,1	10 415,2
	Bedrag	1 214,0	1 131,2	1 048,4	965,6

⁽¹⁾ Uitgedrukt in boterequivalent.

⁽²⁾ Uitgedrukt in kaasequivalent.

Deze maxima moeten worden aangehouden op grond van het bepaalde in artikel 9, lid 2, van de Landbouwovereenkomst. Zij gelden voor de Gemeenschap van Twaalf. Er wordt onderhandeld om de maxima voor de Gemeenschap van Vijftien vast te stellen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3439/95

van José Escudero (PPE)

aan de Commissie

(18 december 1995)

(96/C 66/134)

Betreft: Tweede taal en eindexamen middelbaar onderwijs

Denkt de Commissie eventueel het initiatief te nemen om de studie van een tweede taal bij het eindexamen middelbare school in de Lid-Staten waar deze niet verplicht is, te bevorderen?

Is de Commissie, aangezien Engels het Esperanto van Europa geworden is, niet van mening dat een extra taal tussen de studerende jongeren moet worden gestimuleerd? Denkt zij maatregelen in dit opzicht te nemen?

Denkt de Commissie op korte termijn eventueel serieuze maatregelen te nemen zoals het bevorderen van het onderwijs in de talen aan weerszijden van de grens in de betreffende onderwijsinstellingen?

Antwoord van mevrouw Cresson
namens de Commissie

(19 januari 1996)

Krachtens artikel 126 van het EG-Verdrag behoort de inhoud van het onderwijs en de organisatie van het onderwijsstelsel tot de verantwoordelijkheid van de Lid-Staten. De actie van de Commissie is onder andere erop gericht de Europese dimensie in het onderwijs te ontwikkelen, in het bijzonder door het leren en de verbreiding van de talen van de Lid-Staten.

Op dit gebied treedt de Commissie vooral op door middel van de Lingua-acties (die momenteel in het Socrates-programma worden geïntegreerd). De minst verbreide en minst onderwezen talen vormen een prioriteit van deze acties.

De Commissie hecht groot belang aan talenkennis. Derhalve vormt de beheersing van drie communautaire talen doelstelling IV van het onlangs door haar goedgekeurde Witboek over onderwijs en opleiding ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Doc. COM(95) 590 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-3446/95

van Helena Torres Marques (PSE)

aan de Commissie

(6 december 1995)

(96/C 66/135)

Betreft: Ziekte van Alzheimer

In het ontwerp van algemene begroting van de Europese Unie voor 1996, goedgekeurd tijdens de zitting van 26 oktober 1995, is in begrotingslijn B 3-4300 een bedrag van 5 miljoen ecu opgenomen voor hulp aan personen die lijden aan de ziekte van Alzheimer.

Kan de Commissie medelen hoe een vereniging als de „Associação Portuguesa dos Familiares e Amigos de Doentes de Alzheimer” (Portugese vereniging van familieleden en vrienden van Alzheimer-patiënten) een aanvraag kan indienen voor financiële steun uit hoofde van deze begrotingslijn? Dient zij zich te dien einde tot de Portugese autoriteiten of tot de Commissie te wenden? Met welke diensten dient zij contact op te nemen? In welke vorm dient dit te geschieden? Welk soort projecten komt voor steun in aanmerking?

Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie

(5 januari 1996)

Begrotingslijn B 3-4300 heeft betrekking op acties in het kader van het programma ter bevordering van de gezondheid.

Tijdens de eerste lezing van de begroting 1996 heeft het Parlement besloten 5 miljoen ecu op deze begrotingslijn te bestemmen voor acties ter verhoging van de levenskwaliteit van mensen die aan de ziekte van Alzheimer lijden en de hen verzorgende familieleden. De Commissie is voornemens begin 1996 in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* een oproep tot het indienen van voorstellen te publiceren. Hierin zal worden verzocht aanvragen voor communautaire financiering in te dienen.

De Commissie wenst de aandacht van de geachte Afgevaardigde erop te vestigen dat alleen transnationale projecten gefinancierd zullen worden, in overeenstemming met het beginsel van subsidiariteit en proportionaliteit.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-3447/95

van Riccardo Garosci (UPE)

aan de Commissie

(6 december 1995)

(96/C 66/136)

Betreft: Richtlijn betreffende de prijsaanduiding op levensmiddelen en andere producten

Is de Commissie ervan op de hoogte dat de onderhavige richtlijn betreffende een dubbele prijsaanduiding voor

levensmiddelen en andere produkten (per meeteenheid en per stuk) bij de invoering ervan kosten met zich mee kan brengen die in de eindprijs van de produkten zouden worden verrekend?

De betrokken verkooppunten (winkels, supermarkten, openbare instellingen enz.) zouden nl. voor ieder produkt de klanten moeten inlichten over:

1. de prijs van het produkt, zoals het wordt aangeboden,
 2. de prijs per liter, kg enz.
- 3 en 4. deze prijzen bij speciale aanbiedingen (bijv. 3 = 2) voor iedere periode dat de reclameaanbieding geldt.

Na de invoering van de gezamenlijke valuta moeten bovengenoemde vier prijzen (in nationale munt) ook in Europese munt worden aangeduid, zodat de paradoxale situatie ontstaat dat ieder produkt acht prijzen heeft!

Derhalve wordt verzocht om vrijstelling (of althans uitstel met nogmaals drie jaar om voldoende tijd te geven voor de praktische aanpassing) van de verplichting van de desbetreffende prijsaanduidingen voor winkels van minder dan 100 m², marktkooplieden, cash and carry groothandelaren en openbare instellingen.

Voor deze verkooppunten zouden nl. de kosten van de technologische aanpassing (hardware en software voor de etikettering) te zwaar wegen en in de prijs van de produkten worden verrekend, met ernstig nadeel voor de eindverbruiker.

**Antwoord van mevrouw Bonino
namens de Commissie
(22 december 1995)**

De Commissie heeft met haar voorstel voor een richtlijn betreffende de bescherming van de consument inzake de prijsaanduiding van aan de consument aangeboden produkten ⁽¹⁾ een tweeledig doel nagestreefd: enerzijds wilde zij de voorwaarden scheppen voor het daadwerkelijk overzichtelijk maken van de productprijzen, aangezien de Gemeenschap ervoor dient te zorgen dat de voorlichting aan consumenten verbetert; anderzijds wilde zij de regelgeving die in 1979 is opgezet en die in 1988 is aangevuld vereenvoudigen met het oog op de doelmatige toepassing ervan, maar tevens rekening houdend met de toepassing van het subsidiariteitsbeginsel.

Allereerst zij eraan herinnerd dat aanduiding van de verkoopprijs sinds 1990 verplicht is voor los verkochte levensmiddelen en non-food produkten, behalve wanneer de prijs per stuk wordt aangegeven en voor alle in variabele hoeveelheden verpakte produkten. Dit wordt door het nieuwe voorstel niet opnieuw ter discussie gesteld, aangezien deze maatregelen het noodzakelijke minimum vormen

ter bescherming van de consument. De voorgestelde aanpassingen betreffen voorverpakte produkten, waarvan behalve de verkoopprijs de prijs per meeteenheid (per kilogram, per liter) zou moeten worden aangeduid. Dergelijke situaties werden al door de richtlijn van 1979 geregeld, maar de wijzigingen die daarin in 1988 zijn aangebracht hebben de toepassing van de regelgeving extreem ingewikkeld gemaakt en dus de effectiviteit ervan aangetast. Derhalve is nu besloten de situatie te verduidelijken en de Lid-Staten een grotere speelruimte toe te staan bij het al dan niet verplicht stellen van de prijs per meeteenheid, afhankelijk van de aard van de produkten en de manier waarop deze in de handel worden gebracht.

Zo zou dubbele prijsaanduiding slechts nodig zijn in die gevallen waarin prijsvergelijking nuttig is voor de consument.

De Commissie heeft in haar voorstel geen maatregelen ten behoeve van speciale aanbiedingen genomen. Dit zou inderdaad kunnen leiden tot een overvloed aan prijsaanduidingen, hetgeen tot zodanige verwarring zou kunnen leiden dat dit afbreuk zou doen aan het gestelde doel.

De Commissie heeft het belang willen onderstrepen van een grotere duidelijkheid van de prijzen, nog voordat de gemeenschappelijke munt wordt ingevoerd. Tegen de tijd dat de consument zijn transacties in „euro's" kan afwickelen, dient erop te worden toegezien dat de duidelijkheid gedurende een overgangperiode gewaarborgd blijft.

De eventuele maatregelen moeten uiteraard beantwoorden aan de doelstelling van eenvoud en efficiency en geen aanleiding geven tot verwarring, hetgeen zou gebeuren indien het aantal verplichte prijsaanduidingen groter zou worden dan noodzakelijk.

Wat de aanpassing van de handelswereld aan de verplichting van dubbele prijsaanduiding voor bepaalde produkten betreft, heeft de Commissie na langdurige en gedetailleerde besprekingen tot een overgangperiode van maximaal vier jaar besloten ingeval sommige kleine winkeliers zich genoodzaakt zouden zien ingrijpende veranderingen door te voeren of grote investeringen te doen.

Zo wordt het de taak van de Lid-Staten om de noodzakelijke aanpassingen en het tijdpad te plannen, aangezien zij de positie van de kleine winkeliers op hun grondgebied het beste kunnen inschatten. Het blijkt dat het doen van aanpassingen in een aantal gevallen zonder buitensporig hoge kosten kan geschieden en dat het daarvoor niet strikt noodzakelijk is dure apparatuur aan te schaffen. Bovendien kan er op communautair niveau voor wat de grootte van de bedrijfsruimte of de omzet betreft geen grenswaarde worden vastgesteld die voor alle Lid-Staten dezelfde is, omdat wordt ingezien dat de situatie van de handel per land sterk verschilt.

⁽¹⁾ Doc. COM(95) 276 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-3448/95

van Joan Colom i Naval (PSE)

aan de Commissie

(6 december 1995)

(96/C 66/137)

Betreft: Oprichting van nieuwe waarnemingsposten voor de MKB's

Tijdens de plenaire vergadering van het Europees Parlement van 30 november 1995 heeft de Commissie erop gewezen dat zij, gezien het succes van de communautaire waarnemingspost voor MKB's die aan de Frans-Belgische grens is opgericht, van plan is zes andere waarnemingsposten in grensgebieden te installeren. De MKB's spelen in Catalonië en het Franse Middellandse-Zeegebied een belangrijke rol. De regio's in deze zone werken ook steeds nauwer samen. Kan de Commissie mededelen of zij in deze omstandigheden voornemens is een van de nieuwe waarnemingsposten in Catalonië te vestigen?

**Antwoord van de heer Papoutsis
namens de Commissie**

(10 januari 1996)

De Commissie wenst de grensoverschrijdende activiteiten van kleine en middelgrote ondernemingen en ambachtelijke bedrijven die voornamelijk in grensregio's gevestigd zijn, aan te moedigen om hen in staat te stellen de door de interne markt geboden mogelijkheden beter te benutten. Aanzienlijke verschillen op het gebied van de sociale en belastingwetgeving en de technische normen, waarvan de harmonisatie niet of slechts gedeeltelijk wordt beoogd, staan de vrije dienstverlening van het MKB echter vaak in de weg.

Om de ondernemingen te helpen bij de stappen die zij moeten ondernemen om in de aangrenzende Lid-Staat dienstverleningsactiviteiten uit te oefenen, heeft de Commissie steun verleend voor de oprichting van een bureau voor grensoverschrijdende ontwikkeling tussen Frankrijk en België. Dit bureau heeft meer dan 1 200 kleine en middelgrote ondernemingen kunnen bijstaan en heeft bij de Commissie rapporten ingediend over de hinderpalen die de grensoverschrijdende beroepsuitoefening bemoeilijken. Als gevolg van deze positieve ervaring heeft de Commissie besloten nieuwe grensoverschrijdende bureaus mede te financieren en heeft zij een aanbesteding gepubliceerd ⁽¹⁾ en zes van de ingediende voorstellen geselecteerd, waaronder een voor de regio Catalonië/Midi-Pyrénées.

(1) PB nr. C 89 van 26. 3. 1994.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-3479/95

van Peter Skinner (PSE)

aan de Commissie

(8 december 1995)

(96/C 66/138)

Betreft: Veilige bemanningssterkte en werktijden op schepen in termen van gezondheid en veiligheid van werknemers en veiligheid op zee

In het sociaal actieprogramma van de Commissie voor de middellange termijn wordt gesteld dat de Commissie besprekingen met de sociale partners en/of onderzoeken op gang zal brengen om te waarborgen dat de werkzaamheden en sectoren die buiten de richtlijn betreffende de organisatie van de werkzaamheden vallen, naar behoren afgeschermd zijn. Kan zij derhalve, aangezien de heren Kinnock en Flynn deze problematiek reeds hebben besproken, mededelen welke vooruitgang tot dusverre is geboekt ten aanzien van de vervoersector, met name binnenwaterwegen, vervoer over zee en andere werkzaamheden op zee? Kan de Commissie tevens garanderen dat het gezondheids- en veiligheidsaspect van de werktijden in al haar voorstellen wordt opgenomen?

Kan zij tevens mededelen wanneer zij, in aansluiting op IMO-resolutie 481, wetgeving zal voorstellen betreffende de veilige bemanning van schepen in de Gemeenschap, in het bijzonder de veilige minimumomvang van de bemanning, hetgeen een belangrijk aspect is van de veiligheid op zee?

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie**

(10 januari 1996)

De Commissie heeft de ontwikkelingen in alle sectoren en activiteiten die buiten Richtlijn 93/104/EEG ⁽¹⁾ over werktijden vallen, nauwlettend gevolgd. In haar werkprogramma voor 1996 heeft zij aangekondigd voornemens te zijn een Witboek over dit onderwerp uit te brengen.

Wat het vervoer betreft, werd in juni 1995 een bijeenkomst gehouden waaraan werd deelgenomen door vertegenwoordigers van de sociale partners in de vijf gemengde commissies die zich met de verschillende wijzen van vervoer bezighouden. Op deze bijeenkomst herhaalde de Commissie haar beroep op de sociale partners om te trachten onderling tot overeenstemming te komen en bevestigde dat zij de situatie aan het einde van het jaar opnieuw wilde bezien. Tot dusverre zijn in de vervoersector geen overeenkomsten gesloten.

Aangaande de specifieke sectoren die door de geachte Afgevaardigde zijn genoemd, zijn gedetailleerde onderhandelingen gevoerd over kwesties betreffende de binnenwater-

ren, maar de sociale partners konden helaas geen gemeenschappelijk standpunt bereiken. Ten aanzien van het zeevervoer is in de discussies tussen de sociale partners aanzienlijke vooruitgang geboekt in verband met een eventuele herziening van Verdrag nr. 109 van de Internationale Arbeidsorganisatie (IAO) over dit onderwerp, maar het uitstellen van een voor januari 1996 geplande IAO-conferentie over de zeevaart heeft tot gevolg dat de discussie in de gemengde commissie vertraagd zijn. Ten aanzien van andere werkzaamheden op zee, waarvoor geen gemengde commissie bestaat, is een studie verricht naar de arbeidsuren in de sector.

Het doel van de Commissie is een adequate bescherming van de veiligheid en de gezondheid van de werknemers te waarborgen. In het Witboek en alle volgende voorstellen zal vanzelfsprekend volledig met dit veiligheids- en gezondheidsaspect rekening worden gehouden.

Met betrekking tot Resolutie 481 van de Internationale Maritieme Organisatie (IMO) inzake richtlijnen voor de grootte van bemanningen is de Commissie van mening dat deze kwestie op internationaal niveau dient te worden besproken en geregeld. Zij is derhalve niet voornemens enig voorstel voor specifieke communautaire wetgeving ten aanzien van dit onderwerp in te dienen. Zij is van mening dat de IMO het passende forum is voor het nemen van verdere besluiten op dit gebied.

(¹) PB nr. L 307 van 13. 12. 1993.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-3482/95

van Francisca Sauquillo Pérez del Arco (PSE)

aan de Commissie

(8 december 1995)

(96/C 66/139)

Betreft: Instituut voor de betrekkingen Europa-Latijns Amerika (Irela)

Is de Commissie op de hoogte van het feit dat de Regering van de Bondsrepubliek Duitsland formeel heeft aangeboden om een gebouw in Bonn te harer beschikking te stellen als nieuwe zetel van het Instituut voor de betrekkingen Europa-Latijns Amerika (Irela) en om te zorgen voor een eventuele overbrenging van bedoeld instituut van Madrid naar Bonn?

Wat is de houding van de Commissie ten aanzien hiervan?

Is de Commissie zich ervan bewust dat, afgezien van economische overwegingen waarvoor altijd een oplossing kan worden gevonden, er nog andere redenen bestaan van historische en culturele aard alsmede taal en efficiency die pleiten voor het handhaven van Madrid als zetel van het Instituut voor de betrekkingen Europa-Latijns Amerika?

Antwoord van de heer Marín namens de Commissie

(19 december 1995)

Het Instituut voor betrekkingen tussen Europa en Latijns-Amerika (Irela) is tien jaar geleden opgericht op initiatief van een groep van persoonlijkheden uit Europa (met name leden van het Parlement) en Latijns-Amerika.

Het hoofdkantoor van het Instituut bevindt zich te Madrid, maar de statuten van Irela voorzien in de opening van andere centra in Latijns-Amerika en Europa.

Inderdaad hebben de autoriteiten van de stad Bonn, met de steun van de Bondsregering, op de bijeenkomst van de 32 leden tellende algemene vergadering van Irela te Bonn op 9 mei 1995 officieel aangeboden het Instituut een gebouw in Bonn ter beschikking te stellen om er een kantoor te vestigen.

Hoe dan ook, het is de algemene vergadering van Irela die beslist over een eventuele verplaatsing van het hoofdkantoor of de opening van een nieuwe vestiging in een ander land. De Commissie kan niet tussenbeide komen in beslissingen die volgens de statuten alleen door de bestuursorganen van het Instituut kunnen worden genomen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3609/95

van Jean-Yves Le Gallou (NI)

aan de Commissie

(12 januari 1996)

(96/C 66/140)

Betreft: Steun van de Gemeenschap aan verenigingen, NGO's en diverse organisaties

Kan de Commissie een volledig overzicht verstrekken van de verenigingen of organisaties die Gemeenschapssubsidies ontvangen uit lijn A-322 (steun aan niet-gouvernementele internationale jeugdorganisaties) en van de exacte bedragen die tijdens het laatste afgesloten begrotingsjaar met deze subsidies gemeoid waren?

Antwoord van mevrouw Cresson namens de Commissie

(30 januari 1996)

De Commissie zendt het geachte Parlementslid en het Secretariaat-generaal van het Parlement rechtstreeks de gevraagde gegevens toe.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3639/95**van Concepció Ferrer (PPE)****aan de Commissie***(12 januari 1996)**(96/C 66/141)*

Betreft: Programma voor 1994 voor voedselhulp aan de minstbedeelden

Kan de Commissie mededeling doen over de organisaties die zich bezighouden met de verdeling van de quota die zijn

toegewezen aan Spanje krachtens het voedselhulpprogramma voor 1994?

Antwoord van de heer Fischler**namens de Commissie***(29 januari 1996)*

Het geachte Parlementslid wordt verwezen naar het antwoord dat de Commissie heeft gegeven op haar schriftelijke vraag E-1190/95 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ PB nr. C 222 van 28. 8. 1995.
